ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 26 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α΄

ΚΟΠΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

ΣΕΛ. 52 • 23 - 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956 • ΔΡΧ. 5

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 26ΟΝ

23 — 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956

•

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, Ἀθῆναι. Τηλ. 57-081
Ἔκδοσις : Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι. » 90-821

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

•

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος :	Δρχ.	130.—
	Ἐτησία :	»	260.—
Ἐξωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος :	$	7.—
	Ἐτησία :	$	14.—

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως
Ἀγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄρθρων καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν. Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

•

Διεύθυνσις Συντάξεως : Ἑλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Ἐκδόσεως : Η. Γ. Ἡλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Ἄλδου Μανουτίου 18)

•

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιωρισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ, στὸ ἐξώφυλλό μας, εἶναι γέννημα ἑνὸς ἀπ' τὰ νησιά μας, ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὸ «ψάρεμα» τῶν σφουγγαριῶν. Ἡ δραματικὴ ζωὴ τῶν σφουγγαράδων περιγράφεται σὲ εἰδικὸ ἄρθρο τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ στὶς σελ. 14 — 19.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ :

Η ΝΕΑ ΒΟΥΛΗ

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Κοινοβουλίου

•

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἡ περιπετειώδης ἱστορία τῆς κατασκευῆς ἑνὸς μικροσκοπικοῦ θησαυροῦ

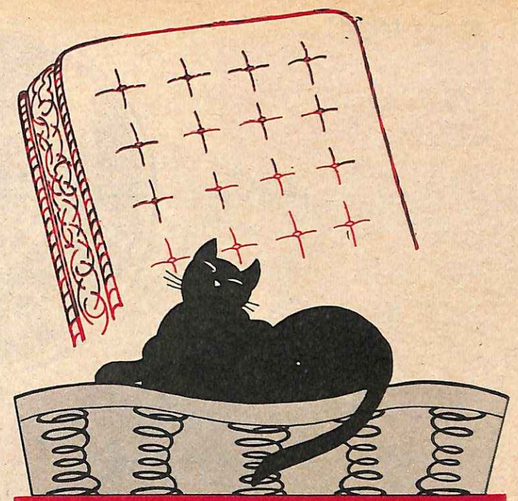

ΝΕΟΣΤΡΩΜ

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & Σ^ΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ - ΠΩΛΗΣΙΣ : ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΩΣ - ΤΗΛ. 21.516

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 4 μεγαλείτερες
μάρκες δίσκων,
σᾶς προσφέρουν τὶς πλέον
ὀνομαστὲς ὀρχῆστρες καὶ τοὺς διασημοτέρους καλλιτέχνας

100 ὀνόματα ἀπὸ τὰ πλέον ἀντιπροσωπευτικὰ μεταξὺ 2.000 καλλιτεχνῶν παγκοσμίου φήμης:

ADOLFO BUSCH ★ ALCEO GALLIERA ★ ALFRED CORTOT ★ ANDREA SEGOVIA ★ ANDRÉ CLUYTENS ★ ANDRÉ KOSTELANETZ ★ ARTIE SHAW ★ ARTURO RUBINSTEIN ★ ARTURO TOSCANINI ★ ARTHUR SCHNABEL ★ ALEXANDER BRAÏLOWSKY ★ ALMA COGAN ★ BENIAMINO GIGLI ★ BENNY GOODMAN ★ BORIS CHRISTOFF ★ BRUNO WALTER ★ BING CROSBY ★ LES BAXTER ★ CHARLES TRENET ★ CLAUDIO ARRAU ★ COUNT BASIE ★ DORIS DAY ★ DUKE ELLINGTON ★ DINO LIPATTI ★ DIMITRI MITROPOULOS ★ EDITH PIAF ★ EZIO PINZA ★ EUGENE ORMANDY ★ ELISABETH SCHWARZKOPF ★ EDUARDO BIANCO ★ EDIE CALVERT ★ "FAST„ WALLER ★ FLAGSTAD KIRSTEN ★ FRANK SINATRA ★ GEORGE SZELL ★ GINA BACHAUER ★ GEZA ANDA ★ GLENN MILLER ★ GEORGE MELACHRINO ★ GILBERT BECAUD ★ GIOCONDA DE VITO ★ GIUSEPPE DI STEFANO ★ GUGLIELMO BACKHAUS ★ GUIDO CANTELLI ★ GEORGES GUETARY ★ HARRY JAMES ★ HERBERT VON KARAJAN ★ IGOR MARKEVITCH ★ ISAAC STERN ★ IGOR STRAWINSKY ★ JOE LOSS ★ JOHNNIE RAY ★ JO STAFFOR ★ JASCHA HEIFETZ ★ JEAN SABLON ★ JOSE ITURBI ★ LOUIS MARIANO ★ LEOPOLDO STOKOWSKI ★ LOUIS ARMSTRONG ★ MOYRA LYMPANY ★ MALCUZYNSKI ★ MARIA MENEGHINI CALLAS ★ MANUEL PIZARRO ★ MANDOVANI ★ MAREK WEBER ★ MARIA CANIGLIA ★ MARIO LANZA ★ NICOLAI MALCO ★ NAT "KING„ COLE ★ PIERRE MONTEUX ★ PABLO CASALS ★ PERRY COMO ★ PEREZ PRADO ★ LES PAUL MARY FORD ★ RAFAEL KUBELIK ★ RUDOLF SERKIN ★ RAY MARTIN ★ RAY ANTHONY ★ SIR JOHN BARBIROLLI SOLOMON ★ SAMSON FRANÇOIS ★ SERGIO KOUSSEVITZKI ★ THOMAS BEECHAM ★ TINO ROSSI ★ TITO GOBBI ★ TITO SCHIPA ★ TITTA RUFFO ★ TOTI DAL MONTE ★ TULLIO SERAFIN ★ TENNESSEE ERNIE ★ VICTORIA DE LOS ANGELES ★ VLADIMIRO HOROVITZ ★ WALTER GIESEKING ★ WILHELM KEMPFF ★ WANDA LANDOWSKA ★ WILHELM FURTWAENGLER ★ XAVIER CUGAT ★ YEHUDI MENUHIN ★ ZINO FRANCESCATTI ★ ZINKA MILANOV ★

Γεν. Αντ.: ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ: ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8 - ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ & ΚΟΜΝΗΝΩΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡ

«... Ἡ «Γραφολογία» πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἀλλὰ καὶ ἀπογοητευτική. Καλὰ ὅσα προβλήματα λύνονται μὲ τὶς εἰκόνες καὶ τὰ κείμενά σας. Τὰ ἄλλα ὅμως; Τὰ δικά μου; Τὰ τῶν ἀναγνωστῶν σου; Αὐτὰ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἄλυτα; Περίμενα ὅτι θὰ μᾶς εἰκονίσης καὶ τοὺς γραφικοὺς χαρακτῆρες πλάϊ στὸ κείμενο μὲ τὰ διάφορα γνωρίσματα, ὥστε νὰ γίνη χρησιμοποιήσιμο...»

Βοῦλα Τεργιάζου (Πάτραι)

Τὸν γιατρὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κάνη κανεὶς διαβάζοντας τὴν Ἐγκυκλοπαίδεια. Ἔτσι, λοιπόν, σημείωσαν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ τὰ «γραφικὰ γνωρίσματα» ποὺ ἀποκαλύπτουν τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ πρόσεξαν νὰ μὴ δημοσιεύσουν καὶ τὸν «τυφλοσούρτη», δηλαδὴ δείγματα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴν μποροῦν οἱ ἀναγνῶσται μας νά... ἐνθουσιασθοῦν ἢ ν' ἀπογοητευθοῦν γιὰ τοὺς ἑαυτούς των!

ΑΥΤΟ ΝΑΙ

«... Διάβασα μὲ προσοχὴ ὅ,τι δημοσιεύθηκε στὸν παγκόσμιο τύπο γιὰ τὴν Γκρέης Κέλλυ καὶ τὸν Ραινιέ! Τὰ «εὐρωπαϊκὰ» ἦταν καλογραμμένα. Τὰ «ἀμερικανικὰ» ὄχι. Καὶ τὰ ἑλληνικά; Ὅλα —μὰ ὅλα— ἀναμασήματα (σὰν τσίκλες), τίποτε νέο, τίποτε ἐνδιαφέρον... Πῶς τὰ καταφέρατε καὶ μᾶς δώσατε ἕνα τόσο πρωτότυπο ἀνάγνωσμα; Γιατί τὸ δικό σας δὲν μοιάζει μὲ τὰ ἄλλα, εἴτε τὰ ἑλληνικά, εἴτε τὰ ξένα; ..».

Ἔρση Γεωργιάδου (Ἐνταῦθα)

Μὲ τὸ ἴδιο περίπου περιεχόμενο ἔλαβε τὸ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ μου ἕως τώρα 24 γράμματα. Καὶ ἀκόμη μόλις κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος μὲ τὸ ἀνάγνωσμά μας! Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὔκολη. Πρῶτα «δὲν δώσαμε τίποτε νέο» γιὰ τὸν ἁπλὸ λόγο, ὅτι οὔτε στὴν ζωὴ τῆς ἡρωΐδος, οὔτε στὸν βίο τοῦ Ραινιὲ ἢ στὴν γνωριμία τους ὑπάρχει κάτι ἄγνωστο. Δεύτερον, ἐλάβαμε τὸν κόπο νὰ βροῦμε ὅ,τι ἔγραψε ὁ διεθνὴς τύπος, ὄχι τώρα, ἀλλὰ καὶ προηγουμένως γιὰ τὰ πρόσωπα, τὸν τόπο, τὰ παλιὰ κλπ. καὶ ὅλα αὐτά, τὰ ἐμελέτησε ἕνας ἀφηγηματογράφος, ποὺ «εἰδικὰ» γιὰ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ συνέθεσε ὅσα διαβάζουν οἱ ἀναγνῶστες μας. Ἂν «ἐπέτυχε» αὐτὸ τὸ ἀφήγημα θὰ τὸ κρίνουν οἱ ἐπιστολὲς σας...

Ὁ

Σὲ κάθε σπίτι
σ' ὅλο τὸν κόσμο

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ
ΝΕΚΚΙ
Πειραιεύς

ΕΞΥΠ

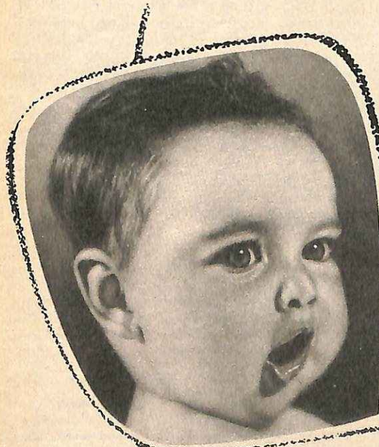

Δέν χρειάζεται νά ἔχει
πεῖρα... Τοῦ ἀρέσει
γιατί εἶναι...
ΣΟΚΟΛΑΤΑ
ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
Ι. ΓΙΩΤΗ

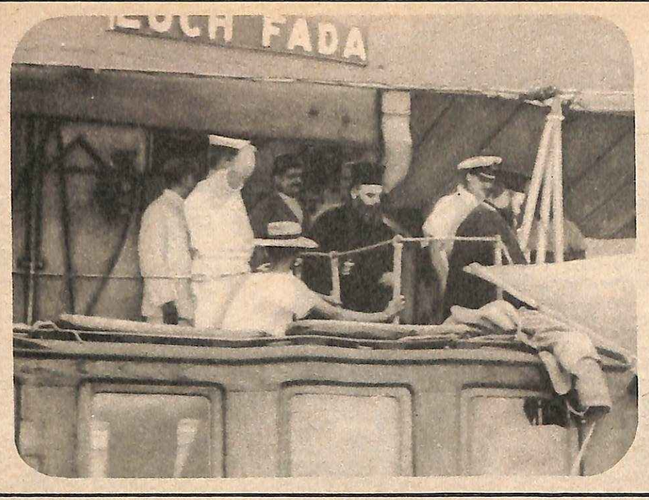

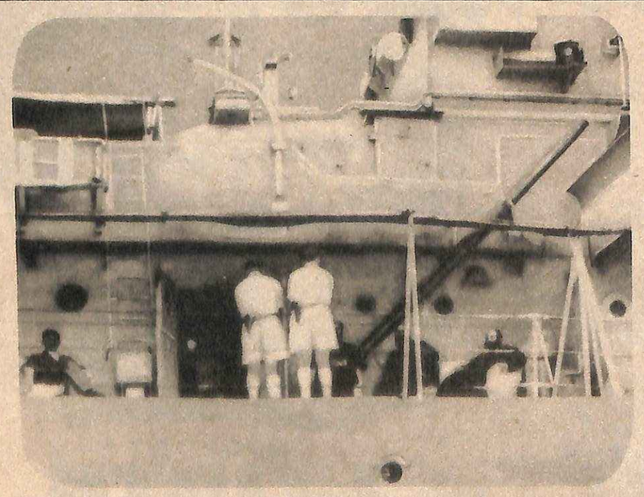

«ΚΥΒΕΡΝΑ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ!...»

Θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι νόμοι ποδοπατοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους στὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ἐλευθερίας

«Οὐδεὶς φυλακίζεται ἢ τιμωρεῖται χωρὶς δημοσίαν δίκην καὶ οὐδεὶς κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς περισσότερον ἀπὸ 30 ἡμέρας, χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην»

Τὸ κείμενο αὐτὸ ἀποτελεῖ τμῆμα ἑνὸς μεγαλυτέρου κειμένου καὶ ἔχει μία ἡμερομηνία καὶ μία ὑπογραφή. Ἡ ἡμερομηνία: 1214 μ. Χ. καὶ ἡ ὑπογραφή: Βασιλεὺς Ἰωάννης τῆς Μ. Βρεταννίας.

Ὕστερα ἀπὸ μία ἐπανάστασι, ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης, σὲ ἕνα νησάκι ποὺ σχηματίζει ὁ Τάμεσις, τὸ Runnymede, ὑπέγραφε τὴν περίφημη «Μάγκνα Κάρτα», ποὺ ἀποτελεῖ, ἔκτοτε, τὸ βάθρο καὶ τὸ θεμέλιο, ἐπάνω στὸ ὁποῖο στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἀγγλίας.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὅποιος ἐτόλμησε νὰ ἀγνοήσῃ τὶς λίγες ἁπλὲς λέξεις τοῦ κειμένου αὐτοῦ στὴν Μ. Βρεταννία, δὲν εἶχε καλὴ τύχη, οὔτε εὐχάριστο τέλος. Ὄχι μόνο στὴ Μ. Βρεταννία ὅμως, ἀλλὰ καὶ παντοῦ ἀλλοῦ.

Στὴ σημερινή, ἐν τούτοις, ἐποχὴ τῶν ὑποτιθεμένων κατακτήσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ὅταν ἡ «Μάγκνα Κάρτα» ἀποτελεῖ κοινὸ πιὰ ἀπόκτημα καὶ περιουσία ὄχι τῆς Ἀγγλίας οὔτε τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πανανθρώπινης ἱστορίας, ὑπάρχουν καὶ κεφαλὲς κενὲς ποὺ διεκδικοῦν γιὰ ἀποκλειστικό τους ἀπόκτημα ἐκεῖνο ποὺ ἀνήκει στὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ κενότης τῶν ἐγκεφάλων ἐκείνων ποὺ ἀπεφάσισαν καὶ ἐφήρμοσαν τὸ μέτρο τῆς ἐξορίας τοῦ Ἐθνάρχου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, δὲν ἀντανακλᾶ μόνο στὸν διπλωματικὸ καὶ πολιτικὸ χῶρο. Φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ καὶ νομική τους ἄγνοια. Γιατὶ ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος εἶναι καὶ ἐγεννήθη Βρεταννὸς ὑπήκοος, μὲ ἀπόλυτο δικαίωμα τυπικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἐφαρμογῆς τῶν βρεταννικῶν νόμων καὶ γι' αὐτόν. Καὶ ὁ Ἐθνάρχης συνελήφθη καὶ κρατεῖται χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ σὲ δίκη. Συλλαμβάνεται καὶ κρατεῖται ἐξόριστος στὴ φυλακὴ του τῶν νησιῶν τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.

ΤΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ἀπὸ τὴν ἐξορία τοῦ Ἐθνάρχου τῆς Κύπρου, Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μητροπολίτου Κυρηνείας καὶ κ. Πολυκάρπου Ἰωαννίδη, γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς —ποὺ ἐσκεμμένα οἱ Ἄγγλοι δημοσιογράφοι τὸν ἀναφέρουν ὡς «μυστηριώδη ἄγνωστο». Ἐπάνω: Δύο ἔνοπλοι φρουροὶ ἐπιτηροῦν ἐπιδεικτικὰ τοὺς ἐξορίστους στὸ κατάστρωμα τῆς φρεγάτας «Λὰχ Φέϊντ». Στὴ μέση: Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποβιβάσεως στὸ λιμένα Βικτωρία τῆς νήσου Μάχε, ἕνας ναύτης... ἀποδίδει τιμάς. Κάτω: Ἕνα κλειστὸ αὐτοκίνητο μεταφέρει τοὺς ἐξορίστους στὴν ἔπαυλι «Σὰν Σουσί». (Μιὰ παρατήρησι γιὰ τὴν κατάντια τοῦ περιβόητου ἀγγλικοῦ φλέγματος: ὅλες οἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι τὰ τζάμια τῶν παραθύρων τοῦ αὐτοκινήτου εἶχαν ἀφεθῆ ἀνοιχτά!...)

(United Press)

(D. E.)

«ΚΥΒΕΡΝΑ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ!...» ΟΙ «ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΔΙΑΒΟΛΟΙ» ΤΟΥ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΧΑΡΝΤΙΓΚ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΣΤΟΝ «ΗΜΙΑΓΡΙΟ» ΛΑΟ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΟΤΙ Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «Α» ΚΑΙ ΤΟ «Ω» ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ —ΠΡΟΠΑΝΤΩΝ ΟΤΑΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΜΕ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΣΤΙΣ ΞΕΝΕΣ ΠΟΡΤΕΣ...

ΚΥΠΡΟΣ

"Οταν οἱ «Κόκκινοι Διάβολοι» γίνωνται ἀχθοφόροι τῆς τυραννίας

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ, οἱ μαστιγώσεις καὶ οἱ ἄλλοι ἐξευτελισμοὶ ποὺ ἐπέβαλαν οἱ δυνάστες τῆς μαρτυρικῆς νήσου, δὲν ἐπτόησαν τὸ ἠθικὸ τῶν ἡρωϊκῶν κατοίκων της. Τώρα, προσετέθησαν καὶ οἱ ἐξώσεις τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ἀρνοῦνται νὰ προδώσουν στοὺς Βρεταννοὺς τοὺς πατριώτες τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Οἱ φτωχοὶ οἰκογενειάρχες παρακολουθοῦν μὲ δουβὴ ἀγανάκτησι, ἀλλὰ καὶ ἐκφραστικὴ εἰρωνεία, τοὺς ἀχθοφόρους τοῦ Τζὼν Χάρντιγκ στὸ καταστρεφικὸ ἔργο τους — ἱκανοποιημένοι, ὡστόσο, ἀπὸ μιὰ πλευρά, γιατὶ ἡ σιωπή τους συντείνει ἀρκετὰ στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος.

'Αποκλειστικότης: Athens News Photo Agency – ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

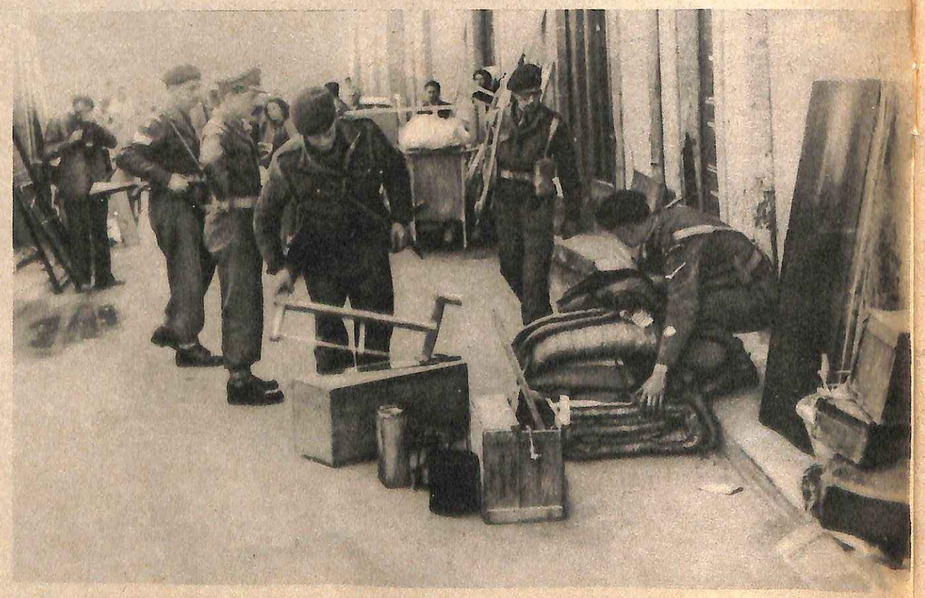

Η ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΙ τῶν Βρεταννῶν ἔφθασε στὸ ἔπακρο κατὰ τὴν ἐκκένωσι τῶν σπιτιῶν διαφόρων συνοικιῶν τῆς Λευκωσίας. Ὁ ἡρωϊκὸς στρατός τους ἄνοιξε ἀμείλικτο πόλεμο μὲ τά... στρώματα, τὶς γκαζομηχανές, τὶς σκάφες καὶ τοὺς τεντζερέδες. Στὶς φωτογραφίες ἐπάνω καὶ δεξιά: Στρατιῶτες «βοηθοῦν τοὺς Ἕλληνες νὰ μετακομίσουν» (πιστὴ μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ). Συχνότατα, ἡ ἀγγλικὴ βραδύνοια ἐκλαμβάνεται ὡς χιοῦμορ!

ΚΥΠΡΟΣ

«Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ δικαίωμα νὰ μένη ἥσυχος σπίτι του»

Ἡ Μεγάλη Βρεταννία, μὲ τὴν σύλληψι καὶ ἐξορία τοῦ Ἐθνάρχου τῆς Κύπρου, ἀποδεικνύεται κράτος ὁλοκληρωτικὸ — τὸ μόνο ἴσως ἀνάμεσα στὰ κράτη τοῦ Δυτικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ ὁποίου ὑποτίθεται ὅτι ἐνδιαφέρεται, τὴν στιγμὴ ποὺ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ σώσῃ τὴν δική του καθεστωτικὴ ἐλευθερία. Μήπως ἄραγε πρέπει νὰ ἀποδώσωμε στὸ γεγονὸς αὐτὸ τοὺς σημερινοὺς βρεταννοσοβιετικοὺς ἔρωτες;

* * *

«Τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον»

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, τὸ ἀρχαιότερο γνωστὸ βιβλίο τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, τὸν παλαιότερο κώδικα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀρχὴ αὐτὴ διατυπώνεται στὸ κεφάλαιο ποὺ περιγράφει τὴν ἐπίσκεψι τῶν δύο Ἀγγέλων τοῦ Κυρίου στὸ σπίτι τοῦ Λώτ, στὰ Σόδομα. Ἡ τιμωρία ἐκείνων ποὺ παρεβίασαν τὴν ἀρχὴ αὐτή, ἦταν ἡ φοβερὴ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ποὺ μετέτρεψε τὴν πλούσια πολιτεία σὲ στάχτη καὶ καπνούς.

Τὸ 1912, ὅταν ἡ 5η ἑλληνικὴ μεραρχία, μετὰ τὸν αἰφνιδιασμὸ τοῦ Σόροβιτς, ὑπέστη τὴ διάλυσι ὡρισμένων τμημάτων της, οἱ στρατιῶτες, περνώντας ἀσύντακτοι ἀπὸ τὰ Καϊλάρια, ἐπυροβολοῦντο μέσα ἀπὸ τὰ παράθυρα ἀπὸ τοὺς Τούρκους κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Ἡ ὀπισθοφυλακὴ τῆς μεραρχίας, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸ τάγμα Γεφυροποιῶν, ἐκάλυψε τὴν ὑποχώρησι τῆς μεραρχίας καὶ προχωροῦσε συντεταγμένη πρὸς τὰ Καϊλάρια, ὅταν ἐπληροφορήθηκε τὸ γεγονὸς αὐτό. Στὸν διοικητὴ τοῦ τάγματος ἐπροτάθη τότε νὰ σχηματίσῃ ἀπόσπασμα ποὺ νὰ πάῃ στὰ Καϊλάρια καὶ νὰ τὰ ἐκκενώσῃ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τους, γιὰ νὰ περάσῃ τὸ τάγμα. Ὁ διοικητὴς ἀρνήθηκε. Διέταξε νὰ συνταχθῇ τὸ τάγμα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν σημαία καὶ τοὺς σαλπιγκτάς, καὶ ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς νὰ προχωροῦν ἕξη ἀκροβολισταὶ μὲ τὰ τουφέκια ἕτοιμα. Ἡ ἐντολὴ ἦτο νὰ πυροβολήσουν μόνον ἂν ὑποστοῦν ἐπίθεσιν.

Ἕνας ἀξιωματικὸς ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ τάγματος παρετήρησε ὅτι ἔτσι ἐξετίθετο σὲ κίνδυνο ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Καὶ ὁ ταγματάρχης διοικητὴς ἀπήντησε:

«Πολεμοῦμε μὲ τοὺς Τούρκους, ὄχι μὲ τὸν Θεό. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ δικαίωμα νὰ μένη ἥσυχος στὸ σπίτι του».

Πράξεις καὶ λόγοι ἑνὸς Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ κατὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1912.

Τὸ 1956, ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲν κάνει πόλεμο. «Θέλει τὴν εἰρήνη» καὶ «πασχίζει γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν εὐημερία τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν ἀνθρώπων». Καὶ γιὰ νὰ δείξῃ πόσο πασχίζει, μὲ βροχή, μὲ κρύο, μὲ ἄέρα, ὑποχρεώνει τοὺς Βρεταννοὺς στρατιῶτες νὰ κυκλοφοροῦν στὸ ὕπαιθρο καὶ νὰ πετοῦν στοὺς δρόμους γυναῖκες παιδιά, μωρά, γέρους, μαζὶ μὲ τὰ στρώματα καὶ τὰ φτωχικά τους ὑπάρχοντα. Αὐτό, κατὰ τὸν στρατάρχη τῆς βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας σὲρ Τζὼν Χάρτιγκ, λέγεται πόλεμος κατὰ τῶν «ταραχοποιῶν» καὶ ἐπιβολὴ τῆς τάξεως. Λέγεται ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης.

Εἶναι ὁ πόλεμος ποὺ διεξάγει ἡ Μεγάλη Βρεταννία κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν του.

Πράξεις καὶ λόγοι ἑνὸς Βρεταννοῦ στρατάρχου τὸ 1956.

Κ. Α. Ρ.

Οἱ Βρεταννοὶ μεταφέρουν στοὺς δρόμους τῆς Λευκωσίας τὰ ὑπάρχοντα τῶν ἑλληνικῶν σπιτιῶν. Κατὰ βάθος ὅμως ξέρουν ὅτι, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ τὰ ξαναβάλουν οἱ ἴδιοι στὴ θέσι τους...

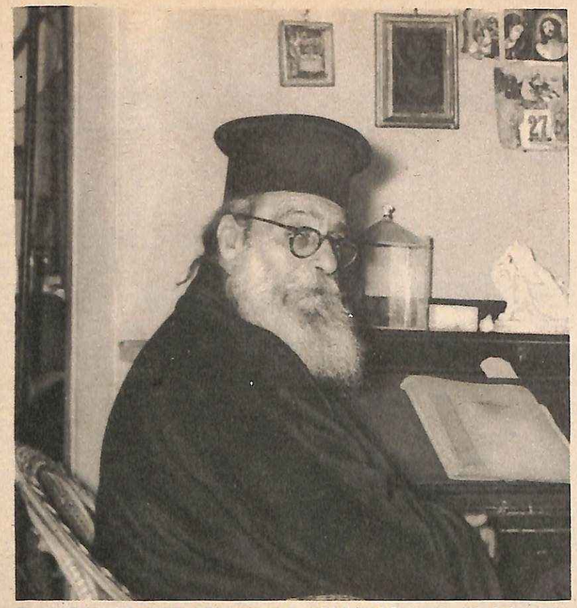

Ο ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, 76 ἐτῶν, Ἐξαρχος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Λευκωσίας, κατεδικάσθη σὲ πρόστιμο 100 λιρῶν μὲ τὴν κατηγορία ὅτι «εὑρέθηκε ἐπάνω του ἕνα πιστόλι», κατὰ τὴν ἔρευνα τῶν γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τὴν ἐξορία τοῦ Μακαρίου.
(United Press)

(A.D.P.)

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ σὲ μιὰ στάσι τοῦ «μετρὸ» τῶν Παρισίων: Ὅσοι Βορειοαφρικανοὶ δὲν ἔχουν μαζί τους ταυτότητες, ὁδηγοῦνται στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ὅπου γίνεται ἡ σχετικὴ ἐξακρίβωσι. Κάτω: Νεαρὸς Βορειοαφρικανὸς στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάρου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ:

● Ὁ τύπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀρνεῖται νὰ «χωνεύση» τὸ πολιτικὸν θέμα τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Ὁ ἐν Σόφια ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν ἐφημερίδα του: «Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀνέθεσεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸν ρόλον τῆς διαλύσεως τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας...». Τὰ πλήγματα κατὰ τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας ἤρχισαν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τίτο εἰς Λονδῖνον. Συνεχίσθησαν, ὅταν τὸν ρόλον τοῦ κομπάρσου τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας εἰς τὰ Βαλκάνια ἀνέλαβεν ἡ Τουρκία. Τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον, παράγων σταθερότητος εἰς τὰ Βαλκάνια, δὲν συμφέρει εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν. Συμπέρασμα: Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες δὲν γράφονται μόνον εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα.

● Τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον φαίνεται ὅτι θὰ μεταβάλη σύνθεσιν. Αἱ τριμερεῖς ἐπαφαὶ Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας εἶναι συχναὶ τὸν τελευταῖον καιρόν, ἐνῶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας, καθαρῶς ἀρνητική. Πρόσφατοι ἐκδηλώσεις: Σύσκεψις τῶν ἐκπροσώπων Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαβίας καὶ Βουλγαρίας εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Ἀλεξάνδρα» καὶ ὑπογραφὴ τριεθνοῦς συμβάσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας καὶ λοιπῶν λοιμωδῶν νόσων εἰς τὰς παραμεθορίους περιοχάς. Διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Περπελίεφ καὶ τοῦ Ἕλληνος συναδέλφου του διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς. Εἰσαγωγὴ 600 τόννων πατάτας ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν. Σφοδραὶ τουρκικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

● Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις 2.000.000.000 δολλαρίων συνιστᾶται διὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν ἀπὸ τὸν ΟΗΕ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, Γιουγκοσλαβίαν, Νότιον Ἰταλίαν καὶ Τουρκίαν, διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν αὐτῶν. Τὰ κεφάλαια θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν πύκνωσιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου πρὸς αὔξησιν τῶν τουριστικῶν πόρων, δι' ἔργα ἐγγείων βελτιώσεων καὶ βασικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν.

● Ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἀνέγερσις κατοικιῶν καὶ ἡ προμήθεια αὐτοκινήτων ἀποτελοῦν ἀγόνους ἐπενδύσεις ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, ἀποτελεῖ τὴν ἔμμονον καὶ ἐπιζημίαν ἀντίληψιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπευθύνων τῆς χώρας. Τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἐπενδύσεις αὗται ἀποτελοῦν τὰ βάθρα τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσχωρήση εἰς τὰς οἰκονομικὰς κεφαλάς, ποὺ ἐμμένουν εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ χρεωκοπήσασαν σοσιαλιστικὴν σχολήν, τῆς ὁποίας τὰ δόγματα ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν τὸ μέγιστον τοῦ χώρου τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ἐγκεφάλων. Συμπέρασμα: Ἡ ἔκθεσις Βαρβαρέσου δὲν ἔχει μελετηθῆ ἀπὸ τοὺς διευθύνοντας τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

● Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτικὴ Ἀεροπορία δὲν φαίνεται νὰ ἔχη τύχην. Μὲ τὰς σημερινὰς προϋποθέσεις καὶ τὸν ἀκολουθούμενον ρυθμόν, τὸ 1958 εἶναι ἡ ἐγγυτέρα ἡμερομηνία διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πραγματικῆς λειτουργίας της. Καὶ τὸ 1958 θὰ ἀρχίσουν αἱ ἀεροσυγκοινωνίαι μὲ ἀεριωθούμενα, ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα θὰ χρησιμοποιοῦνται ἀκόμη τὰ παντοῦ σχεδὸν ἀχρηστευόμενα ἤδη Ντακότα καὶ Σκαῖμάστερ.

ΙΣΡΑΗΛ:

● Δώδεκα ἀεριωθούμενα τύπου «Μυστὲρ» παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἰσραήλ. Ἡ Γαλλία ἀνέστειλεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν παράδοσιν ἀεροπλάνων τύπου «Μυστὲρ» εἰς τὸ ΝΑΤΟ, ἀρνηθεῖσα νὰ παράσχη ἐξηγήσεις. Τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀεροπλάνων εἰς τὸ Ἰσραὴλ προηγήθη συνάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας μὲ τὸν Ρῶσον πρεσβευτὴν κ. Α. Ἀμπράμωφ. Συμπέρασμα: Τὰ «Μυστὲρ» δὲν ἀποτελοῦν μυστήριον, ἀλλὰ σαφεστάτην ἀπάντησιν τῆς Ρωσίας συντεταγμένην εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν.

ΙΡΑΚ:

● «Τὸ Ἰράκ θὰ παραμείνη πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν ἄλλων ἀραβικῶν κρατῶν...», ἐδήλωσεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νουρῆ Ἄλ Σαΐντ εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ Ἰράκ ἐμφανίζεται ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας ὡς ὁ στυλοβάτης τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν καὶ φανατικὸς ὑποστηρικτὴς τοῦ Συμφώνου τῆς Βαγδάτης.

ΥΕΜΕΝΗ:

● Μετὰ τὴν σύναψιν σχέσεων μὲ τὴν ΕΣΣΔ (διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν δύο κρατῶν), ὑπεγράφη συνθήκη φιλίας καὶ ἐμπορίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν φαίνεται νὰ ὑποβοηθῆ πολὺ τὴν Μ. Βρεταννίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐπιρροῆς καὶ τοῦ γοήτρου της εἰς τὴν Ἔγγὺς καὶ Μ. Ἀνατολήν.

ΙΡΑΝ:

● Μετὰ τὴν διά τοῦ φράγματος τοῦ Νείλου διείσδυσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον τῆς ρωσικῆς οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς, ἤδη ἡ σειρὰ τῆς Περσίας. Οἱ κ. κ. Λίλιενταλλ καὶ Κλάππ, ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτας τοῦ ρουζβελτιανοῦ σοσιαλιστικοῦ «Νιοῦ Ντὴλ» καὶ τοῦ φράγματος τοῦ Τεννεσσῆ, καὶ μετέπειτα πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τῶν Η.Π.Α. ὁ πρῶτος, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαρροῆς τῶν ἀτομικῶν μυστικῶν πρὸς τὴν ΕΣΣΔ, ὑπέγραψαν ἤδη ὡς «ἰδιῶται» πενταετῆ σύμβασιν μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ἐγγείων βελτιώσεων τοῦ Ἰράν, διὰ τὴν διενέργειαν μελετῶν ἐκτελεστέων ἔργων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κουζιστὰν τῆς Νοτίου Περσίας.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ:

● Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κ. Ἀβδοὺλ Βαχὰδ Χὰν ἀπεδέχθη πρόσκλησιν τῶν κ. κ. Βάϊκωφ καὶ Λάτσυ τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ, πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ΕΣΣΔ. Τὴν πρόσκλησιν διεβίβασεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΣΣΔ κ. Μικογιάν.

● Κατὰ τὴν διάρκειαν διώρου συσκέψεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χούντρυ Μωχάμετ Ἄλυ μὲ τὸν κ. Μικογιάν, συνεζητήθησαν τὰ περὶ ἐμπορίου καὶ οἰκονομικῆς βοηθείας «ἄνευ ὅμως ἀποδοχῆς ἢ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τοῦ Πακιστάν», κατὰ ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωσιν. Ἡ ἀνακοίνωσις ἐγέννησεν αἴσθημα ἀνακουφίσεως εἰς τοὺς δυτικοὺς διπλωματικοὺς κύκλους. Ἀντιθέτως, τὸ ἐρώτημα εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ Πακιστὰν ἦτο: «Διατί νὰ μὴ δεχθῶμεν ἐνίσχυσιν καὶ ἀπὸ τὴν ΕΣΣΔ καὶ ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας;» Ὁ κ. Μικογιὰν ἔσπευσε κατόπιν αὐτοῦ νὰ πικράνη τὴν χαρὰν τῶν δυτικῶν διπλωματῶν. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του δι' Ἀνδῖ ἐδήλωσεν ὅτι «τὸ μέλλον τοῦ Κασμὶρ θὰ κριθῆ ἀπὸ τοὺς κατοίκους του». Ταυτοχρόνως ἀνηγγέλθη ἡ ἐκ Μόσχας προσφορά, διὰ στόματος τοῦ κ. Μολότωφ, τῆς ἀνεγέρσεως ἐργοστασίου χάλυβος εἰς Καράτσι. Συμπέρασμα: Οἱ κ. κ. Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν ὑπόσχονται τὸ Κασμὶρ εἰς τὸν κ. Νεχροῦ καὶ ἐργοστάσιον χάλυβος. Οἱ κ. κ. Μικογιὰν καὶ Μολότωφ ὑπόσχονται τὸ Κασμὶρ εἰς τὸ Πακιστὰν καὶ ἐργοστάσιον χάλυβος. Κτυπητὸν παράδειγμα τῶν ἀγαθῶν τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας;

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

● Ὁ ἐν Λονδίνῳ Σοβιετικὸς ἐκπρόσωπος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀφοπλισμοῦ τοῦ ΟΗΕ, πρεσβευτὴς κ. Γκρομύκο, ὑπέβαλε σοβιετικὸν σχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὴ περυσινὴ πρότασις τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ περὶ «Ἐλευθέρου Οὐρανοῦ». Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ σχεδίου ἀπὸ τὴν ΕΣΣΔ δημιουργεῖ σύγχυσιν μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν κύκλων. Αἰτία: Ἐμφάνισις κοινῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς γραμμῆς, ἐλάχιστον ἔδαφος χειρισμῶν ἀφήνει εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

● Πρόγαμος δωρεὰ τοῦ ποθητοῦ διὰ τὴν βρεταννικὴν πολιτικὴν συνοικεσίου μετὰ τῆς ΕΣΣΔ. Ἐν ὄψει τῆς ἐπισκέψεως τῶν Κροῦστσεφ καὶ Μπουλγκάνιν, ἐπεστρατεύθη ὁ γηραιὸς φιλόσοφος Μπέρτραντ Ράσσελ, ὅστις δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν «Μαγχεστριανὸν Φύλακα» διαμφισβητεῖ τὴν ἐγκυρότητα τῆς ποινῆς 30ετοῦς εἱρκτῆς εἰς τὸν συνένοχον τῶν Ρόζεμπεργκ, Μόρτον Σόμπελ. Ὁ κ. Ράσσελ ἐλέγχει καὶ τὴν ἀμεροληψίαν τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων διὰ τὴν καταδίκην τοῦ ζεύγους Ρόζεμπεργκ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀμερικανικὰς ὑπηρεσίας ἀντικατασκοπείας (F. B. I.).

ΤΥΝΙΣ:

● Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ἐν Τυνησίᾳ ἀπέδειξαν ὅτι τὸ καλύτερον μέσον καταπολεμήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία. Ἐπὶ συνόλου 750.000 περίπου ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς καταλόγους, ἐψήφισαν ἄνω τῶν 600.000. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου, τὸ ὁποῖον συντηρεῖ τὰς ἀναρχικὰς ὁμάδας ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν ἄκραν ἀριστεράν, ἐνεφανίσθησαν ἐν πλήρει γυμνότητι, διότι ἡ ἀποχὴ τὴν ὁποίαν ἐπροπαγάνδιζαν θεωρεῖται μηδαμινή. Οἱ ἐπίσημοι κομμουνισταὶ ἔλαβον 1.693 ψήφους (ποσοστὸν 0,2%).

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων μεταξὺ Συρίας καὶ Ἰσραήλ. Ἐπάνω: Οἱ Σῦροι, κουρεμένοι σύρριζα, διασχίζουν πρῶτοι τὴν «γραμμὴ τῆς ἀνακωχῆς». Κάτω: Οἱ Ἰσραηλῖτες αἰχμάλωτοι, χαμογελώντας, ἐνῶ διαβαίνουν μιὰ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνη.
(Intercontinentale)

ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ, ἔγινε ἀναπαράστασι ἑνὸς παλαιοῦ γαμήλιου ἐθίμου τῶν Ἰαπώνων. Οἱ νύφες, καθάλα σὲ στολισμένα ἄλογα, ὁδηγοῦνται στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ. Τὸ ἔθιμο διατηρεῖται ἀκόμη σὲ μερικὲς ἐπαρχίες καὶ σήμερα. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οἱ Ἰάπωνες λαογράφοι διαφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν προέλευσι τοῦ ἐθίμου. Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι πρόκειται περὶ κινεζικοῦ ἐθίμου, ποὺ τὸ ἐμιμήθησαν δουλικὰ οἱ Ἰάπωνες, καὶ ζητοῦν τὴν κατάργησί του. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἀποχώρησι τῆς νύφης ὑπὸ συνοδεία συγγενῶν τοῦ γαμπροῦ ἀπέβλεπε στὴν ἀποτροπὴ βιαίων ἁρπαγῶν!...

Οἱ Ἕλληνες ἀμφίβιοι "ἐργάται τῆς θαλάσσης„ παλεύοντας μὲ τὰ στοιχειά, τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο

ΟΙ ΣΦΟΥΓΑΡΑΔΕΣ

Η ΚΑΛΥΜΝΟΣ (ΚΑΤΩ, ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙ ΤΟΥ ΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΗΣ) ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΗ, ΤΗΝ ΥΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΚΕΝ

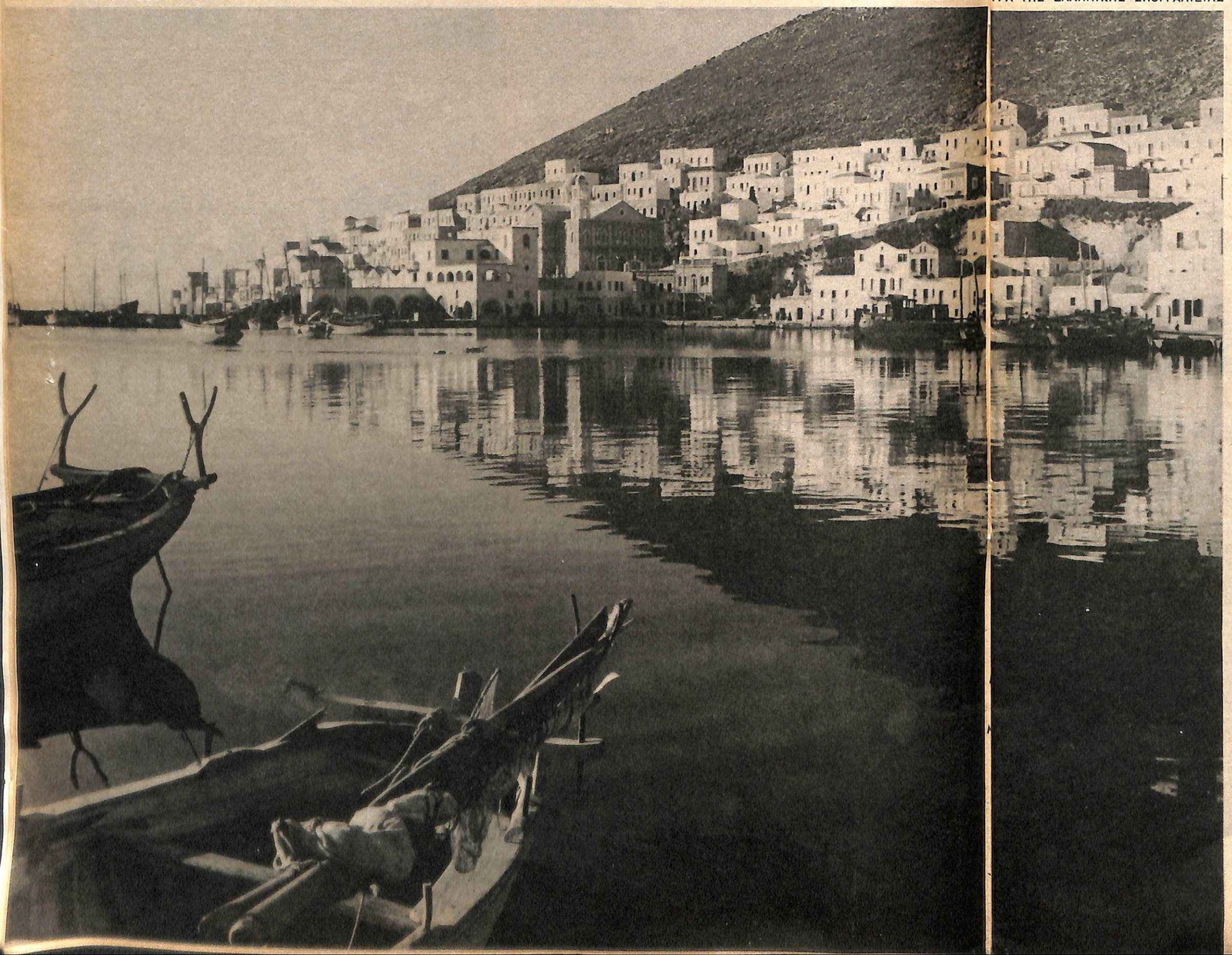

ΤΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑΣ

Εἶναι περίεργη, δύσκολη, σκληρὴ καὶ ἐπικίνδυνη ἡ δουλειὰ τοῦ σφουγγαρᾶ. Ἄνθρωπος σὰν ὅλους μας εἶναι. Κι' ὅμως πρέπει νὰ δουλέψη ἐκεῖ, ὅπου ὁ Θεὸς ὥρισε νὰ ζοῦνε μόνο τὰ ψάρια. Τὸν ὑποχρεώνουμε, λοιπόν, νὰ ξεκολλᾶ, μὲ τὰ χέρια του, ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας ἕνα «πολύμορφο ζωϊκὸ κοιλέντερο», τὸ σφουγγάρι, ποὺ μάθαμε νὰ τὸ ἀκριβοπληρώνουμε, ἀπὸ συβαριτισμό, γιατί, λέει, μᾶς διευκολύνει ὅταν λουζώμαστε!

Κι' ὅμως ὁ ἄνθρωπος ποὺ μᾶς προσφέρει αὐτὴ τὴν ἀμφισβητούμενη εὐκολία, πάρα πολλὲς φορὲς βάζει σὲ κίνδυνο τὴ ζωή του. Δὲν γνωρίζει ἀσφάλεια ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θ' ἀφήση τὸ ἄγονο νησί του, ἕως ὅτου, μετὰ ἀπὸ ἕνα πολυβασανισμένο ταξίδι μηνῶν καὶ μηνῶν, θὰ ξαναγυρίση πίσω γιὰ νὰ ξεκουραστῆ, νὰ πάρη πάλι νέες δυνάμεις καὶ νὰ ζήση κοντὰ στοὺς δικούς του, σὰν φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, δηλαδὴ ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Καὶ δὲν ἀντικρύζει μόνο τὸν Χάρο κάθε ὥρα. Καὶ δὲν εἶναι μονάχα παντοτεινὴ ἡ πάλη του γιὰ νὰ γλυτώση ἀπὸ τὸ δρεπάνισμά του. Εἶναι ἀκόμη πού, κάθε λεπτό, πολεμᾶ τὴν ἀρρώστια, ὅλα δηλαδὴ τὰ φοβερὰ ποὺ παθαίνει ὅποιος, ἐνῷ ἄνθρωπος γεννήθηκε, ζῆ σὰν τὸ ψάρι, καὶ μάλιστα ἐργάζεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΚΟΛΑΟΥΖΙΕΡΗ» ΣΤΟΝ «ΒΟΥΤΗΧΤΗ»

Σφουγγαράδες συνηθίσαμε νὰ λέμε ἐκείνους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ δουλειὰ αὐτή. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ὑπάρχουν μεγάλες διαφορὲς καὶ πολλὲς διακρίσεις μεταξὺ τῶν «σφουγγαράδων», ἀνάλογες μὲ τὴν ἐργασία καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ καθενός.

Πρῶτα εἶναι ὁ «ἐ κ κ ι ν η τ ή ς». Αὐτὸς βάζει τὰ κεφάλαια γιὰ τὸ ξεκίνημα τῆς δουλειᾶς. Τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς εἶναι ὁ ἴδιος κάτοχος καὶ καπετάνιος τοῦ σπογγαλιευτικοῦ. Ἄλλοτε ἔχει δικά του χρήματα, ἄλλες πάλι φορὲς συμπληρώνει τὸν ἐφοδιασμό του (καύσιμα, τρόφιμα, ναυτικὰ εἴδη, μισθοὶ πληρώματος, μηχανήματα καὶ λοιπὰ) μὲ δάνεια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Πάντοτε ὅμως ἀποφασίζει τὴν ἐπιχείρησι γιὰ δικό του λογαριασμό. Εἶναι ὑπεύθυνος καὶ γίνεται ἀρχηγὸς τῆς ὅλης δουλειᾶς.

Δεύτερος ἔρχεται ὁ «κ ο λ α ο υ ζ ι έ ρ η ς». Ἔτσι λένε τὸν ἐπιτηρητή. Εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ σφουγγαράδικου, γιατὶ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς καλῆς συντηρήσεως ὅλων τῶν σχετικῶν ἐργαλείων. Αὐτὸς παρακολουθεῖ καὶ κατευθύνει τοὺς «βουτηχτάδες» ὅσο διαρκεῖ ἡ κατάδυσί τους, καὶ αὐτὸς φροντίζει τὸ κάθε τί ποὺ ἔχει κάποια σχέσι μὲ τὸ ψάρεμα. Ὁ καλός, γρήγορος, καπάτσος καὶ ἔμπιστος «κολαουζιέρης» ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς δουλειᾶς. Μετὰ ἔρχονται οἱ «ἄ ν τ ρ ε ς τ ῆ ς κ ο υ β έ ρ τ α ς», δηλαδὴ τὸ πλήρωμα τοῦ σπογγαλιευτικοῦ. Ἡ ἐργασία τους εἶναι καθαρὰ ναυτικὴ καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διακυβέρνησι καὶ τὸ συγύρισμα τοῦ σκάφους. Δὲν βουτοῦν στὴ θάλασσα, καὶ δουλεύουν μὲ μισθό, ἐπειδὴ ναυτολογοῦνται κανονικά.

Καὶ νὰ τώρα, φτάνω στὴν κυρίως σφουγγαράδικη δουλειά, δηλαδὴ στοὺς δ ύ τ ε ς ἢ «β ο υ τ η χ τ ά δ ε ς» ἢ «μ η χ α ν ι κ ού ς», ὅπως τοὺς λένε, ἰδίως στὴν Κάλυμνο, ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι φοροῦν σκάφανδρο. Δύτες, λοιπόν, ἔχομε πολλῶν εἰδῶν. Εἶναι πρῶτα οἱ γυμνοί, ποὺ βουτᾶν χωρὶς σκάφανδρο. Κρατοῦν τὴν ἀναπνοή τους, καβαλλᾶνε σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα, καί, σφίγγοντάς την γερά, κατεβαίνουν μαζί της γρήγορα στὸ βυθό. Πολλοὶ ὅμως χρησιμοποιοῦν τὴν μηχανὴ «Φερνέζ». Πρόκειται μόνο γιὰ μιὰ μάσκα, (χωρὶς τὸ ὑπόλοιπο σκάφανδρο) ποὺ παίρνει ἀέρα, μὲ ἕνα εἰδικὸ μηχάνημα, ἀπὸ τὴν κουβέρτα τοῦ σκάφους. Ἡ τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει ἐκείνους ποὺ φοροῦν τὸ κανονικὸ σκάφανδρο. Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ στολὴ μὲ τὴν στρογγυλὴ περικεφαλαία, μὲ τὸ στεγανὸ λαστιχένιο φόρεμα καὶ τὰ μολυβένια ὑποδήματα. Τὸ σύνολο αὐτὸ συνδέεται μὲ τὸ σκάφος μ' ἕνα μεγάλο λαστιχένιο σωλῆνα, ποὺ δίνει ἀέρα στὸν δύτη.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὲς οἱ κατηγορίες, διαιροῦνται πάλι σὲ δυὸ ἄλλες, τὶς κύριες, ὅπως τὶς λένε. Εἶναι οἱ «β α θ ύ τ ι κ ο ι» καὶ οἱ «ρ η χ ή τ ι κ ο ι». Οἱ πρῶτοι βουτᾶν σὲ βαθειὰ νερά, ὡς 40 ὀργιές. Οἱ ἄλλοι, τὸ πολὺ κατεβαίνουν στὶς 20 ὀργιές. Φυσικά, ἡ κατάταξι τοῦ δύτη σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς δύο κατηγορίες, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀντοχὴ καὶ τὴν ἱκανότητά του, γεγονότα ποὺ ἐλέγχονται ἐπιστημονικὰ ἀπὸ τὶς εἰδικὲς ἰατρικὲς ἐπιτροπές.

Πρέπει νὰ πῶ, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς βουτιᾶς τοῦ κάθε δύτη σχετίζεται ἀπόλυτα μὲ τὸ βάθος, ὅπου κατεβαίνει. Ὅσο λοιπὸν πιὸ βαθειὰ πηγαίνει, γιὰ νὰ μαζέψη σφουγγάρια, τόσο καὶ λιγοστεύει ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς του μέσα στὰ νερά, λόγω τῆς ἰσχυρᾶς πιέσεως ποὺ ὑφίσταται ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς στὰ μεγάλα βάθη. Ἔτσι, ἐνῷ γιὰ τὸ ρηχὸ σφουγγαροψάρεμα, ὁ εἰδικός, φυσικά, μπορεῖ νὰ παραμείνη κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια ἀπὸ 1½ ἕως 2 ὧρες ἢ καὶ περισσότερο πολλὲς φορές, γιὰ τὸ βαθύ, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ περιορίση τὴ δουλειά του μέσα σὲ ὧρια λίγων μόνο λεπτῶν τῆς ὥρας. Ὁ χρόνος, ποὺ ἕνας δύτης παραμένει στὸν βυθό, μετριέται μὲ μεγάλη προσοχὴ ἀπὸ τὸν «κολαουζιέρη». Ὁ ἐπιτηρητὴς ἔχει μιὰ μικρὴ γυάλινη κλεψύδρα μὲ ψιλὴ ἄμμο (στὴν Κάλυμνο τὴ λένε «μαντζαρόλι») καὶ δὲν ξεκολλᾶ τὰ μάτια του ἀπ' αὐτήν. Ἀλλοίμονο ἂν χάση ἔστω καὶ ἕνα λεπτό. Ὁ δύτης θὰ πληρώση μὲ τὴν ζωή του ἢ μὲ τὴν ὑγεία του, ἀκόμη καὶ τὴν παραμικρότερη ἀφηρημάδα. Ὁ ἴδιος μετρᾶ τὸ βάθος τῆς βουτιᾶς μ' ἕνα εἰδικὸ σχοινάκι, ποὺ γιὰ κάθε ὀργιὰ ἔχει καὶ ἕνα κόμπο, ὥστε νὰ ἐλέγχη στὰ πόσα μέτρα βρίσκεται ὁ βουτηχτής. Ἡ συνεννόησι, πάλι, τοῦ δύτη μὲ τὸν κολαουζιέρη γίνεται μὲ τὴν «γάσα», δηλαδὴ μ' ἕνα ἄλλο σχοινάκι. Κι' οἱ δύο, τὸ ἔχουν δεμένο στὸ χέρι τους, κι' ἀνάλογα μὲ τὰ τραβήγματα κανονίζουν τὴν πορεία σύμφωνα μ' ἕνα προκαθορισμένο κώδικα. Ὅσο γιὰ τὰ σφουγγάρια ποὺ ξεκολλᾶ ὁ δύτης ἀπὸ τὸν βυθό, αὐτὰ τὰ τοποθετεῖ σὲ μιὰ ἀπόχη κρεμασμένη στὸ στῆθος του.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ δυὸ ἀκόμη κατηγορίες σφουγγαράδων, ποὺ δουλεύουν σὲ περιωρισμένη κλίμακα. Εἶναι οἱ «κ α μ α κ ά δ ε ς», αὐτοὶ δηλαδὴ ποὺ ἀπὸ τὴν βάρκα παρατηροῦν μὲ τὸ «γυαλὶ» τὸν βυθό. Μὰ θέλει τέχνη μεγάλη καὶ σιγουριὰ στὸ χέρι γιὰ νὰ πετάξης σωστὰ τὸ καμάκι καὶ νὰ ξεκολλήσης τὸ σφουγγάρι. Οἱ ἄλλοι σέρνουν μὲ τὸ καΐκι τους ἕνα μακρὺ σχοινὶ ποὺ κρατᾶ ἕνα μεγάλο δίχτυ. Καθὼς προχωροῦν, σαρώνεται ὁ βυθὸς καὶ μαζεύεται ὅ,τι βρεθῆ, ἀκόμη καί... σφουγγάρια. Αὐτοὶ εἶναι ζήτημα ἂν βγάζουν μερικὰ κομμάτια ὅλο τὸ καλοκαίρι.

Σφουγγάρια βρίσκονται στὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος (σπογγαλιεία ἐσωτερικοῦ), ὅπως καὶ στὶς ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Γιὰ τὴν σπογγαλιεία ὅμως στὸ ἐξωτερικὸ ὑφίστανται εἰδικὲς συμβάσεις καὶ χρειάζονται διάφορες ἄδειες. Τὸ ψάρεμα στὴ δική μας ἀκροθαλασσιὰ εἶναι δύσκολο, ἐπειδὴ τὰ παράλια

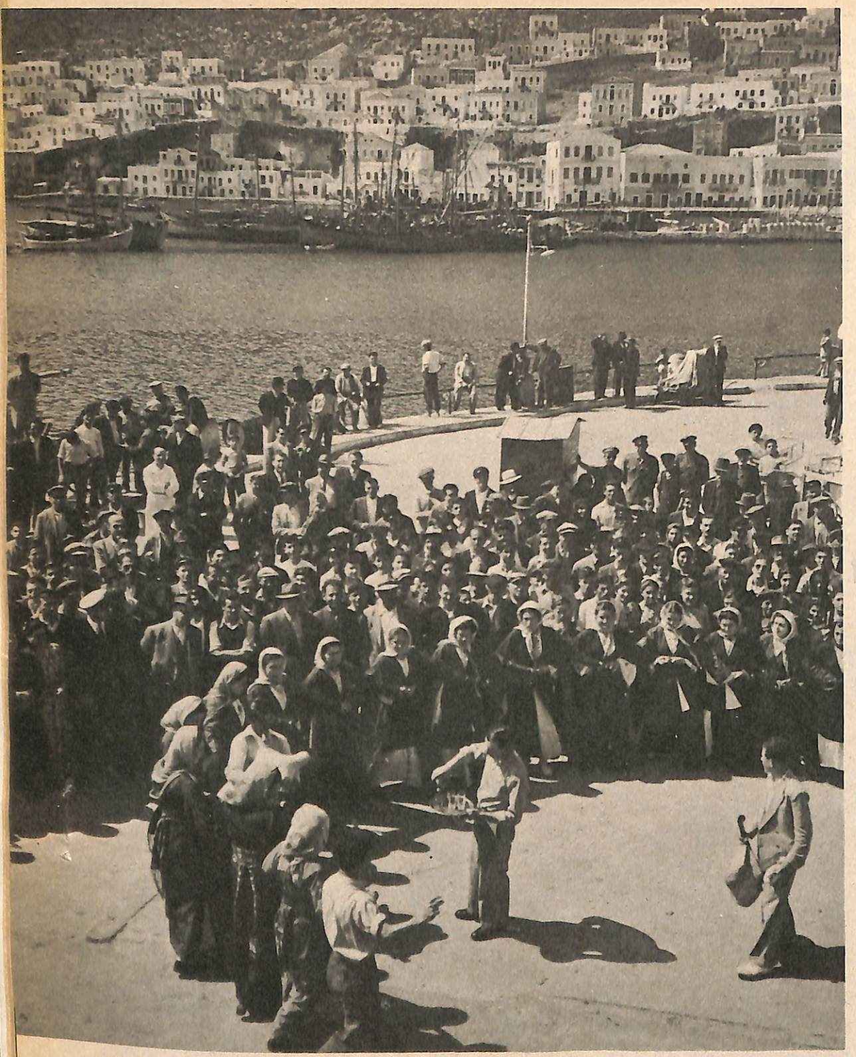

ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΝ ΟΙ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΕΣ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΧΟΡΟΣ, ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ «ΓΚΑ·Ι·ΝΤΕΣ»

ρια, γλέντια καὶ μεθύσια ποὺ μένουν ἱστορικά. Οἱ σπατάλες καὶ οἱ ὑπερβολὲς τῶν βουτηχτάδων ἔχουν μείνει ἀξέχαστες. Τὶς μαθαίνουν τὰ παιδιά, τὶς τραγουδοῦν οἱ νέοι κι' οἱ κοπέλλες τὶς θαυμάζουν. Ἐκεῖ ξοδεύονται οἱ προκαταβολὲς ποὺ ἔλαβαν καὶ ποὺ συνήθως καλύπτουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ τὴν μελλοντική τους ἐργασία. Κάποτε, τέλος, φθάνει ἡ ὥρα γιὰ τὸ μπαρκάρισμα. Πάνω στὸ γλέντι, οἱ συγγενεῖς κι' οἱ φίλοι, ὁ καπετάνιος κι' ἄλλοι, ἁρπάζουν ἀπὸ τὸ γλεντοκόπημα τοὺς δύτες, τοὺς φορτώνουν κυριολεκτικὰ στὸ καΐκι, ποὺ ξεκινᾶ πρὶν καλὰ - καλὰ καταλάβουν τί συνέβη. Εἶναι σκληρό, ἄγριο καὶ ἔντονο τὸ γλέντι τοῦ βουτηχτῆ. Ὅταν κανεὶς παίζη σὲ κάθε βουτιὰ τὴν ζωή του, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα νὰ τὴν χαρῆ ἀπόλυτα, ὅσο μπορεῖ κι' ὅπως τοῦ κάνει κέφι. Γι' αὐτὸ καὶ ποτὲ δὲν παρεξηγοῦν τὸν δύτη, ποὺ διασκεδάζει, πρὶν νὰ μπαρκάρη.

Ἑτοιμο πιὰ τὸ πλεούμενο, ἀφήνει τὸ μουράγιο, ἐνῶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι κατευοδώνουν τοὺς δικούς τους. Τὸ καΐκι κάνει τρεῖς βόλτες μέσα στὸ λιμάνι, φωνάζουν οἱ στεριανοὶ τὶς τελευταῖες εὐχές, δίνουν οἱ ναυτικοὶ κι' οἱ σφουγγαράδες μιὰ κάποια παραγγελία, μιὰ συμβουλὴ καὶ τέλος τραβᾶν γιὰ τὸ τολμηρὸ ταξίδι. Τότε πιά, ἡ γυναίκα, ἡ ἀδελφή, ἡ κόρη ἢ ἡ ἀρραβωνιαστικιά, βγάζει ἀπὸ τὸ κεφάλι της τὸ ἄσπρο μαντῆλι καὶ φορᾶ ἕνα μαῦρο. Θὰ τὸ κρατήση ἕως ὅτου γυρίση πίσω ὁ ἄνθρωπός της.

Πόσοι θὰ γυρίσουν στὸ νησί, μόνον ὁ Θεὸς τὸ ξέρει. Κάθε χρόνο, εἶναι πολλὰ τὰ θύματα, σὲ νεκροὺς καὶ σὲ ἀναπήρους. Ἡ ἀσθένεια τῶν δυτῶν θερίζει εὔκολα τὸν ἀπρόσεκτο, ἀφοῦ τὸ κακὸ ἔρχεται εἴτε ἀπὸ λάθος στὸν ὑπολογισμὸ τοῦ βάθους, εἴτε ἀπὸ ἀπρόσεκτο πέσιμο, τὴν ὥρα τοῦ ψαρέματος. Ἀκόμη ὅμως παθαίνουν καὶ ἀπὸ μιὰ γρήγορη ἀνάδυσι ἢ καὶ ἀπὸ διάφορες κρυφὲς κι' ἀνεκδήλωτες ἀνωμαλίες τοῦ ὀργανισμοῦ, ποὺ παρουσιάζονται ἐκεῖ, στὸ βάθος, ἀπὸ τὸ θανατηφόρο ἀγκάλιασμα τῆς θάλασσας.

Η «ΚΟΥΒΕΡΤΑ» ΤΩΝ ΕΛΠΙΔΩΝ

Ἡ ἐργασία διαρκεῖ πολύ. Ἑπτὰ ὡς ἐννέα μῆνες λείπουν τὰ σφουγγαράδικα. Καὶ ἡ ζωὴ εἶναι δύσκολη, ἀφοῦ τὸν περισσότερο χρόνο τὸν περνοῦν ψαρεύοντας, χωρὶς νὰ βγαίνουν στὴν στεριά. Σ' αὐτὴ «πιάνουν» μόνο γι' ἀνεφοδιασμό, ἢ γιὰ νὰ διορθώσουν καμμιὰ μηχανικὴ βλάβη, ἢ τέλος — πρᾶγμα πολὺ συνηθισμένο — γιὰ νὰ ξεμπαρκάρουν κανένα «χτυπημένο», δηλαδὴ δύτη ἄρρωστο ἀπὸ κυκλοφοριακὴ αἰτία. Ὅλο τὸν καιρὸ ζοῦνε μαζί, στὸν περιωρισμένο χῶρο τοῦ μικροῦ καΐκιοῦ, μὲ ὄνειρα πολλά, μὲ ἀκόμη περισσότερες ἐλπίδες καὶ μὲ μιὰ μονάχα εὐχή: νὰ γυρίσουν γεροὶ πίσω στὴν πατρίδα, γιὰ νὰ ξαναφύγουν πάλι. Ὅπως εἶναι ἑπόμενο, ὅσοι ἔχουν μυαλὸ ἀποφεύγουν τὶς σπατάλες. Κάνουν κομπόδεμα καί, μὲ λίγη τύχη, σὲ μερικὰ χρόνια, ἂν δὲν τοὺς βρῆ τὸ κακό, ξεμακραίνουν ἀπὸ τὸν κίνδυνο κι' ἀλλάζουν ἐπάγγελμα.

Ἡ δουλειὰ τοῦ δύτη γίνεται ἀκόμη πιὸ δύσκολη, γιατί κατὰ τὴν ὥρα τῆς βάρδιας του, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ πρωῒ ὣς τὸ ἀπόγευμα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φάη τίποτε. Τὸ στομάχι ἑνὸς νηστικοῦ δὲν βαραίνει, ἄρα ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει λιγώτερο. Καπνίζει, λοιπόν, ἁράδα τὰ τσιγάρα καὶ περιμένει ξαπλωμένος κι' ἥσυχος, σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς κουβέρτας, τὴν σειρά του γιὰ νὰ βουτήξη. Κάτω πιά, δὲν ξέρει τί θὰ βρῆ καὶ τί θὰ τοῦ τύχη. Πάλεμα γιὰ πολλὰ καὶ καλὰ σφουγγάρια; Ἢ μήπως τὸν παραφυλάει ὁ θάνατος; Δυστυχῶς, πάρα πολλὲς φορὲς παθαίνει ἀπὸ τὸ κακό του κεφάλι, γιατί μὲ τὴν ἀπληστία νὰ μαζέψη πολλὰ σφουγγάρια, δὲν ὑπακούει στὸ «σινιάλο» τοῦ κολαουζιέρη. Τότε, ἀντὶ ν' ἀνέβη ἐπάνω, ἀπαγκιστρώνει ἀπὸ τὴν ζώνη του τὸ σχοινὶ ἀσφαλείας (αὐτὸ ποὺ χρησιμεύει γιὰ νὰ τὸν τραβήξη ὁ ἐπιτηρητὴς σὲ στιγμὴ ἀνάγκης) καὶ μένει στὸ βυθὸ περισσότερο χρόνο ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ ἐπιτρέ-

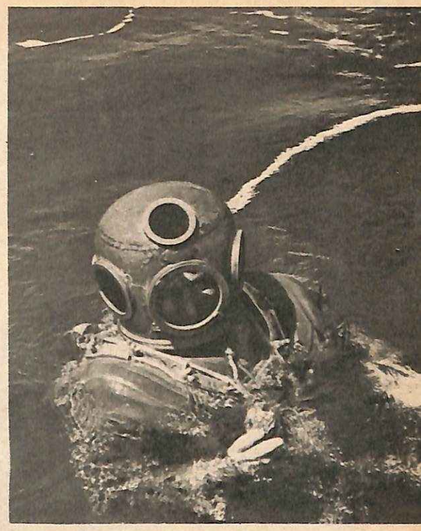

ΔΥΤΗΣ, ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΒΟΥΤΑΕΙ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

→

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ «ΝΤΕΠΟΖΙΤΟ» (ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΙΚΟ), ΜΙΑ ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΟ ΣΑΛΠΑΡΙΣΜΑ

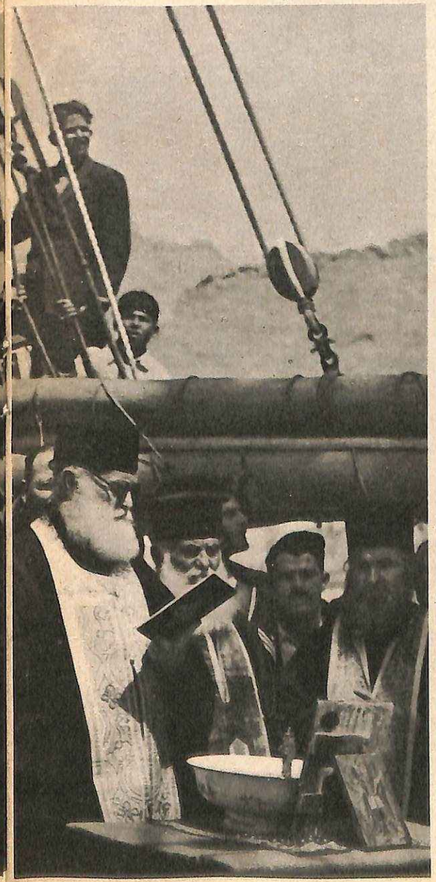

ΚΑΝΕΝΑ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΙΚΟ ΔΕΝ ΞΕΚΙΝΑΕΙ, ΑΝ ΔΕΝ ΓΙΝΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΝΩΣΤΟ

Ἀπρίλιο, συνήθως, φεύγουν οἱ σφουγγαράδες, μόλις συμπληρωθοῦν ὅλες οἱ προετοιμασίες. Τὰ καΐκια καλαφατίζονται, βάφονται, οἱ μηχανὲς καθαρίζονται καὶ δοκιμάζεται ἡ λειτουργία τους, ἐνῶ συγχρόνως ἀγοράζονται τὰ τρόφιμα καὶ τὰ καύσιμα. Ἡ δυσκολία ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπάνδρωσι τοῦ σπογγαλιευτικοῦ. Πραγματικὸ ἀνθρωποπάζαρο, μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, γίνεται τότε, γιὰ τὸ ποιὸς «ἐκκινητὴς» θ' ἀποκτήση τοὺς πιὸ καλοὺς δύτες, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι ποὺ θὰ τὸν κάνουν πλούσιο.

Συνήθως ξεκινοῦν σὲ μικρὲς ὁμάδες, ἀπὸ δύο ἢ τρία καΐκια, καὶ μαζί τους σέρνουν ἕνα μεγαλύτερο, «μεσιακό», μὲ κοινὸ δηλαδὴ λογαριασμό. Χρησιμεύει γιὰ ἀποθήκη καὶ τοὺς μεταφέρει τὰ τρόφιμα καὶ τὰ καύσιμα. Στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ, ὅταν αὐτὰ θὰ κοντεύουν νὰ τελειώσουν, τότε γεμίζουν τὸ καΐκι μὲ ὅσα σφουγγάρια ψάρεψαν. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ λὲν «ντεπόζιτο».

Ὅπως κάθε τέχνη, ἔτσι κι' αὐτὴ ἔχει τὰ μυστικὰ καὶ τὰ τερτίπια της. Ὁ καλὸς ὁ καπετάνιος ποὺ ξέρει ἕνα σφουγγαρότοπο, δὲν τὸν λέει. Φροντίζει, μάλιστα, νὰ «ξεκόψη» ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ φθάση στὰ νερὰ χωρὶς νὰ τὸν καταλάβουν. Γι' αὐτὸ ποτέ, κανεὶς τρίτος δὲν ξέρει τὴν «ρότττα» τοῦ καΐκιοῦ.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησι, γίνονται στὸ νησὶ —ἰδίως στὴν Κάλυμνο — γιορτὲς καὶ πανηγύ-

ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΤΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ καμάρι τῆς Καλύμνου, τῆς Σύμης καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν νησιῶν. Ἡ εἰκόνα τοῦ μικροῦ αὐτοῦ καλυμνιώτη —ποὺ αὔριο-μεθαύριο θὰ συνεχίση κι' αὐτὸς τὴν παράδοσι τῶν προγόνων του— μοιάζει σὰν σύμβολο τῶν μικρῶν νησιῶν ποὺ τρέφονται ἀπὸ τὸν ἀπέραντο ὑποθρύχιο πλοῦτο, δαμάζοντας τὶς δυνάμεις τῆς φύσεως, μὰ καὶ πληρώνοντας συχνὰ μὲ τὸ αἷμα τους.

Ὁ γυρισμὸς τῆς χαρᾶς καὶ ὁ γυρισμὸς τοῦ πένδους

πεται. Ἀναδύεται μόνος καὶ μὲ τὸν ἀέρα τοῦ σκαφάνδρου του, ὁπότε ὅμως, ἂν ἀπὸ κακὸ ὑπολογισμὸ φτάση στὴν ἐπιφάνεια ταχύτερα ἀπ' ὅ,τι ἐπιτρέπεται («φοῦσκα βγῆκε» λέγεται) ἢ θὰ σκάση, ἢ θὰ μείνη παράλυτος ἀπὸ κυκλοφοριακὴ ἀνωμαλία, λόγω τῆς ἀπότομης ἀλλαγῆς τῆς πιέσεως. Πολλὲς φορὲς οἱ σφουγγαράδες ὑπερτιμοῦν τὴν ἀντοχή τους. Θυμοῦνται τοὺς ἄλλους ἢ τὶς δικές τους προηγούμενες δόξες καὶ πληρώνουν ἀκριβὰ τὴν κάθε ἐπιπολαιότητα.

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Τὰ σφουγγαράδικα καΐκια δὲν γυρίζουν ὅλα μαζί. Στὸ νησὶ φτάνουν πότε τὸ ἕνα κι' ἀργότερα τὸ ἄλλο, καὶ γίνονται χοροί, γλέντια καὶ πανηγύρια γιὰ τὰ καλωσορίσματα ποὺ κρατοῦν καιρό. Καὶ τὶς χειμωνιάτικες βραδυὲς στὰ καπηλειὰ καὶ στὶς βεγγέρες τῶν σπιτιῶν ἔχουνε πλούσιο κι' ἀτελείωτο θέμα συζητήσεων τί εἶδε ὁ ἕνας στὶς ξένες θάλασσες, τί ἔκανε ὁ ἄλλος στὴν ξενητειά, πόσα σφουγγάρια πιάσανε, τί φυτὰ καὶ ψάρια ἀντίκρυσαν, ἢ πῶς «κτύπησε» ὁ δεῖνα καὶ πῶς ὁ τάδε ἔμεινε στὸ βυθό. Κομπολόϊ ὁλόκληρο ἀπὸ γεγονότα, μιὰ ζωὴ γεμάτη λεβεντιά, κίνδυνο καὶ πλούτη.

Τὸ σφουγγάρι δὲν βγαίνει καθαρὸ κι' ὡραῖο ὅπως τὸ βλέπουμε στὸ λουτρό μας. Εἶναι μαῦρο γλοιῶδες καὶ χρειάζεται, μετὰ τὸ ψάρεμα, κατάλληλη κι' ἐπίπονη ἐπεξεργασία: τὸ πατοῦν διαδοχικὰ μὲ γυμνὰ πόδια, γιὰ νὰ τὸ φέρουν σὲ μιὰ κάποια ὑποφερτὴ κατάστασι. Ἅμα φύγη ἡ γλοιώδης οὐσία, τὰ περνοῦν σὲ σπάγγους ἕνα - ἕνα καὶ τ' ἁπλώνουν γιὰ τὸ στέγνωμα στὰ ξάρτια τοῦ καϊκιοῦ. Μετὰ τὸ σακκιάζουν, καί τέλος στὸ νησί χωρίζονται τὰ σφουγγάρια κατὰ μέγεθος καὶ ποιότητα, ὁπόταν λευκαίνονται συστηματικά.

Ἄλλοτε, ἡ σπάταλη ζωὴ καὶ τ' ἀποχαιρετιστήρια γλέντια τῶν δυτῶν, ἄφηναν ἀπέναρες τὶς οἰκογένειες τοῦ νησιοῦ. Τώρα, ὅμως, τὸ κράτος δὲν ἐπιτρέπει τὶς μεγάλες προκαταβολὲς καὶ φροντίζει ὥστε ἡ οἰκογένεια τοῦ δύτη νὰ παίρνη τὸν μῆνα, ὅσα τῆς χρειάζονται γιὰ νὰ ζήση. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἐπίδομα αὐτό, ποὺ τὸ εἰσπράττει ἀργότερα ἀπὸ τὸ τελικὸ λαβεῖν τοῦ βουτηχτῆ. Μὲ τὴν κρατικὴ προστασία καὶ παρακολούθησι τῶν ἁρμοδίων, διορθώθηκαν πολὺ οἱ συνθῆκες ἐργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν σφουγγαράδων, ἡ δὲ τύχη τους, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωή τους, δὲν ἐξαρτᾶται πιὰ ἀπὸ μόνη τὴν εὐσυνειδησία τῶν καπετανέων «ἐκκινητῶν».

Ἀπὸ τὴν Κάλυμνο, λοιπόν, καὶ τὴν Σύμη, ἀπὸ τὴν Ὕδρα καὶ τὴν Αἴγινα κάθε Ἀπρίλιο ξεκινᾶν οἱ ἄνθρωποι ποὺ γίνονται ψάρια καὶ ζοῦνε μέσα σὲ μύθους, θρύλους, κινδύνους καὶ ἀγωνίες. Δουλεύουν σκληρά. Κι' ὅσοι ἔχουν μυαλὸ καὶ τύχη, πλουτίζουν. Ποτὲ ὅμως δὲν ξεχνοῦν οἱ σφουγγαράδες μαζὶ μὲ τοὺς δικούς τους καὶ τὰ Θεῖα. Ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ πίστι τους εἶναι παροιμιώδεις, καὶ παράδειγμα στέκουν οἱ πλούσιες κι' ὡραῖες ἐκκλησίες ποὺ κάθε τόσο χτίζουν ἐπειδὴ ἡ Παναγιὰ τοὺς παραστάθηκε ὅταν ψάρευαν στὸ βυθό.

Λ. Γ. Κ.

Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

ΤΟ ΑΠΛΩΜΑ ΤΩΝ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

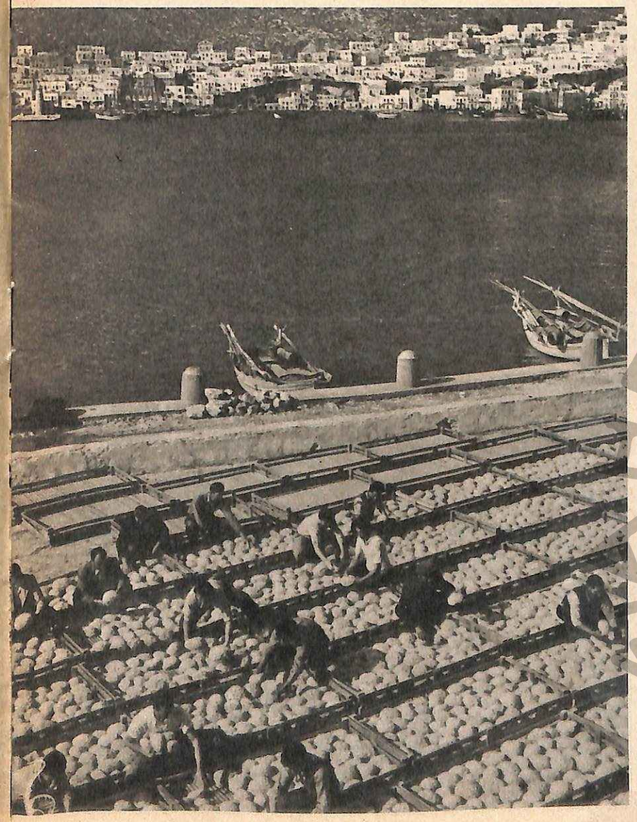

ΤΑ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΙΚΑ, ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ, ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

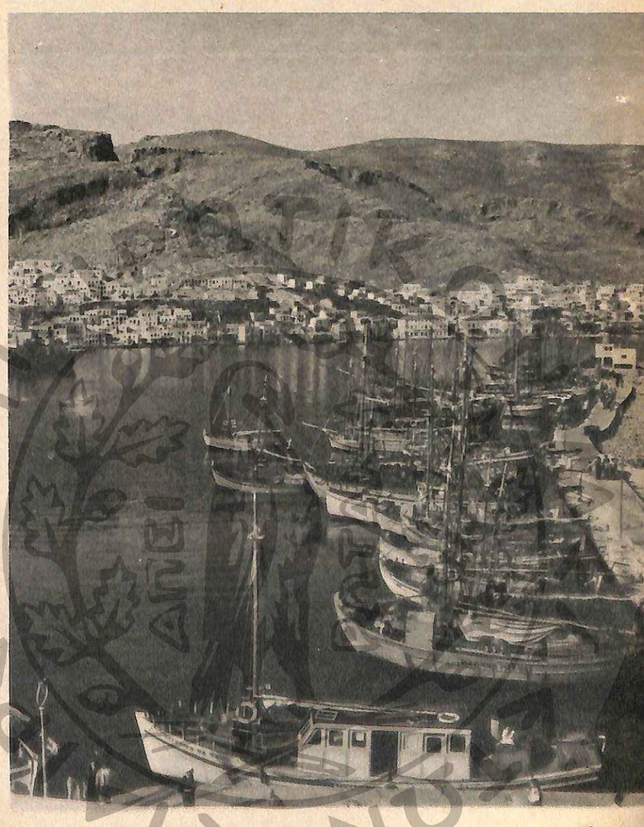

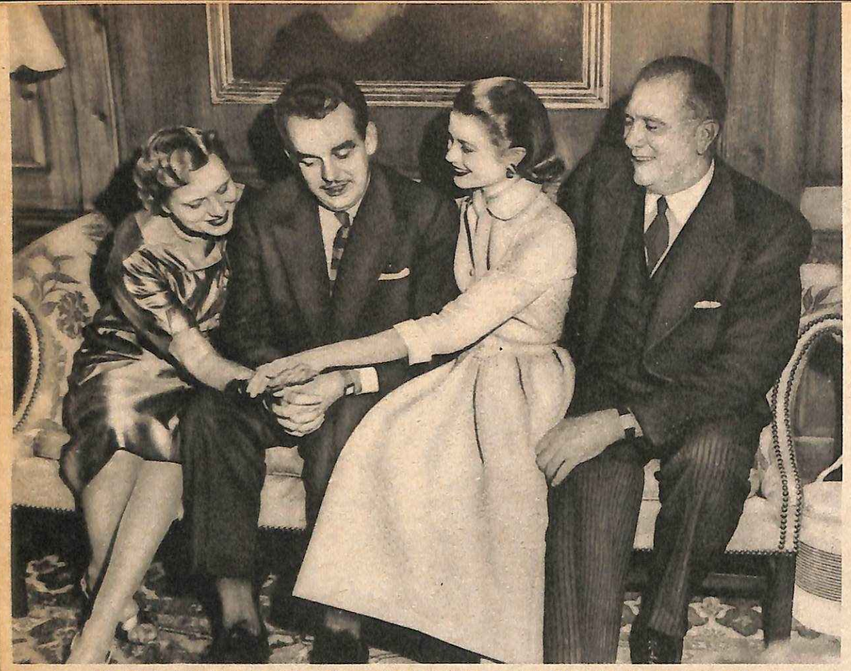

Η ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ ΤΗΣ, ΕΝΩ Ο ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ (2ος ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΤΟ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ

(Gilloon - Camera Press)

Το ΑΣΤΡΟ και το ΣΤΕΜΜΑ

Ἡ ἱστορία τοῦ εἰδυλλίου τῆς Γκρέης Κέλλυ μὲ τὸν Ραινιὲ τοῦ Μονακό

3

Λέγουν ὅτι ἡ μὶς Γκρέης Κέλλυ, ὅταν γιὰ πρώτη φορά, στὰ 1951, μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ περίφημου σκηνοθέτου Φρὲντ Ζίνεμαν, φοροῦσε ἄσπρα γάντια γιατὶ ἦταν καλοκαῖρι, καὶ στὴν ἀγγλικὴ ἀριστοκρατία, καθὼς καὶ στὸ ἀμερικανικό της παράρτημα τοῦ Μπόστον καὶ τῆς Φιλαδέλφειας, τὰ κορίτσια τῶν καλῶν οἰκογενειῶν, εὐπρεπὲς εἶναι νὰ φοροῦν ἄσπρα γάντια. Καὶ ὁ Ζίνεμαν τῆς εἶπε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ ἐπειδὴ ἦταν πολὺ ψηλή, σὰν νὰ εἶχε συνεννοηθῇ μὲ ὅλους τοὺς σκηνοθέτας καὶ τοὺς «μάνατζερ» ποὺ τὴν ἀπέκρουαν μὲ τὴν ἴδια παρατήρησι. Ἐν τούτοις μόλις ἔφυγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, λέγεται ὅτι ὁ Ζίνεμαν δγῆκε στὸ διάδρομο φωνάζοντας στοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ τὸν περίμεναν.

—Αὐτὴ ἡ κοπέλλα εἶναι φαινόμενο. Φανταστῆτε ὅτι πρώτη φορὰ στὴν καρριέρα μου βλέπω νὰ μπαίνῃ στὸ γραφεῖο μου κάποιος μὲ ἄσπρα γάντια.

Καὶ ὅπως ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς παρατηρητὰς, ποὺ ἤξεραν τὴν καταπληκτικὴ ἐντύπωσι ποὺ τοῦ ἔκανε αὐτὸ τὸ ἁπλούστατο περιστατικό, τὸ ἀσυνήθιστο βέβαια μέσα στὴν τύρβη τοῦ Χόλλυγουντ, ὁ Ζίνεμαν ἐπρόσεξε τὰ γάντια καὶ δὲν ἐκατάλαβε τί μοναδικὴ εὐκαιρία ἦταν αὐτὴ ἡ κοπέλλα μὲ τὴν φρέσκια φυσιογνωμία, μὲ τὸ χαριτωμένο μουσουδάκι της καὶ μὲ τὸν ἀριστοκρατικό της τρόπο στὴ φωνή, στὴν κίνησι καὶ στὴν ἐν γένει συμπεριφορά της. Κι' ἀλήθεια, ποῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι, δυὸ χρόνια ἀργότερα, οἱ παραγωγοὶ ταινιῶν θὰ ἔπαιζαν γροθιὲς γιὰ νὰ τὴν διεκδικήσουν καὶ ὅτι οἱ σκηνοθέται θὰ ἔπεφταν στὰ πόδια της γιὰ νὰ τὴν πείσουν νὰ παίξῃ ἕνα ρόλο στὰ ἔργα ποὺ θὰ δημιουργοῦσαν γιὰ νὰ δείξουν τὸ μεγάλο της τάλαντο. Ἡ μὶς Κέλλυ δὲν ἐδέχετο ὅρους. Ἡ τρομερὴ Γκρέης ἔβαζε αὐτὴ τοὺς ὅρους της, μὲ ψυχραιμία, μὲ πολλὴ εὐγένεια, ἀλλὰ μὲ τὴν κρυμμένην ἀπειλὴ ὅτι, ἂν οἱ ὅροι της δὲν ἐγίνοντο ἀσυζητητὶ δεκτοί, δὲν ἐπείραζε διόλου. Ἁπλούστατα, θὰ ἔφευγε. Ἀλλωστε, μακροχρόνια συμβόλαια δὲν ἐδέχθηκε ποτὲ νὰ ὑπογράψῃ, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κρατήσῃ κάθε ἐπιφύλαξι γιὰ τὴν ἐλευθερία της, μόλις γιὰ τὸν ἕνα ἢ γιὰ τὸν ἄλλο λόγο θὰ ἤθελε ν'ἀποσυρθῇ.

—Ἂν κάνω σινεμά, ἔλεγε πάντοτε, τὸ κάνω ἐπειδὴ εἶναι ἡ πιὸ προσοδοφόρα ἐπιχείρησις.

Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπιθυμία νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένη τὴν ἐλευθερία της μόλις τὸ ἤθελε, μποροῦμε νὰ διακρίνωμε τὸν ὑπολογισμὸ τῆς «καλύτερης τύχης», τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε καὶ ἡ ὁποία ἦλθε μὲ τοὺς πριγκιπικοὺς γάμους ποὺ ἐπέτυχε, χωρὶς κὰν νὰ τοὺς ζητήσῃ ἡ ἴδια ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ κοπέλλα. Τὸν περασμένο Ἰανουάριο ποὺ ἀνεκοινώθησαν οἱ ἀρραβῶνες της μὲ τὸν Πρίγκιπα Ραινιὲ τοῦ Μονακό, ἐκυκλοφόρησε κι' ἕνα χαριτωμένο ἰσπανογαλλικὸ τραγουδάκι μὲ ἐνδιαμέσους ἀγγλισμοὺς ποὺ παίζει μὲ τὸ ὑποκοριστικὸ ὄνομα τοῦ Ραινιέ, ἐπειδὴ οἱ Κέλλυ τὸν φωνάζουν χαϊδευτικὰ «Ρέϋ» (Ἰσπανικὰ θὰ πῇ βασιλεὺς) καθὼς καὶ μὲ τὸν πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Κοτύ. Μεταξὺ ἄλλων λοιπὸν καὶ μὲ προϊοῦσα ἐπωδό, τὸ τραγουδάκι μᾶς μαθαίνει τὸν βίο τῆς μὶς Γκρέης. "Εγινε, λέει, ἡ πιὸ ὄμορφη κοπέλλα. Δὲν τῆς ἔφθανε. "Εγινε ἡ πιὸ περιζήτητη στάρ. Οὔτε κι' αὐτὸ τῆς ἔφθανε. "Εγινε πριγκίπισσα τοῦ Μονακό. Ποῦ νὰ τῆς φθάσῃ κι' αὐτό. Τώρα ποὺ χήρεψε ὁ Κοτὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ προεδρίνα. Μὰ γιὰ νὰ μὴν κακοκαρδίσῃ τὸν «Ρέϋ» της δὲν εἶναι ἀπίθανο νὰ τὸν προβιβάσῃ σὲ «Ρέϋ» (βασιλιὰ) τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ τί θὰ συμβῇ, ὅταν γίνῃ καὶ βασίλισσα; Τί ἄλλο θὰ ζητήσῃ;

Ἀγνότης κατὰ καμπυλῶν

"Οταν ἐγνώσθη ὅτι θὰ παίξῃ μὲ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ στὸ φίλμ «Τὸ τραῖνο θὰ σφυρίξῃ τρεῖς φορὲς», ὅλοι ἐμειναν κατάπληκτοι. Ἐλέχθη, μάλιστα, ὅτι τὴν ἐδιάλεξαν γι' αὐτὸ τὸ φίλμ ἐπειδή, μὲ τὴν ἀριστοκρατική της συμπεριφορά, ἔπρεπε νὰ μοιάζῃ κάτι ἀπροσάρμοστο ἀνάμεσα στοὺς κακούργους, ὅπως «ἕνα φουστάνι τοῦ Ντιὸρ σ' ἕνα κατάστημα ἐτοίμων φορεμάτων»

Τὸ μυστικό της ὅμως ἦταν ἄλλο. "Εφθασε στὴν κατάλληλη στιγμή. Τὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ εἶχε κουρασθῇ ἀπὸ τὰ μεγάλα ντεκολτέ, εἶχε κορεσθῇ ἀπὸ στήθη, γάμπες, καμπύλες καὶ ἄλλες γυμνότητες στὰ ἐξωφρενικὰ πανὼ καὶ στὶς σελίδες τῶν περιοδικῶν καὶ λαχταροῦσε λίγη ἐπικάλυψι τῶν γυμνοτήτων, ἕνα πέπλο πάνω στὴν σάρκα, καὶ ἄρχισε νὰ ἐπιζητῇ μιὰ ὄμορφη γυναίκα, κομψὰ ντυμένη (καὶ πρὸ πάντων ντυμένη) μὲ καλοὺς τρόπους, ποὺ ὁ θεατὴς περισσότερο νὰ τὴν σέβεται παρὰ νὰ τὴν ποθῇ, περισσότερο νὰ τὴν θαυμάζῃ παρὰ νὰ τὴν λαχταρᾷ. Αὐτό, λοιπόν, τὸ βρῆκε στὴν μὶς Κέλλυ. Μόνο ποὺ ἀκόμη ἦταν ἄπλαστη καὶ φαινόταν ψυχρή.

Στὸ δεύτερό της μεγάλο φίλμ, τὸ «Μογκάμπο» ὁ σκηνοθέτης Τζὼν Φόρντ ἐγύρευε μιὰ «καθὼς πρέπει» σύζυγο γιὰ τὸν Κλάρκ Γκέημπλ —ἄλλο κολοσσὸ τῆς ὀθόνης. Καί, φυσικά, σκέφθηκε τὴν Γκρέης. Φαινόταν πιὰ ὅτι ἦταν καταδικασμένη νὰ παίζῃ γιὰ πάντα ρόλους ἀποστειρωμένης καλονῆς, τὴν ψυχρὴ κοπέλλα ποὺ εἶναι καλοβαλμένη, μὲ προσεκτικὸ μανικιοὺρ καὶ καλὸ χτένισμα.

Ἡ τύχη της ὅμως δὲν τήν ἄφησε ν' ἀποτελματωθῇ. Σὰν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς παρουσιάσθηκε, τότε, ὁ θαυμάσιος σκηνοθέτης "Αλφρεντ Χίτσκοκ (ποὺ ἐμόρφωσε πρωτύτερα τὴν "Ιγκριντ Μπέργκμαν) καὶ τῆς ἐδήλωσε:

—"Εως τώρα κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ λυώσῃ τὸ παγόβουνό σας.

«Ἀθωότης καὶ ἐπίγνωσις»

"Εβαλε ὅλα του τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Καὶ τὸ κατώρθωσε στὸ φίλμ: «Τηλεφωνήστε Ἀσφάλεια...» καὶ ἰδίως στὸ ἀριστούργημά της: «Παράθυρο στὴν αὐλή» («Σιωπηλὸς μάρτυς»).

Σ' αὐτὰ τὰ δυὸ φίλμ, ἡ Γκρέης Κέλλυ ὑπῆρξε ὑπέροχη. Καὶ οἱ πιὸ ζηλιάρες δεντέττες τοῦ Χόλλυγουντ τὴν ἀνεγνώρισαν σὰν κορυφαία.

Πολὺ ὀρθὰ ἕνας κριτικὸς ἀπέδωσε τὸν πανηγυρικό της θρίαμβο στὸ ἀμίμητο μῖγμα «ἀθωότητος καὶ ἐπιγνώσεως», ποὺ δείχνει ἡ ὅλη της ἐμφάνισις. Ἀλλά, ἄραγε, εἶναι πράγματι ἀθῶα ὅπως φαίνεται; Τὸ μάτι της, τὸ χαμόγελό της, τὸ παράστημα καὶ ἡ περπατησιά της ὑποδηλώνουν μιὰ καταπληκτικὴ πεῖρα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀνδρικὰ γοῦστα. Καί, μήπως τάχα τὸ «σὲξ—ἀπήλ» της ὀφείλεται στὴν ὑποσυνείδητη γυναικεία της ἱκανότητα νὰ προβάλλῃ ὑποβλητικά, πίσω ἀπὸ τὴν ἀγνότητα τῆς φυσιογνωμίας της, τὴν πεῖρα της αὐτή, τὴν τόσο πολύτιμη καὶ τόσο ἐλκυστική;

Αὐτὸ τὸ μυστήριο ἀπησχόλησε πολλοὺς ρεπόρτερ, ποὺ κυνηγοῦν τὰ σκάνδαλα τοῦ Χόλλυγουντ. Στὴν περίπτωσι ὅμως τῆς μὶς Κέλλυ, ἔπεσαν ἐπάνω σ' ἕναν ἀδιαπέραστο τοῖχο. Ἡ ζωή της τὴν ἀφορᾷ ἀποκλειστικά. Ἐκράτησε τὸ «κοπυράϊτ» τῆς προσωπικῆς της ὑποθέσεως καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ μοιρασθῇ μὲ κανέναν ἄλλο. (Θὰ λέγαμε μὲ κανένα «τρίτο», ἀλλά, ὅπως ἀπεδείχθη σὲ πολλὲς περιστάσεις, δὲν βρέθηκε κανένας «δεύτερος», ὥστε νὰ πάρῃ τὴν πρώτη μερίδα...) Εἶναι πραγματικὰ ἀγνή; Τὸ κάνει ἀπὸ κοκετταρία, ὥστε νὰ μὴ χάσῃ τὸν ἠλεκτρισμό, ποὺ κρατᾷ. πανίσχυρο καὶ σὲ ὑψηλὴ τάσι, ἡ ψυχικὴ παρθενία;

"Ενα περιοδικό, τὸ κυριώτερο ἀπὸ τὰ σκανδαλοθηρικὰ «Μαγκαζίν» ποὺ κάθε ἑβδομάδα ἀποκαλύπτει «ὅλη τὴν ἀλήθεια» γιὰ τὶς δεντέττες τοῦ Μπροντγουαίη καὶ τοῦ Χόλλυγουντ, ἐπεκήρυξε, φυσικά, καὶ τὴν Γκρέης, πληρώνοντας ἀκριβὰ ὁποιον θὰ τοῦ ἔφερνε ἕνα σκανδαλάκι γιὰ τὴν κρύφια ζωή της. "Εβαλε πολλοὺς μυστικοὺς ντετέκτιβ νὰ τὴν παρακολουθήσουν, βῆμα πρὸς βῆμα, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ σημειώσῃ παρὰ ἀθῴους περιπάτους καὶ γεύματα καὶ χορούς, ποὺ δὲν ἦσαν διόλου «τέτ—ἀ—τέτ» μέσα σὲ τόσα πλήθη. Τὰ μόνα «τὲτ—ἀ—τὲτ» ἦσαν ἡ ἐπιστροφὴ στὸ σπίτι της μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ συνοδοῦ της βραδυᾶς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σταματήσουν πουθενά, καί, φυσικά, δίχως νὰ ἐπιτρέψουν τὴν παραμικρὴ «παρεξήγησι».

—Διασκεδάζω μὲ τοὺς ντετέκτιβ ποὺ μὲ παρακολουθοῦν, ἔλεγε σὲ μιὰ συνέντευξί της ἡ μὶς Κέλλυ. "Η μᾶλλον ὑπερηφανεύομαι, γιατὶ νομίζω ὅτι ἔγινα τόσο ὑψηλὸ πρόσωπο, ὥστε φροντίζουν γιὰ τὴν ζωή μου οἱ μοτοσυκλετίστες τῆς Ἀσφαλείας.

Ποῦ νὰ φαντασθῇ, τὸν καιρὸ ποὺ ἔλεγε αὐτὰ τὰ προφητικὰ λόγια, ὅτι θὰ ἐρχόταν κάποια μέρα ποὺ θὰ γινόταν Πριγκίπισσα καὶ ὅτι ἡ Ἀσφάλεια τοῦ τόπου ὅπου θὰ βασίλευε, θὰ ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ τὴν παρακολουθῇ λαχανιασμένη, μὴν καὶ πάθη τίποτε ἡ Αὐτῆς Γαληνοτάτη Ὑψηλότης.

Καὶ ὅμως, ἔξω ἀπὸ τὴν ὀνειρεμένη ζωὴ τοῦ Χόλλυγουντ —ὅπως τὴν φαντάζεται ὁ κόσμος ὅλος, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὴν ζοῦν καὶ τὴν βρίσκουν τραγική— ἡ μὶς Γκρέης ἔμοιαζε σὰν μιὰ ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν γυναικῶν, ποὺ κυκλοφοροῦν καθημερινῶς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, εἴτε γιὰ νὰ ψωνίσουν ὅταν δὲν τηλεφωνοῦν, εἴτε γιὰ νὰ πᾶν στὴ δουλειά τους ἢ στὰ διάφορα κέντρα ἀναψυχῆς, εἴτε γιὰ νὰ κάνουν τὸν περίπατό τους σὲ κανένα ἀπὸ τὰ θαυμάσια πάρκα, ὅπου δὲν φθάνει ἡ ἐξάτμισις τῆς μπενζίνας. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες ἀληθινὰ μεγάλες «στὰρ», καὶ μολαταῦτα στὸ Χόλλυγουντ μοιράζεται ἕνα μικρὸ διαμέρισμα, ποὺ ἔχει τρεῖς κάμαρες, μὲ μιὰ συνάδελφό της. Ἀπὸ οἰκονομία ἄραγε; Μόνο αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῇ, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἀνοιχτοχέρα, φιλάνθρωπη στὸ ἔπακρον καί, χώρια τὰ κέρδη της, ἔχει καὶ μεγάλη περιουσία ἀπὸ τὸν πατρικό της πλοῦτο. Ἀλλὰ τότε, γιατὶ δὲν ἔχει κι' αὐτὴ τὴ βίλλα της, γιατὶ δὲν κρατᾷ σαλόνια ἀνοικτά, γιατὶ δὲν δίνει γεύματα, ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες, ποὺ ζητοῦν νὰ θαμπώσουν μὲ τὴ «μεγάλη ζωὴ» καὶ μὲ τὰ πλούτη ποὺ ἐπιδείχνουν γιὰ νὰ προσελκύσουν κι' ἄλλα περισσότερα;

Τὸ μυστικό της εἶναι ἄλλο. Ἡ ζωὴ τοῦ Χόλλυγουντ δὲν τὴν τραβᾷ. Δὲν τὴν ἐνδιαφέρει. Τὴν πλήττει, μάλιστα, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ ἐκεῖ εἶναι ψεύτικη, ἐπίπλαστη καὶ μοιάζει ἀκριβῶς τὴν ζωὴ τῆς ὀθόνης. Γι' αὐτό, μόλις τελειώσῃ τὸ γύρισμα κά- →

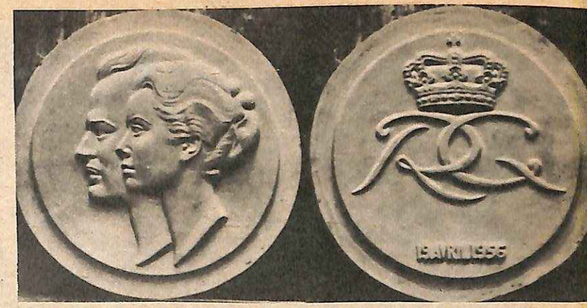

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΣΤΟΥΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΤΕΛΕΣΘΟΥΝ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ

(A. D. P.)

(United Press)

Η ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ, ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΘΗΚΕ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΥΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕ Ο ΜΝΗΣΤΗΡ ΤΗΣ

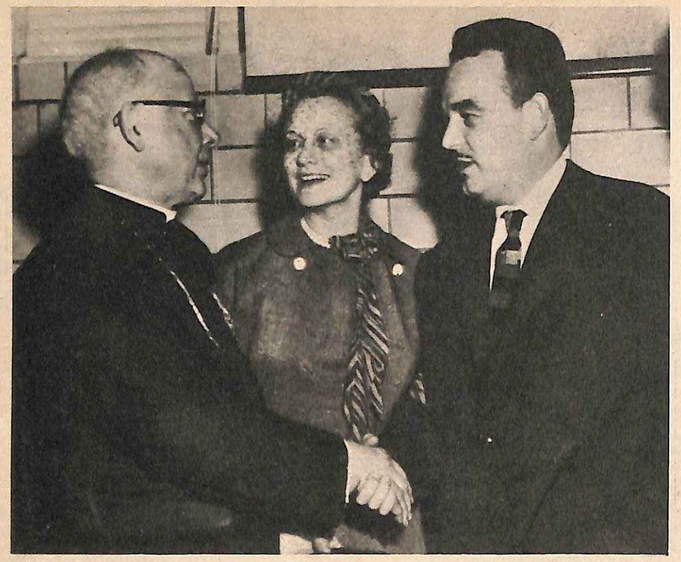

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ, ΚΑΙ Ο ΑΙΔ. ΤΟΥΚΕΡ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΓΟΥ·Ι'ΑΜΙΓΚΤΟΝ

(United Press)

ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ

'Υπαρκτά καὶ ἀνύπαρκτα εἰδύλλια...

ποιας ταινίας ποὺ παίζει, παίρνει ἀμέσως τὸ ἀεροπλάνο καὶ πετᾶ ἢ στὴν Φιλαδέλφεια κοντὰ στοὺς δικούς της —γιὰ λίγο φυσικά— ἢ στὴν Νέα 'Υόρκη, ποὺ τῆς ἀρέσει περισσότερο καὶ ὅπου κατοικεῖ στὴν ἀνατολικὴ ὄχθη, στὴν 66η ὁδὸ τοῦ Μανχάτταν. Καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ φαντασθοῦν, ὅσοι διασταυρώνονται μαζί της, ὅτι εἶναι τὸ μεγαλύτερο σήμερα ἀστέρι τῆς ὀθόνης. Πράγματι, τριγυρνᾶ μὲ τὸ μικρὸ σκυλάκι της στὴν ἀγκαλιά, τυλιγμένη σ' ἕνα χοντρὸ πανωφόρι, μὲ πλατειὰ παπούτσια κρέπ, καὶ μὲ τὰ μαῦρα της μυωπικὰ γυαλιά, σὰν τὴν πρώτη τυχοῦσα 'Αμερικανοπούλα.

'Απλή, πρόσχαρη, ποτὲ ἀδιάφορη γιὰ κάθετὶ ποὺ ἀξίζει, διόλου «σνόμπ» ἡ μὶς Κέλλυ, εἶναι ἀδύνατο νὰ προσπεράση ἕνα ἀπὸ τὰ φωτογραφικὰ ἐκεῖνα κέντρα τῆς «διαφημίσεως μὲ εἰκόνες», χωρὶς νὰ μπῆ μέσα, νὰ χαιρετήση τοὺς παλιούς της φίλους. Δὲν μπορεῖ νὰ λησμονήση ποτὲ τὴν ἐποχὴ ὅπου, γιὰ νὰ ζήση καὶ νὰ σπουδάση μὲ τὰ δικά της οἰκονομικὰ μέσα, ἄρχισε νὰ φωτογραφίζεται μὲ 7 δολλάρια τὴν ὥρα, ἔπειτα μὲ 10, καὶ τέλος μὲ 25, ὅταν ἔγινε περιζήτητη γιὰ τὶς ρεκλάμες. Τί ὡραία ἐποχή! Τί ἀγαλλίασι ὅταν ἔπαιρνε τὸ τσέκ της καὶ ἤξερε ὅτι τὸ εἶχε κερδίσει μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου της (τρόπος τοῦ λέγειν, φυσικά, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἱδρωνε τὸ ἀξιέραστο ἐκεῖνο πρόσωπο) καὶ μποροῦσε νὰ μυκτηρίση καὶ τὰ πλούτη τοῦ πατέρα της καὶ τὶς συστάσεις τοῦ θείου της Τζώρτζη, ποὺ ζήτησε πολλὲς φορὲς νὰ τὴν καθοδηγήση στοὺς παρασκηνιακοὺς δαιδάλους τοῦ Μπροντγουαίη... Τώρα ἦταν «βαγισθῆ τὴν «πρωϊκὴ» ἐκείνη ἐποχὴ χωρὶς κάποιον νοσταλγικὸ ἀναστεναγμό...

«Οὕς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἡ Γκρέης μὴ χωριζέτω»

Ψυχρὴ καὶ πρόσχαρη. Γελαστὴ καὶ ἀπόκοσμη. 'Αστέρι καὶ λυχνάρι. Παράξενο πλάσμα. Καμμιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια. Κι' ὅμως ἡ μόνη κάσως ἡ χειρότερη. Τὴν εἶπαν «άντρογυνοχωρίστρα». 'Αφ' ὅτου ἐπρόβαλε στὸ Χόλλυγουντ καὶ ἄρχισαν τὰ κουτσομπολιά, τὴν ἔβλεπαν συνήθως μὲ παντρεμένους, καὶ ἔλεγαν ὅτι τοὺς ξεμυάλιζε. Ἦταν ἄραγε ἀλήθεια, ἐπειδὴ κατὰ σύμπτωσιν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ ἦσαν φίλοι της ἐχώρισαν; Μά, τότε, γιατί δὲν τοὺς παντρευόταν, μιὰ καὶ τοὺς χώριζε, ὅπως συνέβαινε «κατ' ἔθος» μὲ τὶς ὑπόλοιπες βεντέττες καί, ἐν γένει, μὲ τὰ ἀρσενικὰ καὶ τὰ θηλυκὰ «στὰρ», ποὺ κατήντησε νὰ θεωροῦν ἐπάγγελμα τὸν διαφημιστικὸ γάμο καὶ τὸ διαφημιστικώτερο διαζύγιο;

Ἔλεγαν, λοιπόν, οἱ κακὲς γλῶσσες ὅτι δὲν τοὺς παντρεύεται, γιατὶ εἶναι ὑποκρίτρια, γιατὶ εἶναι ὕπουλη, γιατὶ τῆς ἀρέσει τὸ «κακὸ γιὰ τὸ κακό», ὄχι γιὰ νὰ ὠφεληθῆ, παρὰ μόνο γιὰ νὰ βλάψη. Αὐτὸ καὶ μόνο τὴν ἐνδιέφερε...

Τσιμουδιὰ ἡ μὶς Κέλλυ στὶς ἀηδίες ποὺ κυκλοφοροῦσαν πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη της. Οἱ φίλοι της, οἱ εἰλικρινεῖς, ἐθύμωναν πολὺ γι' αὐτὴ τὴν ὕπουλη πολεμική. 'Εθύμωναν καὶ μαζί της, μάλιστα, ποὺ δὲν ἀνταπέδιδε τὰ ἴσα, ἐπειδὴ ἦταν γνωστὸ ἀπὸ ποιὰ ψυχικὰ ὑπόγεια ἔβγαιναν οἱ δῆθεν λεπτομέρειες τῶν ὀργίων της. Τίποτε ἡ Γκρέης. Ἄκουε ὅσα τῆς ἔλεγαν χωρὶς νὰ ἀντιδρᾶ. Γελοῦσε μόνο.

—Μὰ δὲν ἔχεις αἷμα; τῆς εἶπε μιὰ μέρα ἕνας καλός της φίλος.

—Ἔχω, ἀποκρίθηκε ἡ Γκρέης, κι' εἶναι κατακόκκινο. 'Η καλύτερή μου ἐκδίκησι, ὅμως, εἶναι ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι γιὰ τὴν γνώμη τους. 'Εκεῖνο ποὺ τοὺς σφάζει, εἶναι ἡ σιωπή μου. Ἔπειτα, τὸ Χόλλυγουντ ζῆ περισσότερο ἀπὸ τὰ σκάνδαλά του. Τί θὰ συνέβαινε μ' ἐμένα, ποὺ δὲν κάνω, ἂν δὲν τὰ δημιουργοῦσαν αὐτοὶ ποὺ τὰ ἐφευρίσκουν; Θὰ μὲ ξέχναγαν ὅλως διόλου. Νὰ γιατὶ δὲν τὰ διαψεύδω. «Γκουάρντα ἐ πάσσα», ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ Δάντης.

Καμμιὰ πενηνταριὰ φιλιὰ

Ὅταν ἄρχισε νὰ γυρίζη τὴν ταινία «Τὸ τραῖνο θὰ σφυρίξη τρεῖς φορές», τὸ κουτσομπολιὸ δὲν μποροῦσε νὰ μὴ δημιουργήση ἕνα «τρομερὸ φλέρτ» μεταξὺ της καὶ τοῦ Γκάρυ Κοῦπερ. Κατὰ παράδοξη σύμπτωσι, ὁ παρτεναίρ της μόλις εἶχε χωρίσει τὴν γυναῖκα του. Ἐν τούτοις, ἦταν πασίγνωστο ὅτι εἶχε ξεμυαλισθῆ ὁ πενηντάρης αὐτὸς ἥρως τῆς ὀθόνης μὲ ἕνα... πούπουλο κοπελλίτσας, καὶ μάλιστα τριγυρνοῦσε μαζί της σὲ ὅλα τὰ κέντρα, σὰ νὰ ἤθελε νὰ καυχηθῆ γιὰ τὴ νέα του κατάκτησι. Τίποτε, φώναζε τὸ παρασκηνιακὸ μοιρολόϊ. 'Η κοπελλίτσα παίζει τὸν ἴδιο ρόλο ποὺ ἔπαιζε τὸ «καντηλέρι» τοῦ Μυσσέ. Τὸ «φανάρι» ποὺ λέμε ἐμεῖς. Τὸ κρατοῦσε, δηλαδή, γλεντώντας γιὰ λογαριασμό της καὶ γιὰ τὴν φήμη της, ὥστε νὰ κρύψη τὶς σχέσεις τοῦ Γκάρυ Κοῦπερ καὶ τῆς Γκρέης Κέλλυ. Λόγια. Λόγια. Λόγια...

Ἄλλωστε τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, ἡ Γκρέης δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενο καιρὸ γιὰ νὰ τὸν ἀφιερώση στὸν μεσήλικα παρτεναίρ της. Ἦταν ἐρωτευμένη μὲ ἕνα —ἄνθρωπος εἶναι κι' αὐτή— ἡθοποιὸ τοῦ καλοκαιρινοῦ θιάσου τοῦ «Ἤλιτς Γκάρντενς» στὸ Ντένβερ. Χαρακτηριστικὴ ἦταν ἡ στιχομυθία τῆς Γκρέης μὲ τὴν μεγάλη της ἀδελφή, τὴν Πέτζη, καὶ τὴν μικρότερη Λιζέττα, ὅταν ἔφθασε στὴ Φιλαδέλφεια μετὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας. 'Η Γκρέης ἔπαιζε —ὅπως θυμᾶστε— τὸν ρόλο τῆς γυναίκας τοῦ Γκάρυ Κοῦπερ ποὺ ὑπεδύετο ἕνα φοβερὸ γκάγκστερ, καὶ τὸν ἀγαποῦσε μὲ ἀληθινὴ τρέλλα, μολονότι ἔπρεπε νὰ δείχνη καλὰ τὴν ψυχική της ἀνωτερότητα. Φυσικὰ τὸν φιλοῦσε μὲ περιπάθεια.

—'Αλήθεια, τὴν ρώτησε ἡ Πέτζη ποὺ εἶχε μείνει τελείως ἀστή. Τὸν φίλησες πολλὲς φορές;

—Καμμιὰ πενηνταριά, τῆς εἶπε ἡ Γκρέης. Φαντάσου ὅτι μόλις τὸν εἶχα πρωτογνωρίσει καὶ ἡ ἀνάγκη τὸ ἔφερε νὰ πρωτοπαίξωμε τὴν σκηνὴ τοῦ γάμου. Ἤμουν, λοιπόν, ὑποχρεωμένη νὰ τὸν φιλήσω. Δὲν σοῦ κρύβω ὅτι στενοχωρήθηκα κάπως, τὴν ὥρα ἐκείνη.

Περίεργη νὰ μάθη λεπτομέρειες ἡ Λιζέττα ἐρώτησε.

—Καὶ πῶς κάνατε;

—'Ο σκηνοθέτης τοῦ εἶπε νὰ μὲ ἁρπάξη στὴν ἀγκαλιά του καί, φυσικά, μὲ φίλησε.

—Πολλὲς φορές; ξαναρώτησε ἡ Πέτζη.

(Interpress)

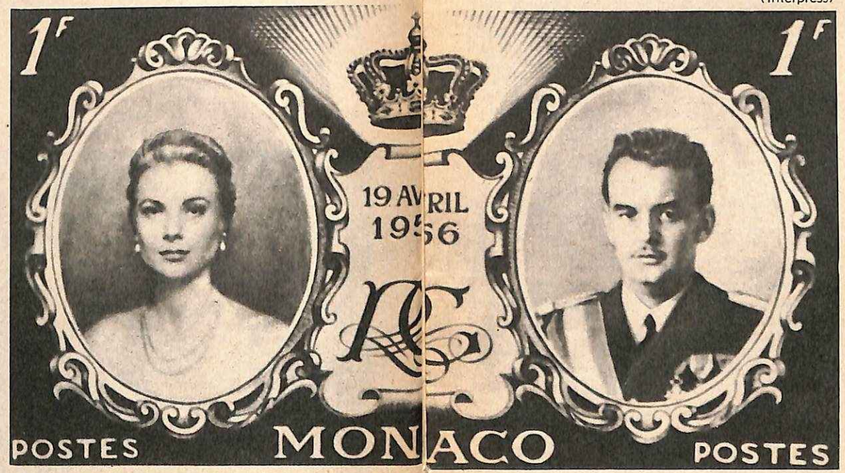

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ ΠΟΥ ΘΑ ΕΚΔΟΘΗ ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ (ΕΠΑΝΩ). ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ ΤΩΝ ΜΟΝΕΓΑΣΚΩΝ. ΚΑΤΩ: Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ «ΝΤΕΟ ΙΟΥΒΕΝΤΟΥΤΕ», 135 ΤΟΝ., ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΣΕ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΕΦΟΠΛΙΣΤΗ κ. ΩΝΑΣΗ

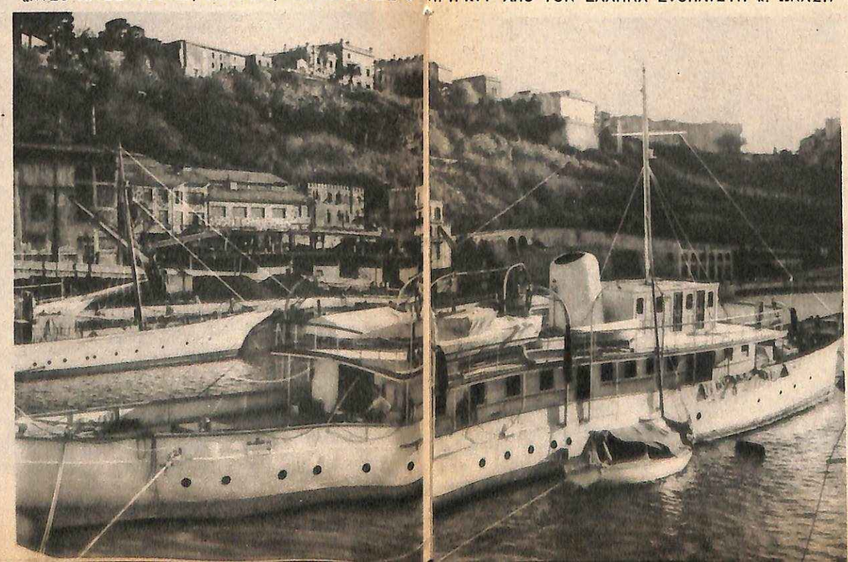

Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΡΙΤΑ ΓΚΑΜ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΤΗΣ ΓΚΡΕΗΣ

(United Press)

—Μὰ σοῦ εἶπα... Καμμιὰ πενηνταριά.

—Καὶ πῶς φιλᾶ ὁ Γκάρυ; ξαναρώτησε ἡ Λιζέττα.

—Μήπως κατάλαβα;...

Καί, σχεδὸν ἀμέσως, ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴν καταπληκτικὴ (γιὰ τὴν Λιζέττα) ἀπάντησι, ἐξακολούθησε:

—Ὅμως ὁ κύριος Κοῦπερ εἶναι ἕνας ἀξιοθαύμαστος ἀρτίστας. Χάρις σ' αὐτὸν ἔκανα μεγάλες προόδους.

Φυσικά, πολλὲς φορὲς βγῆκε μαζί του κι' ἐγευμάτισε σὲ διάφορα ἐσπερινὰ κέντρα. 'Αλλὰ ἡ καρδιά της ἦταν δοσμένη στὸν ἠθοποιὸ ποὺ ἔπαιξαν μαζὶ στὸ θερινὸ θέατρο τοῦ Ντένβερ.

Τὸ καλοκαιρινὸ εἰδύλλιο

'Η μίστρες Κέλλυ πῆγε στὸ Ντένβερ νὰ καμαρώση τὴν κόρη της. Ἐκεῖ ἐγνώρισε καὶ τὸν νέο, τὸν ὁποῖο βρῆκε πολὺ κομψό, πολὺ χαριτωμένο καὶ εὐγενέστατο. Τὸ εἰδύλλιο ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν θερινῶν παραστάσεων. Ἕνα Σαββατοκύριακο, ποὺ ἡ Γκρέης γύρισε στὴν Φιλαδέλφεια γιὰ νὰ τὸ περάση μὲ τοὺς δικούς της, ἐξεμυστηρεύθη στὴν μητέρα της τὸν ἔρωτά της. 'Η μίστρες Κέλλυ στενοχωρήθηκε πολύ, ἐπειδὴ δὲν εὕρισκε σοβαρὴ αὐτὴ τὴν ἀγάπη, γιὰ δυὸ τουλάχιστον λόγους: Πρῶτον ἐπειδὴ κι' αὐτός, ὅπως ὁ ἄλλος, ὁ δοηθὸς σκηνοθέτης, τῆς ἔλεγε ὅτι θὰ γίνουν ἕνα θαυμάσιο ζευγάρι καὶ θὰ χαλοῦσαν κόσμο σὰν παρτεναὶρ στὴ σκηνή, καὶ δεύτερο ἐπειδὴ εἶχε χωρίσει τὴν γυναῖκα του.

—Κι' αὐτός; Πάλι διαζύγιο στὴ μέση; Καὶ τὸ χειρότερο, νὰ πάρη ἕνα θεατρῖνο; θρηνοῦσε ἡ μίστρες Κέλλυ στὸν Τζὰκ Σένιορ.

—"Αν αὐτὴ εἶναι ἡ τύχη της, ἀπαντοῦσε φιλοσοφικὰ ὁ ἀκάματος ἐργάτης τῶν οὐρανοξυστῶν, δὲν θὰ τὴν ἀποφύγη. Κι' ἐγὼ ποὺ τὴν φανταζόμουν βασίλισσα...

Κατὰ βάθος ἀνησυχοῦσε, γιατὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ἡ Γκρέης, ὅταν ἔφευγε γιὰ τὸ Χόλλυγουντ νὰ γυρίση τὸ φὶλμ μὲ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ, ἔκλαιγε στὸ ἀεροδρόμιο ποὺ θὰ χωριζόταν γιὰ λίγες μέρες τὸν ἠθοποιό της. Κι' ὅταν ξαναγύρισε στὴν Νέα 'Υόρκη, ἔβγαινε τακτικὰ μαζί του. Αὐτὰ τὰ μάθαιναν στὸ σπίτι της κι' ἀνησυχοῦσαν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι κάποια μέρα μποροῦσε ἡ «ἄμυαλη Γκρέης» νὰ παρουσιασθῆ ζευγαρωμένη μὲ τὴν αὐτοῦ ταπεινότητα.

'Αλλὰ τὴν λύσι τὴν ἔδωσε, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἡ ἴδια ἡ Γκρέης. Μιὰ μέρα ἀνήγγειλε θριαμβευτικὰ στὴν μητέρα της ὅτι φεύγει γιὰ τὴν 'Αφρική: Θὰ γύριζε ἐκεῖ τὸ «Μογκάμπο», μὲ τὸν Κλάρκ Γκέημπλ. 'Η μίστρες Κέλλυ τρόμαξε. Βέβαια, μποροῦσε νὰ εἶναι ἥσυχη γιὰ τὴν διαγωγὴ τῆς Γκρέης, ἐπειδὴ τὴν ἤξερε πολὺ μυαλωμένη. 'Οπωσδήποτε, ὅμως, δὲν ἦταν σωστὸ νὰ πάη τόσο μακρυά, στὸ θερμὸ κλῖμα τῆς 'Αφρικῆς, μὲ τοὺς τροματικοὺς πειρασμοὺς τοῦ ἐκνευριστικοῦ ἐκείνου μέρους, ἀπὸ ὅπου ξεκίνησαν οἱ «ἀραπάδες» καὶ τὸ ἔγχρωμο ζήτημα τῆς ράτσας, ποὺ ἐπίεζε τώρα τὰ στήθια τῶν λευκῶν τῆς 'Αμερικῆς σὰν τὸν χειρότερο βραχνά. 'Η Γκρέης στὴν 'Αφρική! Καὶ μὲ ποιὸν, παρακαλῶ; Τὸν Κλάρκ Γκέημπλ, τὸν τύραννο τῆς ὀθόνης καὶ τῶν καρδιῶν. Καὶ τί σύμπτωσις, ἀλήθεια! 'Ο Κλὰρκ μόλις εἶχε χωρίσει τὴν γυναῖκα του, τὴν λαίδη Σύλβια "Ατσλεϋ... Πάλι διαζύγιο; Πάντα τὸ διαζύγιο στὴ μέση. 'Η μόνη παρηγοριὰ τῆς μίστρες Κέλλυ ἦταν ὁ νεαρὸς ἠθοποιὸς τὸν ὁποῖον δὲν τὰ εἶχε ἀκόμη χαλάσει ἡ Γκρέης. "Ισως ἡ ἀνάμνησί του νὰ τὴν συγκρατοῦσε στὸν κατήφορο, ὅπου μποροῦσε νὰ τὴν παρασύρη ὁ καρδιοκατακτητὴς ἐκείνος.

Γιατὶ ἄραγε ἡ μὶς Κέλλυ ἐπέμενε τόσο πολὺ νὰ κάνη αὐτὸ τὸ μακρινὸ καὶ ἐπίπονο ταξίδι στὴν ἀφρικανικὴ ζούγκλα; Ποιὸ λόγο εἶχε, ἀφοῦ ἦταν ἐρωτευμένη καὶ ἄφηνε τὴν καρδιά της στὴ Νέα 'Υόρκη; Καὶ τὸ πιὸ καταπληκτικὸ ἦταν ὅτι, ἐνῶ ὁρκη; Καὶ τὸ πιὸ καταπληκτικὸ ἦταν ὅτι, ἐνῶ τουλάχιστον λόγους: Πρῶτον ἐπειδὴ κι' αὐτός, ὅπως ὁ ἄλλος, ὁ δοηθὸς σκηνοθέτης, τῆς ἔλεγε ὅτι θὰ γίνουν ἕνα θαυμάσιο ζευγάρι καὶ θὰ χαλοῦσαν κόσμο σὰν παρτεναὶρ στὴ σκηνή, καὶ δεύτερο ἐπειδὴ εἶχε χωρίσει τὴν γυναῖκα του.

—Κι' αὐτός; Πάλι διαζύγιο στὴ μέση; Καὶ τὸ χειρότερο, νὰ πάρη ἕνα θεατρῖνο; θρηνοῦσε ἡ μίστρες Κέλλυ στὸν Τζὰκ Σένιορ.

—"Αν αὐτὴ εἶναι ἡ τύχη της, ἀπαντοῦσε φιλοσοφικὰ ὁ ἀκάματος ἐργάτης τῶν οὐρανοξυστῶν, δὲν θὰ τὴν ἀποφύγη. Κι' ἐγὼ ποὺ τὴν φανταζόμουν βασίλισσα...

Κατὰ βάθος ἀνησυχοῦσε, γιατὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ἡ Γκρέης, ὅταν ἔφευγε γιὰ τὸ Χόλλυγουντ νὰ γυρίση τὸ φὶλμ μὲ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ, ἔκλαιγε στὸ ἀεροδρόμιο ποὺ θὰ χωριζόταν γιὰ λίγες μέρες τὸν ἠθοποιό της. Κι' ὅταν ξαναγύρισε στὴν Νέα 'Υόρκη, ἔβγαινε τακτικὰ μαζί του. Αὐτὰ τὰ μάθαιναν στὸ σπίτι της κι' ἀνησυχοῦσαν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι κάποια μέρα μποροῦσε ἡ «ἄμυαλη Γκρέης» νὰ παρουσιασθῆ ζευγαρωμένη μὲ τὴν αὐτοῦ ταπεινότητα.

'Αλλὰ τὴν λύσι τὴν ἔδωσε, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἡ ἴδια ἡ Γκρέης. Μιὰ μέρα ἀνήγγειλε θριαμβευτικὰ στὴν μητέρα της ὅτι φεύγει γιὰ τὴν 'Αφρική: Θὰ γύριζε ἐκεῖ τὸ «Μογκάμπο», μὲ τὸν Κλάρκ Γκέημπλ. 'Η μίστρες Κέλλυ τρόμαξε. Βέβαια, μποροῦσε νὰ εἶναι ἥσυχη γιὰ τὴν διαγωγὴ τῆς Γκρέης, ἐπειδὴ τὴν ἤξερε πολὺ μυαλωμένη. 'Οπωσδήποτε, ὅμως, δὲν ἦταν σωστὸ νὰ πάη τόσο μακρυά, στὸ θερμὸ κλῖμα τῆς 'Αφρικῆς, μὲ τοὺς τροματικοὺς πειρασμοὺς τοῦ ἐκνευριστικοῦ ἐκείνου μέρους, ἀπὸ ὅπου ξεκίνησαν οἱ «ἀραπάδες» καὶ τὸ ἔγχρωμο ζήτημα τῆς ράτσας, ποὺ ἐπίεζε τώρα τὰ στήθια τῶν λευκῶν τῆς 'Αμερικῆς σὰν τὸν χειρότερο βραχνά. 'Η Γκρέης στὴν 'Αφρική! Καὶ μὲ ποιὸν, παρακαλῶ; Τὸν Κλάρκ Γκέημπλ, τὸν τύραννο τῆς ὀθόνης καὶ τῶν καρδιῶν. Καὶ τί σύμπτωσις, ἀλήθεια! 'Ο Κλὰρκ μόλις εἶχε χωρίσει τὴν γυναῖκα του, τὴν λαίδη Σύλβια "Ατσλεϋ... Πάλι διαζύγιο; Πάντα τὸ διαζύγιο στὴ μέση. 'Η μόνη παρηγοριὰ τῆς μίστρες Κέλλυ ἦταν ὁ νεαρὸς ἠθοποιὸς τὸν ὁποῖον δὲν τὰ εἶχε ἀκόμη χαλάσει ἡ Γκρέης. "Ισως ἡ ἀνάμνησί του νὰ τὴν συγκρατοῦσε στὸν κατήφορο, ὅπου μποροῦσε νὰ τὴν παρασύρη ὁ καρδιοκατακτητὴς ἐκείνος.

(Tom Blau - Camera Press)

→

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ «ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ» ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ

μὲ πασίγνωστα ὀνόματα. Γιὰ νὰ τραβήξουν κόσμο μὲ τὸ τίποτε.

Πρὶν φύγη γιὰ τὴν Ἀφρική, πῆγε στὸ Ὅσεαν - Σίτυ, ὅπου παραθέριζε ἡ οἰκογένειά της, καὶ ἐκεῖ ἔκανε ἀρκετὰ θαλάσσια λουτρά, γιατὶ ἦταν κολυμβήτρια μεγάλης ὁλκῆς. Ὀνομαστὰ ἔμειναν τὰ μακροβούτια της, καθὼς ἔλεγαν οἱ φωτορεπόρτερ ποὺ τὴν παρακολουθοῦσαν, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν φωτογραφήσουν μισόγυμνη, νὰ πάρουν τὴν περιφέρεια τοῦ στήθους της, νὰ καλογράψουν τὶς γάμπες της καί, ἰδίως, νὰ τὴν παραστήσουν σὰν τὴν Φρύνη, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸν ἀφρὸ τῆς θάλασσας γιὰ νὰ μιμηθῆ τὴν γέννησι τῆς Ἀφροδίτης.

Ἡ Γκρέης τοὺς ἀπέφευγε μὲ τόσην ἐπιδεξιότητα ὥστε, κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὴν παρουσιάση σὰν Ὠκεανίδα. Γι' αὐτό, ξεθύμαναν τότε οἱ ἐχθροί της, καὶ γιὰ νὰ τὴν σκάσουν, δὲν ἄφηναν στάσι τῆς Μαίριλυν Μονρόε, ποὺ νὰ μὴ δημοσιεύσουν σ' ὅλα τὰ μαγκαζίν, ἐνῶ σὲ παράμερες σελίδες ἔβλειχναν τὴν Γκρέης μὲ ταγιὲρ νὰ περπατᾶ στὸ δρόμο ἀγκαλιὰ μὲ τὸ μικρό της σκυλί. Κι' ὅμως, αὐτὲς τὶς φωτογραφίες ἐκορνιζάριζαν οἱ Ἀμερικανοί, ποὺ εἶχαν μπουχτίσει ἀπὸ γάμπες, στήθη καὶ ἄλλα ἀφρᾶτα μέλη τῶν διαφόρων ἡμισφαιρίων.

Τὸ «παγόβουνο» στὴ ζοῦγκλα τῆς Ἀφρικῆς — καὶ τοῦ Χόλλυγουντ

Θὰ ἦταν ματαιοπονία νὰ παρακολουθήσωμε τὴν μὶς Κέλλυ καὶ τὸν Κλάρκ Γκέημπλ στὴν Ἀφρική, ἐπειδὴ ἀναγκάσθηκαν νὰ μείνουν πέντε ὁλόκληρους μῆνες γιὰ νὰ γυρίσουν τὰ «ἐξωτερικὰ» τοῦ φίλμ. Ἡ ζωὴ στὴν ζοῦγκλα καὶ οἱ περιπέτειές των θὰ μποροῦσαν ν' ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἀληθινοῦ ἀναγνώσματος, ποὺ ὅμως θὰ ἦταν τελείως ξένο μὲ τὶς διαδόσεις ποὺ κυκλοφόρησαν τότε γιὰ τὸ δῆθεν εἰδύλλιο τῶν δύο ἀστέρων: Ποτέ, στὸ θερμότατο ἐκεῖνο κλίμα τοῦ Ἰσημερινοῦ, δὲν ἐσημειώθη τόση ποσότης πάγου ὅσο ἐκείνη ποὺ ἐδαπάνησε ἡ μὶς Γκρέης, καὶ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὑπερκαλύψη τὸ περίφημο Κιλλιμαντζάρο. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἐστάθηκαν δυὸ καλοὶ φίλοι. Ἴσως γι' αὐτὸ ἔμειναν ἀποτραβηγμένοι ὁ καθένας στὴν ἀποκλειστικὰ δική του θέσι μέσα στὴν ἀμαξοστοιχία τῆς ζωῆς.

Φυσικά, οἱ ρεπόρτερ δὲν ἔπαυσαν νὰ τὴν παρακολουθοῦν πάντοτε, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάποτε θὰ μποροῦσαν νὰ «ἐγγίσουν» τὴν ἀμοιβή τους ἀπὸ τὸ σκανδαλοθηρικὸ «Ρέϊδ». Τὴν τρέλλαναν, λοιπόν, σὲ διάφορες ἀνύπαρκτες περιπέτειες πρῶτα μὲ τὸν Ράϋ Μίλλαν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐγύρισε τὴν ταινία: «Τηλεφωνῆστε Ἀσφάλεια», μετὰ μὲ τὸν Μπίγκ Κρόσπυ, τὸν σύντροφό της στὸ φίλμ: «Ἡ χωριατοπούλα», ἀργότερα μὲ τὸν Οὐίλιαμ Χόλντεν ποὺ ἦταν περισσότερο φίλος τῆς μητέρας της καὶ τέλος μὲ τὸν κοσμικὸν «ἐμπορορράπτη» Ὀλέγκ Κασσίνι, γιὰ τὸν ὁποῖον ἴσως τὸ κουτσομπολιὸ ἔμοιαζε μὲ τὸν καπνὸ ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάποια φωτιά. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Γκρέης ὅμως, ὁ Τζάκ Τζούνιορ, μὲ λίγα παραστατικὰ λόγια τὴν ἀπέτρεψε ἀπὸ τὸ ἀπονενοημένο διάβημα ἑνὸς τέτοιου γάμου, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ καὶ ἀποστομωτικὴ παρατήρησι, ὅτι θὰ κατέληγε, αὐτή, ἕνα τέτοιο ἀστέρι, στὸ σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε ἀρχίσει τὴν ζωή της ἡ μητέρα των, νὰ γίνη δηλαδὴ ἕνα «μαννεκέν» στὸ ἐμπορορραφεῖον τοῦ μίστερ Κασσίνι. Ἔτσι, ἡ Γκρέης, συνετίσθηκε καὶ ἐξηκολούθησε νὰ γυρίζη τὴν μιὰ ταινία μετὰ τὴν ἄλλη, χωρὶς τὶς ἐνοχλήσεις τοῦ καρδιοκατακτητοῦ «μὲ τὸν πῆχυ».

Παρουσιάσθηκε ὅμως ἄλλος Δὸν Ζουὰν, ὁ περίφημος καὶ γιὰ τὴν ὁμορφιά του Ζὰν—Πιὲρ—Ὠμόν. Οἱ δυό τους ἐγνωρίζοντο πρὶν ἀκόμη ἡ Γκρέης μπῆ στὴν κινηματογραφικὴν οἰκογένεια, καὶ ὅταν ἀκόμη εἰργάζετο στὴν Τηλεόρασι καὶ στὴν Φωτοδιαφήμισι. Παλαιοὶ φίλοι, ὁμορφοι καὶ οἱ δύο, ἔπρεπε φυσικὰ «γιὰ τὸν τύπο» ν' ἀποτελέσουν ἕνα ὑποδειγματικὸ εἰδύλλιο. Ὅταν μάλιστα τὴν ἄνοιξι τοῦ 1955 εὐρέθηκαν τυχαίως στὸ Κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, ἔθγαιναν συχνά, καὶ ὁ Γάλλος ἠθοποιὸς ὑπῆρξε ὁ «καβαλιέρος σερβὰν» τῆς Ἀμερικανίδος. Ἡ ἔντυπος φήμη τοὺς ἔθλεπε σὰν δυὸ ἐρωτοκτυπημένα παιδιά, ποὺ μὲ τὴν ἀφέλεια τῆς στρουθοκαμήλου —τρόπος τοῦ λέγειν φυσικὰ— ἐπίστευαν ὅτι δὲν τοὺς πρόσεχε κανείς, ἐνῶ ἡ οἰκογένεια Κέλλυ ξανατρόμαξε ὅταν εἶδε τὰ φωτογραφικὰ τεκμήρια μιᾶς σημαντικῆς τρυφερότητος κι' ἐζήτησε πληροφορίες ἀπὸ τὴν Γκρέης. Ἱστορικὸς θὰ μείνη, γιὰ τὸν ταλαίπωρο Ζὰν —Πιὲρ—Ὠμόν, ὁ καταπέλτης ποὺ ἐτηλεγραφήθηκε σὰν ἀπάντησις στὶς πατρικὲς ἀνησυχίες:

«Δὲν ἔχασα οὔτε τὸ μυαλό μου, οὔτε τὴν καρδιά μου».

Τὸ τηλεγράφημα ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μονακό, ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν τόπο καὶ κατὰ τὸν χρόνο ὅπου ἡ Μοῖρα ἔπλεκε τὸ γαϊτάνι τοῦ μέλλοντος γιὰ τὸν Πρίγκιπα Ραινιὲ καὶ τὴν μὶς Κέλλυ.

Τὸ μοιραῖο φεστιβὰλ

Ὅταν τὴν 1ην Ἀπριλίου 1955 «χωρὶς νὰ εἶναι διόλου πρωταπριλιάτικο δῶρο» ἡ μὶς Γκρέης Κέλλυ πῆρε τὸ περίφημο βραβεῖο «Ὄσκάρ» γιὰ τὴν ἐρμηνεία της στὴν «Χωριατοπούλα», μποροῦσε πιὰ νὰ καυχηθῆ ὅτι ἐπραγματοποίησε τὸν σκοτὸ τοῦ βίου καὶ τῶν προσπαθειῶν της. Ὅμως τὸ δάφνινο στεφάνι δὲν ἄργησε νὰ προαχθῆ, ὄχι μόνο σὲ γαμήλιο στεφάνι, ἀλλὰ καὶ σὲ στέμμα ἡγεμονικό, κατὰ τρόπο μυθιστορηματικὸ πού, ἂν τὸν θλέπαμε στὸν κινηματογράφο, θὰ τὸν βρίσκαμε σὰν ἕνα ὡραῖο, μὰ τελείως φανταστικὸ παραμῦθι. Ἐν τούτοις τὰ συγγραφικά του δικαιώματα θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ διεκδικήση ἡ Εἰμαρμένη, ποὺ κανονίζει τὶς τύχες τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Εἰμαρμένη, λοιπόν, ἔπεισε τὴν μὶς Γκρέης ν' ἀφήση ἀνεκτέλεστες μερικὲς ὑποχρεώσεις, ποὺ εἶχε ἀναλάβει στὸ Χόλλυγουντ, γιὰ νὰ πάη τὸν Μάϊο τοῦ 1955 στὸ Κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς. Οἱ κακὲς γλῶσσες ἔθωσαν πάλι καὶ πῆραν, ἐπειδὴ βρέθηκε ἐκεῖ καὶ ὁ Ζὰν—Πιὲρ—Ὠμόν, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἡ Γκρέης ἀποκαλοῦσε φιλικά, σύντομα, ἐγκάρδια καὶ μονολεκτικά: Πιέρ. Φυσικά, ἡ παρουσία του ἦταν συμπτωματικὴ καὶ ἡ «συντροφιά» τους φιλική. "Ἄλλωστε, ἂν δὲν ἦταν αὐτός, δὲν θὰ ἦταν κάποιος ἄλλος; Καί, ὅπως ξέρομε, ἡ μὶς Κέλλυ οὔτε κατὰ διάνοιαν ἤξερε τὸν Πρίγκιπα Ραινιὲ ποὺ, ὅπως εἶναι φανερό, κι' αὐτὸς δὲν ἤξερε τὴν μὶς Κέλλυ, παρὰ μόνο ἀπὸ τὴν ὀθόνη. Τῆς Μοίρας ὅμως τὰ γραμμένα δὲν ξεγράφονται.

Στὶς 6 Μαΐου 1955, ὁ Πρίγκιφ Ραινιὲ εἶχε ἐπιστρέψει ἀπὸ ἕνα ταξιδάκι ποὺ ἔκανε μὲ τὴν θαλαμηγό του. Τὸ «γιὸτ» αὐτὸ εἶναι μικρό, ἀλλὰ χαριτωμένο. Ὀνομάζεται μάλιστα μὲ τὸ ἔμβλημα τοῦ Πριγκιπάτου: «Θεοῦ δοθηοῦντος». Ἐβγήκε, λοιπόν, γιὰ νὰ ὑπογράψη μερικὰ ἐπείγοντα ἔγγραφα, καὶ ἑτοιμαζόταν νὰ ξαναγυρίση στὴν θαλαμηγὸ γιὰ νὰ ἐξακολουθήση τὸ ταξιδάκι του, ὅταν ἔξαφνα ἐκτύπησε τὴν πόρτα του ἕνα πολὺ διακριτικὸ χέρι, κι' ἐμπῆκε στὸ ἡγεμονικὸ γραφεῖο ὁ αἰδεσιμώτατος πάτερ Φράνσις Τοὺκερ, ποὺ ἐν προκειμένῳ ἔπαιξε τὸν ρόλο τῆς Εἰμαρμένης— καθὼς ἦταν μάλιστα καλοξυρισμένος.

—Εὐτύχημα εἶναι, εἶπε, ὅτι βρῆκα τὴν Ὑψηλότητά σας, πρὶν ξαναφύγη, ἐπειδὴ ἐτηλεφώνησαν ἀπὸ τὶς Κάννες ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Παρὶ - Μάτς» ζητεῖ τὴν ἄδεια νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ Ἀνάκτορα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ τὸν δεχθῆτε αὐτοπροσώπως. Ἐνόμισα πρέπον νὰ συγκατατεθῶ ἐκ μέρους σας.

Ὁ Ραινιὲ ἐμόρφασε.

—Δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναβληθῆ αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις; ἠρώτησε.

—Ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ ὁρίσω τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰς 11 πρὸ μεσημβρίας, ὥστε ἡ Γαληνότης σας νὰ εἶναι ἐντελῶς ἐλευθέρα νὰ ἐξακολουθήση τὴν ἀναψυχήν της τὸ ἀπόγευμα, ὁπότε τὰ βάρη τῆς ἐξουσίας συνήθως παραμερίζονται. Ἀλλά, παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά σας νὰ μὴν ἀνησυχῆ, διότι, ἂν τὴν δυσαρεστῆ ἡ συνέντευξις, θὰ τῆς εἶναι ἀντιθέτως, ὡς ἐλπίζω, εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μεγαλυτέρου ἀστέρος τῆς ὀθόνης, τῆς μὶς Γκρέης Κέλλυ, ἡ ὁποία ἐτιμήθη ἐφέτος μὲ τὸ βραβεῖον «Ὄσκάρ», καθ' ὅσον, ἂν καλῶς ἀντελήφθην, ἐζήτησε νὰ ἐπωφεληθῆ τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς κήπους.

—Καταλαβαίνω. Θὰ εἶναι συμπατριῶτις σας ἡ μὶς Κέλλυ.

—Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ὑπομνήσω εἰς τὴν Γαληνότητά σας ὅτι ἡ Ἁγία Ρωμαϊκὴ Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν διακρίνει πατρίδας, παρετήρησε ὁ «παπᾶ-Τούκ», στενοχωρημένος.

—Καλά, καλά. Στὶς 11 θὰ εἶμαι ἐδῶ...

Τὴν ἴδια περίπου ὥρα ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «Κάρλτον» στὶς Κάννες, ὁλόκληρη συντροφιὰ ἀπὸ ρεπόρτερ τοῦ «Παρὶ Μάτς», καθὼς καὶ πολλὰ ἀστέρια γύρω ἀπὸ τὸν μεσουρανοῦντα ἥλιο τῆς μὶς Κέλλυ, ξεκινοῦσαν γιὰ τὸ Μονακό.

Στὸν δρόμο τῆς ὡραίας «κορνὶς» κόντεψαν νὰ σκοτωθοῦν ἀπὸ μιὰ σύγκρουσι, ἀλλὰ εὐτυχῶς, χωρὶς νὰ πάθουν οἱ ἐπιβάται, τὸ κακὸ περιωρίσθηκε στὶς πιὸ ἀσήμαντες μάρκες αὐτοκινήτων... Ἔπειτα ἡ παρέα τῆς μὶς Κέλλυ συναντήθηκε μὲ τὴν παρέα τῆς Λολλομπρίτζιντα, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὴ Βεντιμίλλια μ' ἕνα σωρὸ Ἰταλίδες σταρλέττες. Χαρές, λοιπόν, χαιρετοῦρες μὲ ξεσθερκώματα, θαυμαστικά, χειρονομίες μὲ κινητὲς δακτυλιὲς στὸν ἀέρα, καὶ δρόμο πάλι. Ἡ μὶς Κέλλυ ὅμως πεινοῦσε. Σταμάτησαν λοιπὸν στὸ «Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων» νὰ φᾶν κανένα σάντουϊτς... καὶ ξεκίνησαν πάλι μὲ ἀρκετὴ καθυστέρησι.

Καὶ ξάφνου, σοβαρώτατος, στὴν εἴσοδο τῶν Ἀνακτόρων ὁ συνταγματάρχης Σεβεράκ, ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου, ἔσκυψε, ἐφίλησε τὸ χεράκι τῆς μὶς Κέλλυ καὶ μὲ τὸ πιὸ ἐπίσημο ὕφος τῆς ἀνεκοίνωσε:

—Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἀρχίσετε τὴν ἐπίσκεψίν σας χωρὶς τὴν Ὑψηλότητά του, ἡ ὁποία μὲ ἐξουσιοδότησε νὰ σᾶς ξεναγήσω.

Περίεργο. Ἡ Εἰμαρμένη ποὺ ὠργάνωσε αὐτὴ τὴν πρώτη συνάντησι τοῦ Ραινιὲ καὶ τῆς Γκρέης, τοὺς ἔκανε νὰ καθυστερήσουν κι' οἱ δυὸ στὴν πρώτη συνέντευξί τους.

Τὰ ἀνάκτορα τῶν Γκριμάλντι εἶναι καταπληκτικὰ σὲ εὐρυχωρία, σὲ πλοῦτο καὶ σὲ κομψότητα. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι περιλαμβάνουν διακόσιες αἴθουσες. Πέρασε, λοιπόν, ἀρκετὴ ὥρα γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν αὐτὸν τὸν ἀνθισμένο λαβύρινθο καί, στὸ τέλος, ἡ μὶς Κέλλυ, ἐξαντλημένη ἀπὸ τὴν τόση πεζοπορία, ἔπεσε νὰ ξεκουρασθῆ σ' ἕνα ντιβάνι τῆς Κυανῆς Αἰθούσης, πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὑπῆρχε ἕνα κάντρο τῆς Μαρίας Λετζίνσκα, τῆς χαριτωμένης, ἀλλὰ καὶ παραμελημένης συζύγου τοῦ παραλυμένου Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ' τὴν ὁποίαν ὁ ζωγράφος παρουσίαζε μὲ τὸ βασιλικό της κοστοῦμι καὶ τὸ ἀσπρόμαλλο, σύμφωνα μὲ τὴν μόδα, κεφάλι ποὺ εἶχε λανσάρει ἡ τρομερὴ ἀντίζηλός της Μαρκησία ντὲ Πομπαντούρ.

Ξαφνικά, ἡ κουρασμένη στάρ, εἶδε τὴν πόρτα ν' ἀνοίγη, κι' ἕνα νέο, στὸ καλορραμμένο κοστοῦμι του, νὰ προχωρῆ κοντά της. Ἔχει φαρδειὲς τὶς πλάτες σὰν ἀθλητής, καὶ ἕνα μικρὸ μουστάκι τοῦ τονίζει καλὰ τὸ χαμόγελο τὴν ὥρα πού, σὲ ἄπταιστην ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ προφορά, τὴν καλωσορίζει. Ἀμέσως τὸν κατάλαβε ἀπὸ τὸ ὕφος του. Σαστισμένη, σηκώθηκε καὶ ἔκανε μιὰ χαριτωμένη ὑπόκλισι. Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος τὴν κυττάζει, σὰν νὰ ξαναβλέπη μὲ χαρὰ ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο. (Προφανὲς εἶναι ὅτι τὴν ἀναγνωρίζει ἀπὸ τὴν «σκιά» της) Πίσω του, ἀκολουθεῖ ὁ «παπᾶ-Τούκ» καί, φυσικά, ἡ Εἰμαρμένη τρίβει ἀπὸ χαρὰ τὰς χεῖρας της διότι ἐπὶ τέλους ἡ πεπρωμένη συνάντησις ἐπετεύχθη «Θεοῦ δοθηοῦντος».

Μιὰ ὁλόκληρη ὥρα ἔμειναν μαζὶ οἱ δυὸ νέοι— ὅσο τὴν ἐπεριδιάθαζε στὸν κῆπο του, ποὺ ἀποτελεῖ πραγματικὰ τὴν ἀναδίωσι τῶν Κήπων τῆς Σεμιράμιδος. Τὴν πῆγε καὶ στὸ θηριοτροφεῖο του. Μουγκρίζουν οἱ τίγρεις καὶ τὰ λεοντάρια. Ὁ Γαληνότατος περνᾶ τὰ χέρια του μέσα ἀπὸ τὰ κάγκελλα, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὶς ἀντιδράσεις τῶν θηρίων Τρομάζει ἡ μὶς Κέλλυ μὲ τὴν γαλήνη του. Τῆς προτείνει νὰ πιοῦν ἕνα ποτῆρι σαμπάνια. Ἀλλὰ ἡ μὶς Κέλλυ εἶναι ἀναγκασμένη ν' ἀρνηθῆ. Τὴν περιμένουν στὶς Κάννες, ὅπου ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία τοῦ Φεστιβὰλ ὠργάνωσε πρὸς τι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 40

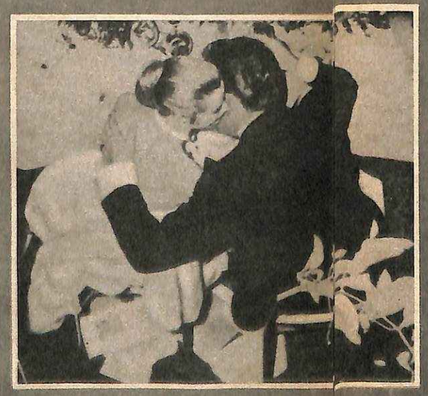

ΕΝΑΣ ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ Σ' ΕΝΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΞΕ ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ. «ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ, ΕΙΠΕ ΚΑΤΟΠΙΝ, ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΟΝΟΙ....»

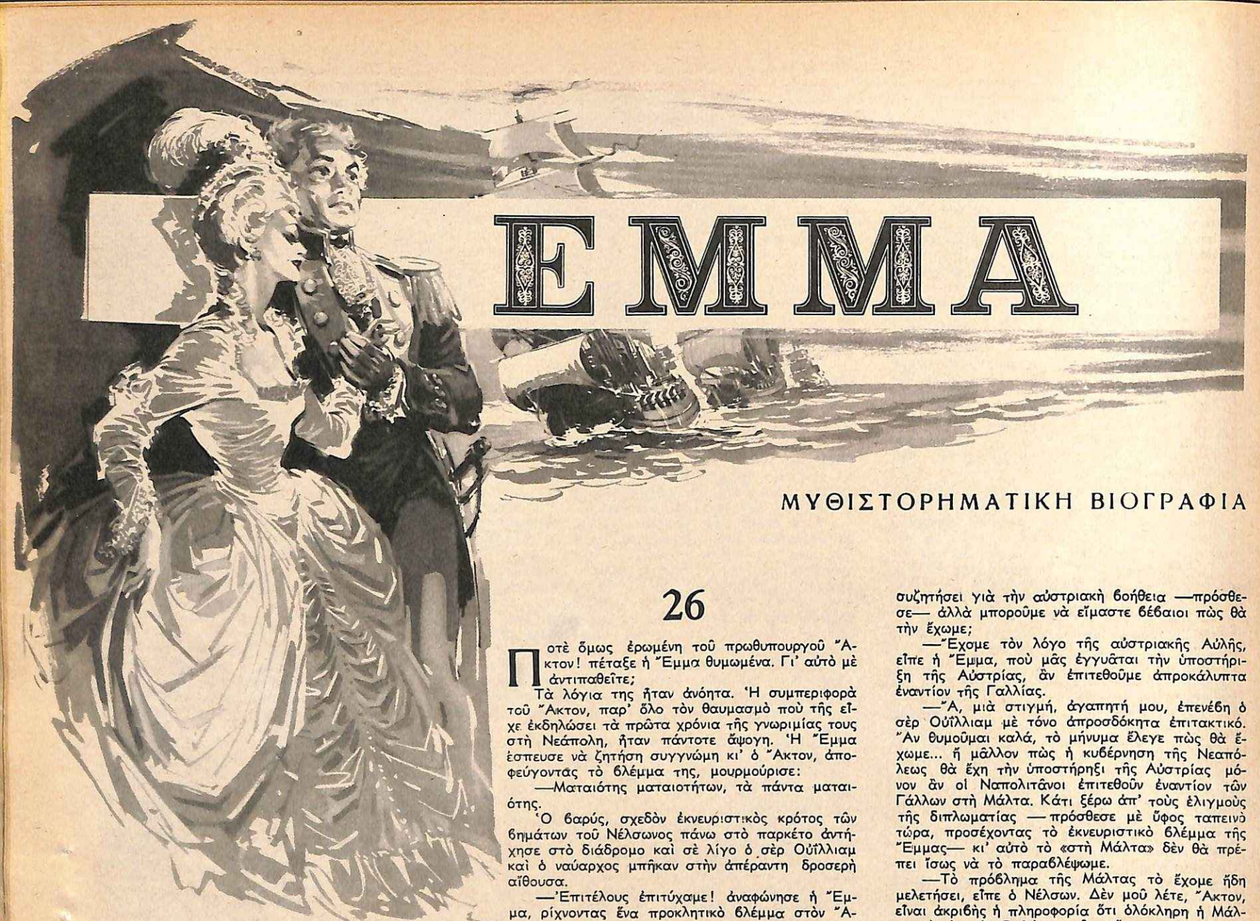

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Σ. ΚΕΝΥΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τὸν Μάϊο τοῦ 1871, ἡ Ἔμμα Χὰρτ, μιὰ νέα ἐντελῶς ἀμόρφωτη, μὲ ὁμορφιὰ ἀθεμελίωτη καὶ παρελθὸν ὄχι ἄμεμπτο, γνωρίζεται τυχαῖα μὲ τὸν Οὐίλλιαμ Παῖην. Ἀπὸ τὴν γνωριμία αὐτὴ ἀρχίζει μιὰ νέα φάση τῆς ζωῆς της. Μπαίνει σ' ἕναν κύκλο γλεντζέδων ἀριστοκρατῶν καὶ συνδέεται πρῶτα μὲ τὸν Οὐίλλετ Παίην καὶ κατόπιν μ' ἕνα φίλο του, τὸν σὲρ Χένρυ Φέδερστονω. Ἐκεῖ γνωρίζεται μὲ τὸν Τσὰρλς Γκρεβίλ, ἀνεψιὸ τοῦ πρεσβευτῆ τῆς Ἀγγλίας στὴ Νεάπολη. Ὁ Γκρεβίλ, γοητευμένος ἀπὸ τὴ γνωριμία της, τὴν παίρνει στὸ σπίτι του, στὸ Λονδῖνο, μαζὶ μὲ τὴ μητέρα της, τὴν κ. Κάντογκαν. Ἡ Ἔμμα γίνεται ἐρωμένη του. Ἀλλὰ ὁ Γκρεβίλ ἔχει οἰκονομικὲς στενοχώριες καὶ θέλει νὰ κάνη ἕναν πλούσιο γάμο. Γιὰ νὰ ξεφορτωθῆ τὴν Ἔμμα τὴν πείθει νὰ δεχτῆ τὴν πρόσκληση τοῦ θείου του, τοῦ λόρδου Χάμιλτον, καὶ νὰ φύγη ἀμέσως γιὰ τὴν Νεάπολη. Ἡ ἐπιτυχία της στὴν πόλη αὐτὴ εἶναι καταπληκτική. Σιγὰ - σιγά, μέσ' στὸ νοῦ της ἁρμάζει ἡ σκέψη πὼς θὰ μποροῦσε νὰ κατάφερη τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ Χάμιλτον νὰ τὴν παντρευτῆ. Καὶ τὸ κατορθώνει. Ἡ Ἔμμα γίνεται Λαίδη Χάμιλτον. Συνδέεται μὲ στενὴ φιλία μὲ τὴ βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως Μαρία - Καρολίνα καὶ σιγὰ - σιγὰ ἀρχίζει νὰ χειρίζεται αὐτὴ τὶς διπλωματικὲς ὑποθέσεις τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας στὴν Νεάπολη.

Ἕνα ἐγγλέζικο πολεμικὸ πλοῖο μὲ κυβερνήτη τὸν ἀγνωστο ἀκόμη πλοίαρχο Ὁράτιο Νέλσωνα ἀγκυροβολεῖ στὸ λιμάνι τῆς Νεαπόλεως. Σκοπὸς τοῦ Νέλσωνος εἶναι νὰ ζητήση στρατιωτικὲς ἐνισχύσεις ἀπ' τὸν βασιλέα τῆς Νεαπόλεως. Εἶναι ὁ μόνος ἄνδρας ποὺ μένει ἀσυγκίνητος μπροστὰ στὴν καλλονὴ τῆς Ἔμμας. Ἐκείνη ἀνανεύρίζεται, ὡστόσο τὸν δοηθεῖ νὰ ἐπιτύχη τὸν σκοπό του μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἔτσι θὰ προκαλέση τὸ ἐνδιαφέρον του. Μετὰ τὴ μεγάλη νίκη τῆς ναυμαχίας τοῦ Ἀμπουκίρ, ὁ Νέλσων ἐπιστρέφει θριαμβευτὴς στὴ Νεάπολη. Ἡ Ἔμμα τὸν ὑποδέχεται μὲ ἐνθουσιασμό. Εἶναι τρελλὰ ἐρωτευμένη μαζί του, ἀλλὰ κι' ὁ Νέλσων ἀρχίζει νὰ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτήν.

26

Ποτὲ δμως ἐρωμένη τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἄκτον! πέταξε ἡ Ἔμμα θυμωμένα. Γι' αὐτὸ μὲ ἀντιπαθεῖτε;

Τὰ λόγια της ἦταν ἀνόητα. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἄκτον, παρ' ὅλο τὸν θαυμασμὸ ποὺ τῆς εἶχε ἐκδηλώσει τὰ πρῶτα χρόνια τῆς γνωριμίας τους στὴ Νεάπολη, ἦταν πάντοτε ἄψογη. Ἡ Ἔμμα ἐσπευσε νὰ ζητήση συγγνώμη κι' ὁ Ἄκτον, ἀποφεύγοντας τὸ δλέμμα της, μουρμούρισε:

—Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

Ὁ βαρύς, σχεδὸν ἐκνευριστικὸς κρότος τῶν δημάτων τοῦ Νέλσωνος πάνω στὸ παρκέτο ἀντήχησε στὸ διάδρομο καὶ σὲ λίγο ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ καὶ ὁ ναύαρχος μπῆκαν στὴν ἀπέραντη δροσερὴ αἴθουσα.

—Ἐπιτέλους ἐπιτύχαμε! ἀναφώνησε ἡ Ἔμμα, ρίχνοντας ἕνα προκλητικὸ δλέμμα στὸν Ἄκτον.

Ὁ Νέλσων ὑποκλίθηκε σιωπηλὸς καὶ δὲν μίλησε, ἀλλὰ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, κυττάζοντας τρυφερὰ τὴν Ἔμμα, εἶπε:

—Τί ἄλλο μποροῦσε νὰ περιμένη κανεὶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ἑξυπνη, μικρή μου Ἔμμα ἀνέλαβε στὰ χέρια της τὴν ὑπόθεση; Κύριοι, σᾶς λέγω, ὅπως θὰ σᾶς τὸ εἶπα ἀσφαλῶς πολλὲς φορές, ὅτι ἔχετε μπροστά σας τὴ μοναδικὴ γυναῖκα στὸν κόσμο ποὺ δὲν ἔχει μόνον ὁμορφιά, ἀλλὰ καὶ μυαλό.

Ὁ Νέλσων εἶπε, ἐκνευρισμένος:

—Σὲ πόσες μέρες θὰ μπορέση ἡ κυβέρνηση τῆς Νεαπόλεως νὰ στείλη στρατὸ ἐναντίον τῶν Γάλλων στὴ Ρώμη;

—Ὁ στρατηγὸς Μάκ θὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ξεκινήση σὲ δέκα μέρες, ἀποκρίθηκε ἡ Ἔμμα. Ὁ βασιλεὺς θὰ ἔχη τὴν ἡγεσία, ὅπως ἁρμόζει στὸ βασιλικό του ἀξίωμα, ἀλλὰ ὁ στρατηγὸς Μὰκ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἔχη τὸ πρόσταγμα.

—Ὁ στρατηγὸς Μάκ...εἶπε ὁ Νέλσων σκεπτικός.

Ἡ Ἔμμα ἔκρυψε ἕνα χαμόγελο. Ὁ Νέλσων εἶχε ἤδη συναντήσει καὶ συζητήσει μὲ τὸν στρατηγὸ αὐτὸν (ἕνα στρατιωτικὸ μὲ φήμη μεγάλη, ποὺ τὸν εἶχε στείλει ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις γιὰ ν' ἀναλάβη τὴν ἀρχηγία τοῦ ναπολιτάνικου στρατοῦ) καὶ ἀπ' ὅσα τῆς εἶχε πῆ —ἢ μᾶλλον ἀπ' ὅσα δὲν τῆς εἶχε πῆ— μάντευε πὼς ἡ εἴδηση δὲν τὸν ἱκανοποιοῦσε.

—Δὲν ἔχω μεγάλη ἐμπιστοσύνη, εἶπε ὁ Νέλσων, διστακτικά, σ' ἕνα στρατηγὸ ποὺ συνηθίζει νὰ ταξιδεύη μὲ πέντε μεγάλες καρρότσες. Τὶς εἶδα μὲ τὰ μάτια μου. Φορτωμένες καὶ οἱ πέντε μὲ δικές του ἀποσκευές.

Ὁ Ἄκτον γέλασε.

—Πῶς φαίνεται ὅτι ὁ ναύαρχος Νέλσων ἀντιπαθεῖ ὅλους τοὺς ξένους! Καὶ τοὺς Γάλλους, φυσικά.

—Μάλιστα, τοὺς ἀντιπαθῶ, παραδέχτηκε ὁ Νέλσων, ἀλλὰ σὰ γ' ἀστειευόταν καὶ χαμογέλασε μ' ἕνα παιδικό, πονηρὸ χαμόγελο. Ἔχομε ἤδη συζητήσει γιὰ τὴν αὐστριακὴ βοήθεια —πρόσθεσε— ἀλλὰ μποροῦμε νὰ εἴμαστε δέβαιοι πὼς θὰ τὴν ἔχωμε;

—Ἔχομε τὸν λόγο τῆς αὐστριακῆς Αὐλῆς, εἶπε ἡ Ἔμμα, ποὺ μᾶς ἐγγυᾶται τὴν ὑποστήριξη τῆς Αὐστρίας, ἂν ἐπιτεθοῦμε ἀπροκάλυπτα ἐναντίον τῆς Γαλλίας.

—Ἄ, μιὰ στιγμή, ἀγαπητή μου, ἐπενέδη ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ μὲ τόνο ἀπροσδόκητα ἐπιτακτικό. Ἂν θυμοῦμαι καλά, τὸ μήνυμα ἔλεγε πὼς θὰ ἔχωμε... ἢ μᾶλλον πὼς ἡ κυβέρνηση τῆς Νεαπόλεως θὰ ἔχη τὴν ὑποστήριξη τῆς Αὐστρίας μόνον ἂν οἱ Ναπολιτάνοι ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Γάλλων στὴ Μάλτα. Κάτι ξέρω ἀπ' τοὺς ἐλιγμοὺς τῆς διπλωματίας — πρόσθεσε μὲ ὕφος ταπεινὸ τώρα, προσέχοντας τὸ ἐκνευριστικὸ δλέμμα τῆς Ἔμμας— κι' αὐτὸ τὸ «στὴ Μάλτα» δὲν θὰ πρέπει ἴσως νὰ τὸ παραδλέψωμε.

—Τὸ πρόδλημα τῆς Μάλτας τὸ ἔχομε ἤδη μελετήσει, εἶπε ὁ Νέλσων. Δὲν μοῦ λέτε, Ἄκτον, εἶναι ἀκριδὴς ἡ πληροφορία ὅτι ὁλόκληρη ἡ Μάλτα, ἐκτὸς τὴν Βαλέττα, εἶναι ἕτοιμη νὰ πάη μὲ τὸ μέρος τῆς Νεαπόλεως;

Ὁ Ἄκτον κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι.

—Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Βαλέττα

—Ἔχομε καμμιὰ ἐγγύηση πὼς ὁ στρατηγὸς Μὰκ θὰ ξεκινήση σὲ δέκα μέρες; συνέχισε ὁ Νέλσων.

Ὁ Ἄκτον ξερόδηξε. Οἱ δισταγμοί του, πρόσεξε μὲ ἱκανοποίηση ἡ Ἔμμα, διαλύονταν μπροστὰ στὸ αὐστηρὸ καὶ ἐπιτακτικὸ ὕφος τοῦ Νέλσωνος.

—Θὰ ἤθελα πρῶτα, εἶπε ὁ Ἄκτον, νὰ εἶμαι δέδαιος πὼς θὰ ἔχωμε τὴ βρεττανικὴ ὑποστήριξη στὸ Λιδόρνο.

—Εἶμαι ἕτοιμος, ἀποκρίθηκε ὁ Νέλσων, νὰ μεταφέρω τὰ στρατεύματά σας στὸ Λιδόρνο, νὰ τὸ καταλάδω καὶ ν' ἀποδιδάσω τὰ στρατεύματα αὐτὰ ἐκεῖ.

—Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Ἄκτον ταπεινὰ καὶ ἡ καρδιὰ τῆς Ἔμμας φούσκωσε ἀπὸ ὑπερηφάνεια.

Οἱ τρεῖς τους δὲν εἶχαν τίποτ' ἄλλο νὰ ποῦν. Ὁ Ἄκτον χαιρέτησε καὶ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ δγῆκε μαζί του ἀπ' τὴν αἴθουσα γιὰ νὰ τὸν συνοδεύση ὣς τ' ἀμάξι ποὺ τὸν περίμενε. Ἡ Ἔμμα ἔμεινε μόνη μὲ τὸν Νέλσωνα. Πρόσεξε ἀμέσως τὴν πρόδηλη ἀμηχανία του. Ὁ Νέλσων ἔκανε μιὰ δόλτα στὴν αἴθουσα, κυττάζοντας διάφορα πορτραῖτα καὶ τέλος σταμάτησε μπροστὰ στὴ «Βακχίδα» τοῦ Ρόμνεϋ.

—Νέλσων, εἶπε ἡ Ἔμμα παρακλητικά.

Ἐκεῖνος στράφηκε, ἀλλὰ δὲν ἀντίκρυσε τὰ μάτια της.

Εἶπε κοφτά:

—Αὔριο φεύγω γιὰ τὴ Μάλτα.

—Γιὰ τὴ Μάλτα; Ἀλλὰ γιατί, Νέλσων;

—Ὅ,τι κι' ἂν λένε οἱ Μαλτέζοι, τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ Μάλτα δρίσκεται στὰ χέρια τῶν Γάλλων ποὺ εἶναι πολὺ καλὰ ἐφοδιασμένοι. Ἕνας ἀποκλεισμός... εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἡ Ἔμμα κατάλαδε πὼς ἡ ἄποψη αὐτὴ ἦταν σωστή, ἀλλὰ εἶδε ἐπίσης πὼς ὁ Νέλσων ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ εἶχε μιὰ δικαιολογία γιὰ νὰ φύγη ἀπ' τὴ Νεάπολη. Ἤθελε νὰ κάνη ἕνα ἀποκλεισμὸ στὴ Μάλτα —σκέφτηκε ἡ Ἔμμα νιώθοντας τὴν ἐπιθυμία νὰ γελάση— γιὰ ν' ἀποφύγη τὸν δικό της ἀποκλεισμό!

—Μὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ φύγετε αὔριο κιόλας, Νέλσων; ρώτησε.

Πῆγε κοντά του καί τώρα, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπ' τὴν φοδερὴ ἐκείνη σκηνὴ μὲ τὸν Ἰωσία, ὁ Νέλσων τὴν ἀντίκρυσε κατάματα. Ἡ μήπως ἡ Ἔμμα ἔκανε λάθος; Εἶχε τὴν τρομακτικὴ ἐντύπωση πὼς τὸ γερό του μάτι ἔδλεπε πέρα ἀπ' αὐτήν, ἐνῶ τὸ ἄλλο, τὸ τυφλό, ἦταν στηλωμένο, ἀνέκφραστο, πάνω στὸ πρόσωπό της. Ἦταν κάτι φρικτὸ καὶ ἀνατριχιαστικὸ —ἕνα συναίσθημα ἐφιαλτικό.

—Ἦρθε νὰ σᾶς δῆ ὁ Ἰωσίας; ρώτησε ὁ Νέλσων ἀπότομα.

Ἡ Ἔμμα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

—Ὄχι, Νέλσων.

Ποιὰ ἦταν ἡ τακτικὴ ποὺ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήση; σκεπτόταν. Νὰ προσποιηθῆ πὼς ἦταν ἕτοιμη νὰ αὐτοθυσιασθῆ; Μιὰ τέτοια στάσις θὰ τὸν μαλάκωνε ἄραγε; Θὰ ἔσπαζε τὴν ἀντίστασί του; Εἶχε πῆ στὴ μητέρα της πὼς ἦταν πολὺ εὔκολο νὰ προσποιηθῆ τὴ γυναῖκα ποὺ εἶναι πρόθυμη νὰ θυσιαστῆ γιὰ τὴν ἀγάπη της, τώρα δμως ποὺ ἦρθε ἡ στιγμή, ἔδλεπε πὼς δὲν μποροῦσε.

—Τὸν παρακάλεσα νὰ σᾶς ζητήση συγγνώμη, εἶπε ὁ Νέλσων.

—Τὸν παρακαλέσατε;

—Ὄχι, τὸν διέταξα.

—Θὰ ἦταν πολὺ ὡραῖο ἐκ μέρους του ἂν ἔκανε τέτοιο πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐλπίζω.

—Εἶστε πάρα πολὺ μεγαλόψυχη, εἶπε ὁ Νέλσων δραχνά.

Ἡ Ἔμμα ἀναστέναξε.

—Τί ὠφελεῖ, ἄλλωστε, μιὰ αἴτηση συγγνώμης, τώρα ποὺ τὸ κακὸ ἔγινε;

—Ναί, τὸ κακὸ ἔγινε, συμφώνησε ὁ Νέλσων μιλώντας μὲ τὴν ἴδια πάντα δραχνὴ φωνή.

Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ μπῆκε στὸ δωμάτιο.

—Δὲν ἔχω καμμιὰ ἐμπιστοσύνη στοὺς Αὐστριακούς, εἶπε, καμμιὰ ἀπολύτως.

Ὁ Νέλσων πῆγε κοντά του μὲ πρόδηλη ἀνακούφιση καὶ τοῦ ἀνάγγειλε τὴν ἀπόφασή του νὰ φύγη γιὰ τὴ Μάλτα.

—Πολὺ ὀρθὴ ἡ σκέψη σας, παραδέχτηκε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ μείνετε ἐκεῖ, ἔτσι δὲν εἶναι; Θὰ λείψετε ὅσον καιρὸ θὰ χρειασθῆτε γιὰ νὰ ὀργανώσετε τὸν ἀποκλεισμὸ καὶ θὰ ξαναγυρίσετε στὴ Νεάπολη, ἐλπίζω.

—Ἐμεινα πάρα πολὺ στὴ Νεάπολη, εἶπε ὁ Νέλσων. Ἡ βάση μου, κανονικά, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι στὶς Συρακοῦσες.

—Ὅσο γι' αὐτό, δὲ μπορῶ νὰ ἔχω γνώμη, ἐσεῖς ξέρετε καλύτερα, ἀγαπητέ μου Νέλσων. Ἀλλὰ θὰ μᾶς λείψετε πολύ.

—Πάρα πολύ, συμπλήρωσε ἡ Ἔμμα μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

Ὁ Νέλσων ξερόδηξε.

—Εἶστε καὶ οἱ δυὸ πολὺ καλοί. Θὰ μοῦ λείψετε κι' ἐμένα, ἀλλά, τί νὰ γίνη; Πάνω ἀπ' ὅλα ἔρχεται τὸ καθῆκον... καὶ ἡ τιμή.

Ἡ Ἔμμα ἔκανε ἀκόμη μιὰ ἀπόπειρα.

—Ὑποσχεθῆκατε πὼς θὰ μεταφέρετε στρατεύματα στὸ Λιδόρνο.

—Ἡ παρουσία μου δὲν εἶναι ἀπαραίτητη γι' αὐτὴ τὴ μεταφορά, εἶπε ὁ Νέλσων καὶ ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε διαστικὰ τὴν Ἔμμα καὶ τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ ἔφυγε ἀπ' τὸ Παλάτσο.

Ἐκείνη τὴ νύκτα κοιμήθηκε στὸ πλοῖο του, τὸ «Βάνγκαρντ» καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ Μάλτα τὰ χαράματα.

«Ἔφυγε, συλλογιζόταν ἡ Ἔμμα, ὄχι μονάχα γιὰ νὰ δρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ μένα, ἀλλὰ γιατὶ φοδᾶται τὸν ἑαυτό του. Ναί, φοδᾶται!» Ἔλεγε ξανὰ καὶ ξανὰ αὐτὴ τὴ φράση, προσπαθώντας νὰ πείση τὸν ἑαυτό της πὼς εἶχε δίκιο. Ἡ προσπάθειά της δμως ἔμενε ἄκαρτη, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ ξεχάση τὴν προσήλωση τοῦ Νέλσωνος στὴν τιμὴ καὶ στὸ καθῆκον. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθῆκον ἦταν γι' αὐτὸν πράγματα ἱερά, μιὰ ἔμμονη ἰδέα τόσο ἀκατανίκητη, δσο καὶ τὸ μῖσος του γιὰ τοὺς Γάλλους.

Ὄχι, σκεπτόταν ἀπελπισμένα, μόνον ὁ ξαφνικὸς θάνατος τοῦ σὲρ Οὐίλλιαμ καὶ τῆς γυναίκας τοῦ Νέλσωνος θὰ μποροῦσε νὰ τῆς ἀνοίξη τὸ δρόμο γι' αὐτὸ ποὺ λαχταροῦσε. Τὸ πρᾶγμα ἦταν φανερό. Εἴτε τὸ ἤθελε, εἴτε ὄχι, ἡ ἀγάπη της γιὰ τὸν Νέλσωνα θὰ τελείωνε μὲ μιὰ μεγάλη θυσία, μὲ μιὰ συγκινητικὴ αὐταπάρνηση.

Ἡ Ἔμμα ἀκούμπησε τὴν πέννα της στὸ γραφεῖο καὶ ξαναδιάδασε τὸ γράμμα της. Εἶχε ἀρχίσει πολλὲς φορὲς νὰ γράφη στὸν Νέλσωνα, ἀλλὰ κάθε φορὰ εἶχε σκίσει τὸ γράμμα της πρὶν τὸ τελειώση, συγκρατώντας, γιὰ μιὰ φορὰ στὴ ζωή της, τὸν ἀκάθεκτο αὐθορμητισμό της. Γράμματα ἐρωτικὰ θὰ τρομοκρατοῦσαν τὸν Νέλσωνα ἀκόμη περισσότερο, θὰ τὸν κρατοῦσαν γιὰ πάντα μακρυά της.

Ἡ δικαιολογία της γιὰ νὰ τοῦ γράψη τώρα ἦταν ὅτι, μετὰ τὴν ἀναχώρησή του ἀπ' τὴ Μάλτα, ἡ Αὐλὴ τῆς Νεαπόλεως εἶχε πέσει πάλι σὲ ἀπάθεια καὶ ἀναποφασιστικότητα. Μιὰ δεύτερη δικαιολογία—εὐχάριστη αὐτὴ—ὅτι ἦταν σὲ θέση νὰ τοῦ ἀναγγείλη πὼς, ἀναγνωρίζοντας τὶς ὑπηρεσίες του, ἡ βρεττανικὴ κυβέρνηση τοῦ εἶχε ἀπονείμει, ἐπιτέλους, τίτλο εὐγενείας. Εἶχε γίνει δαρῶνος, ἐνῶ, ἂν ἦταν στὸ χέρι της, θὰ εἶχε γίνει δούξ!— μὲ μιὰ ἐπιχορήγηση ἀπὸ διακόσιες χιλιάδες λίρες τὸ χρόνο. Εἶχε ἀκόμη νὰ τοῦ πῆ πὼς ἡ Ἑταιρία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν τοῦ εἶχε κάνει μιὰ δωρεὰ δέκα χιλιάδων λιρῶν καὶ πὼς μυθώδη δῶρα εἶχαν φτάσει στὴ Νεάπολη στ' ὄνομά του ἀπ' τὸν σουλτάνο τῆς Τουρκίας.

«Ὅλα αὐτὰ γιὰ τὸν γενναῖο Νέλσωνα —ἔγραφε ἡ Ἔμμα— ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετά. Τοῦ ἀξίζουν περισσότερα!»

Γιὰ νὰ τὸν συγκινήση, δὲν παρέλειψε νὰ τοῦ γράψη μὲ πολλὰ λόγια πὼς ἕνα ἀπ' τὰ παιδιὰ τῆς βασίλισσας, ὁ μικρὸς πρίγκιπας Λεοπόλδος, ἀποργήρητος ἀπ' τὴν ἀναχώρησή του, εἶχε ἀπειλήσει νὰ μπαρκάρη κρυφά, νομίζοντας πὼς ἔτσι θὰ συναντοῦσε τὸν ἀγαπημένο του ἥρωα.

Καί, στὸ τέλος, τὸν ἱκέτευε: «Σᾶς παρακαλῶ, Νέλσων, μὴν ἀρνῆσθε τὴν ἀγάπη σας στὸν Χάμιλτον καὶ σ' ἐμένα, γιατὶ καὶ οἱ δυὸ σᾶς ἀγαποῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά».

Αὐθόρμητα, ξαναπῆρε τὴν πέννα καὶ πρόσθεσε: «Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ εἶναι ὁ καλύτερος φίλος, ὁ καλύτερος σύζυγος, θὰ ἔλεγα σχεδόν, ὁ καλύτερος πατέρας».

Αὐτὸς ὁ ὑπαινιγμὸς ἦταν ἀσφαλῶς ἀρκετὰ σαφής.

Αὐταπάρνηση; Στὸ διάδολο ἡ αὐταπάρνηση! Τὸ «Βάνγκαρντ» ἔρριξε ἄγκυρα στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως εἰκοσιμία μέρες ἀργότερα καὶ τὸ δράδυ, ὁ ἴδιος ὁ Νέλσων παρουσιάστηκε στὸ Παλάτσο Σέσσα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εἰκονογράφησις Χρ. Κουσέντου

Τώρα εἶπε ζωηρά, πρέπει νὰ δῆτε τὰ δῶρα ποὺ σᾶς ἔστειλε ὁ σουλτάνες τῆς Τουρκίας.

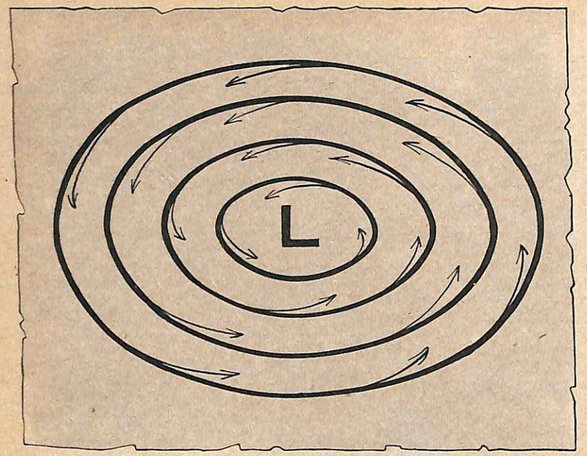

Ο ΚΥΚΛΩΝ. Σχέδιο τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀνέμου σ' ἕναν κυκλώνα τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. Στοὺς κυκλῶνες ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσι εἶναι ὑψηλότερη στὰ ἄκρα καὶ σημειώνει βαθμιαία πτῶσι στὸ κέντρο. Ἡ κίνησι τῶν ἀνέμων γίνεται σὲ σχῆμα κυκλικὸν ἢ ἐλλειψοειδές. Κατὰ τὴν περιφοράν των, οἱ ἄνεμοι συγκλίνουν πρὸς τὸ κέντρον. Ἡ ἀκτὶνα τοῦ κυκλῶνος μπορεῖ νὰ ἔχῃ μῆκος τριακόσια ἕως χίλια ἀκόμη χιλόμετρα.

Ὁ πιδανός καιρός σήμερον...

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑ "ΜΥΣΤΙΚΑ„ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.

ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ... ΑΕΡΑ. ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΑΦΩΝ.

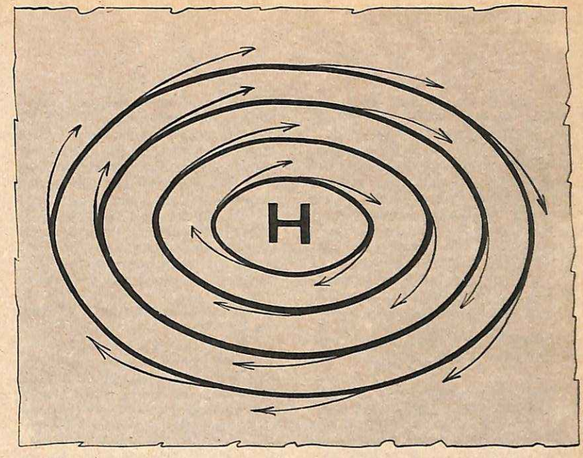

Ο ΑΝΤΙΚΥΚΛΩΝ. Σχέδιο τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀνέμων σ' ἕνα ἀντικυκλῶνα τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. Ἡ ἀκτὶνα ἑνὸς ἀντικυκλῶνος μπορεῖ νὰ ἔχῃ μῆκος 500—2000 χλμ. Οἱ ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις στοὺς ἀντικυκλῶνες εἶναι ὑψηλότερες πρὸς τὸ κέντρον καὶ χαμηλότερες πρὸς τὰ ἄκρα. Οἱ ἄνεμοι, κατὰ τὴν κυκλοφορίαν των, ἀποκλίνουν ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὰ ἔξω

Οἱ καταστροφές, ποὺ προεκάλεσαν οἱ κακοκαιρίες τοῦ ἐφετεινοῦ χειμώνα, ἔκαναν πολλοὺς νὰ ἐκτιμήσουν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὴν ἰδιαίτερη σημασία ποὺ ἔχει, γιὰ κάθε χώρα, ἡ διοργάνωσις τῆς ἐθνικῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τρόπον ποὺ θὰ τῆς ἐξασφαλίζεται ἡ δυνατότης νὰ κάνη προβλέψεις τοῦ καιροῦ μὲ μεγαλύτερες πιθανότητες. Γιὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν δυνατότητα αὐτὴν ἡ μετεωρολογικὴ ὑπηρεσία μιᾶς χώρας ἔχει ἀνάγκη ὅλων τῶν μέσων ποὺ θὰ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ κάνη συχνότερες παρατηρήσεις σὲ περισσότερα σημεῖα διαφόρων περιοχῶν καὶ νὰ εὑρίσκεται σὲ μεγαλύτερη ἐπικοινωνία μὲ τὶς μετεωρολογικὲς ὑπηρεσίες τῶν ξένων κρατῶν καὶ πρὸ πάντων ἐκείνων ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέρχονται οἱ μεταβολὲς τοῦ καιροῦ.

Ὁπωσδήποτε, γιὰ νὰ διατυπωθῇ μία πρόγνωσι καιροῦ, χρειάζεται ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν, ποὺ εὑρίσκονται σὲ ἐκτάσεις τοὐλάχιστον ἠπειρωτικῶν διαστάσεων. Στὴν περίπτωσι τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ τῆς Ἑλλάδος, χρειάζονται ἀπαραιτήτως στὸν «προγνώστη» μετεωρολόγο οἱ παρατηρήσεις τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν παραλίων τῆς βορείου Ἀφρικῆς καὶ τῶν θαλασσίων ἐκτάσεων ποὺ περιβάλλουν τὴν ἤπειρό μας, δηλαδὴ τῆς Μεσογείου, τοῦ ἀνατολικοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης.

Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς ἀνταλλάσσονται μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου κάθε 3 ὥρες, καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ εἰκοσιτετραώρου, δι' ἐκπομπῶν ἀσυρμάτου.

Μόνον ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους μπορεῖ μία μετεωρολογικὴ ὑπηρεσία νὰ ἐκτιληρώνῃ τὴν ἀποστολή της καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἀεροπορία, τὸ ναυτικό, τὴν γεωργία, τὴν ἁλιεία, τὰ δημόσια ἔργα, τὸν τουρισμὸ καὶ τὸ κοινὸν γενικώτερα.

Στὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ἔχει ὑπαχθῇ ἀπὸ τὸ 1931 στὸ ὑπουργεῖο Ἀεροπορίας καὶ λειτουργεῖ ἤδη ὑπὸ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἤδη ταξιάρχου τῆς Ἀεροπορίας κ. Εὐαγγέλου Βουρλάκη. Προηγουμένως, ἡ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ἀποτελοῦσε τμῆμα τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς στὸν λόφο τῶν Νυμφῶν καὶ στὴν Πεντέλη, γιὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἀστρονομία. Ἐξ ἄλλου, λειτουργεῖ παραλλήλως καὶ τὸ μετεωρολογικὸ ἐργαστήριο τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ποὺ διευθύνει ὁ καθηγητὴς τῆς Μετεωρολογίας κ. Ἡλίας Μαριολόπουλος, καθὼς καὶ τὸ Μετεωρολογικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μετεωρολογίας κ. Β. Κυριαζοπούλου.

Ἡ τεχνικὴ τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ ἐσημείωσε σημαντικὴ πρόοδο κατὰ τὴν τελευταία εἰκοσαετία καὶ ἰδίως κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ τελευταίου Παγκοσμίου πολέμου λόγω τῶν ἀφθόνων μέσων καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ποὺ διετέθησαν ἀπὸ τὶς πολεμικὲς κυβερνήσεις γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἀεροπλοΐας, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Γενικὰ στὴν ἀνάπτυξι τῆς μετεωρολογίας εἶχε συντελέσει ὁ Διεθνὴς Μετεωρολογικὸς Ὀργανισμός, ποὺ ἐπὶ 70 χρόνια μέχρι τοῦ 1947 εἶχε ἀποδείξει στὴν στενώτερη συνεργασία τῶν μετεωρολόγων ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἐπίτευξι θετικωτέρων ἀποτελεσμάτων στὶς προγνώσεις τοῦ καιροῦ καὶ σ' ὅλα τὰ θέματα τῆς Μετεωρολογίας.

Σταθμὸς γιὰ τὴν προώθησι τῆς μετεωρολογίας ὑπῆρξε τὸ συνέδριο τῶν διευθυντῶν τῶν Μετεωρολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅλου τοῦ κόσμου στὴν Οὐάσιγκτων (1947). Κατὰ τὸ συνέδριο αὐτὸ ὑπεγράφη διεθνὴς σύμβασις, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Μετεωρολογικὲς Ὑπηρεσίες ὅλων τῶν χωρῶν θὰ ἀποτελοῦσαν εἰδικὸν ὀργανισμὸ τοῦ Ο.Η.Ε. μὲ τὸν τίτλον «Παγκόσμιος Μετεωρολογικὸς Ὀργανισμός». Χάρις στὸν παγκόσμιο αὐτὸν ὀργανισμό, οἱ μετεωρολογικὲς ὑπηρεσίες διαφόρων κρατῶν ἐξησφάλισαν στενώτερη συνεργασία μεταξύ τους καὶ ἔτσι ἡ ἀποστολή τους πραγματοποιεῖται εὐκολώτερα.

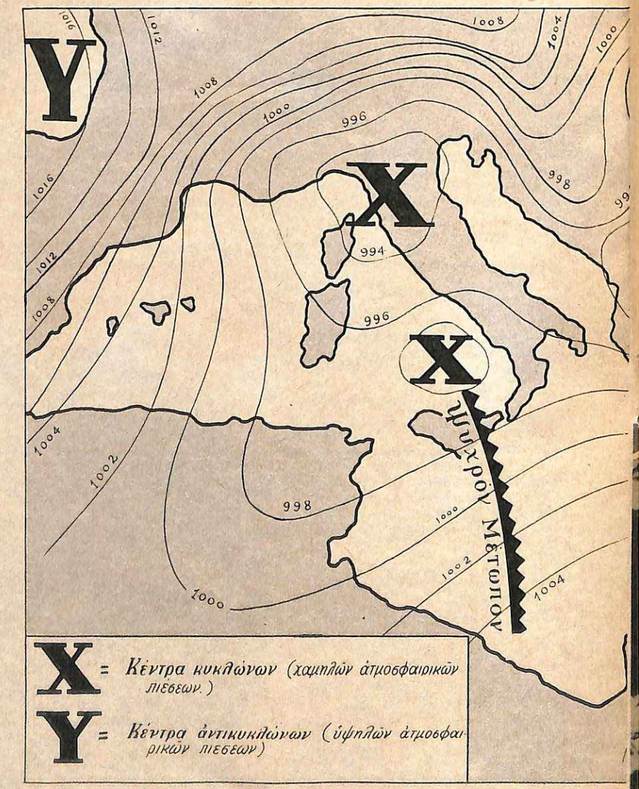

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ποὺ δείχνει τὴν καιρικὴ κατάστασι στὴν περιοχὴ τῆς Στὸν χάρτη φαίνονται «αἱ ἰσοβαρεῖς καμπύλαι» ἐπὶ τῶν τόπων ποὺ εἶχαν τὴν (Χ) καὶ τῶν ἀντικυκλώνων (Υ). Ἀπὸ τοὺς κυκλῶνες ὁ ἕνας βρισκόταν στὰ κεντρι Στὸν χάρτη σημειώνονται καὶ δύο ἀντικυκλῶνες: ὁ ἕνας στὸν Βισκαϊκὸ Κόλπο, δ ὥρα νοτίως τοῦ κυκλῶνος τῶν Βαλκανίων καὶ ὑπερά νω τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Κρή νία «θερμόν». «Ψυχρὸν μέτωπον» ὑπῆρχε ἐπίσης σ τὴν κεντρικὴ Μεσόγειο —ἀπ

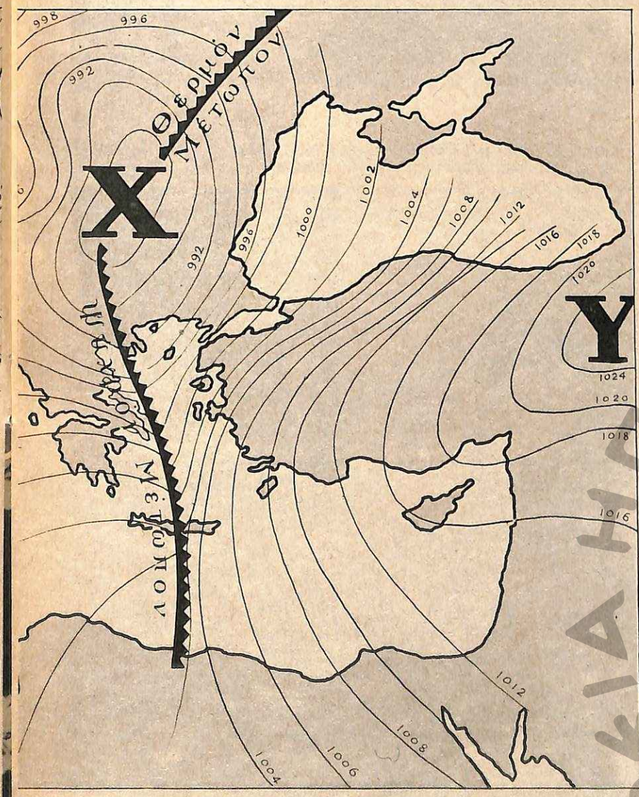

Μεσογείου θαλάσσης κατὰ τὴν 5ην πρωινὴν ὥραν τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1956. ἴδια ἀτμοσφαιρικὴ πίεσι κ ατὰ τὴν ἴδια ὥρα, καθὼς καὶ τὰ κέντρα τῶν κυκλώνων κὰ Βαλκάνια, ὁ ἄλλος στὴν βόρειο Ἰταλία καὶ ὁ τρίτος βορείως τῆς Σικελίας. υτικῶς τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ δεύτερος στὰ ἀνατολικὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὴν ἴδια της, μέχρι τῆς Ἀφρικῆς, εἶχε σχηματισθῇ «ψυχρὸν μέτωπον», ἐνῶ στὴν Ρουμα ὸ τῆς Σικελίας μέχρι τῆς Ἀφρικῆς.

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ναυτικὴ μετεωρολογία τοῦ «Παγκοσμίου Μετεωρολογικοῦ Ὀργανισμοῦ», κάθε ναυτικὴ χώρα ὑποχρεώθηκε νὰ ἱδρύσῃ μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς σὲ ὡρισμένα πλοῖα της, ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τοῦ συνόλου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπιβατικοῦ της στόλου. Τὰ πλοῖα αὐτά, ποὺ ὀνομάζονται «ἐπίλεκτα», εἶναι ὑποχρεωμένα, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται, νὰ ἐκτελοῦν μετεωρολογικὲς παρατηρήσεις τέσσερις φορὲς τὸ εἰκοσιτετραωρο καὶ νὰ ἐκπέμπουν τὰ στοιχεῖα τους μὲ τὸν ἀσύρματο σὲ ὡρισμένο κῦμα πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων πλοίων, ποὺ ταξιδεύουν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μετεωρολογικῶν ὑπηρεσιῶν.

Γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ πρόγνωσι τοῦ καιροῦ σὲ διάφορες χῶρες, ὁ «Παγκόσμιος Μετεωρολογικὸς Ὀργανισμὸς» χρησιμοποιεῖ καὶ θαλάσσιους μετεωρολογικοὺς σταθμούς, τοὺ λειτουργοῦν ἐπάνω σὲ ἀγκυροβολημένα στοὺς ὠκεανοὺς καὶ σὲ ἀνοικτὲς θάλασσες στάσιμα πλοῖα. Τὰ πλοῖα αὐτὰ ἐκπέμπουν τὶς παρατηρήσεις τους καὶ λαμβάνουν τὶς παρατηρήσεις τῶν ἄλλων πλοίων, εἴτε στασίμων, εἴτε κινουμένων, καὶ τὶς ἐκπέμπουν πάλι ὑπὸ μορφὴν συλλογικοῦ μετεωρολογικοῦ δελτίου.

Τέτοια στάσιμα πλοῖα γιὰ μετεωρολογικὲς παρατηρήσεις ἔχουν στὸν Ἀτλαντικό, ποὺ ἐνδιαφέρει καὶ τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Γάλλοι, οἱ Δανοὶ καὶ ἄλλοι.

ΑΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει σήμερα 10 «ἐπίλεκτα» κινούμενα πλοῖα μὲ μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς καὶ προβλέπεται ὅτι σύντομα θὰ ἱδρύσῃ καὶ νέους σὲ ἄλλα 30 τοὐλάχιστον κινούμενα πλοῖα.

Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ἐκπέμπει δύο φορὲς τὸ εἰκοσιτετράωρο εἰδικὸ δελτίο προγνώσεως τοῦ καιροῦ μὲ τὸν πομπὸ ἀσυρμάτου τῆς Βάρης. Τὸ εἰδικὸ αὐτὸ δελτίο ἐξυπηρετεῖ κυρίως τὰ πλοῖα ποὺ ταξιδεύουν στὴν Ἀνατολικὴ καὶ Κεντρικὴ Μεσόγειο.

Ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ἐκπέμπει ἐπίσης εἰδικὰ δελτία προγνώσεως τοῦ καιροῦ διὰ τοῦ πομποῦ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἑλληνικοῦ κάθε μισὴ ὥρα γιὰ τὰ ἱπτάμενα ἀεροσκάφη.

Συνολικὰ ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία χρησιμοποιεῖ σὲ ὅλη τὴν χώρα μας περίπου 80 μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς ἐπιφανείας, 10 σταθμοὺς γιὰ παρατηρήσεις ἀνέμων σὲ ἀνώτερα στρώματα μὲ μπαλλόνια καὶ θεοδολίχους καὶ 2 ἠλεκτρονικοὺς σταθμοὺς παρατηρήσεων τῆς ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας, ποὺ εὑρίσκονται στὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκη.

Η ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιὰ τὴν πρόγνωσι τοῦ καιροῦ στὸν τόπο μας, ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία χρησιμοποιεῖ καὶ ὡρισμένους ραδιοτηλεγραφητάς, ποὺ ἐργάζονται συνεχῶς ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο γιὰ νὰ συγκεντρώνουν τὶς παρατηρήσεις τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν θαλασσίων περιοχῶν ποὺ τὴν περιβάλλουν.

Οἱ μετεωρολογικὲς αὐτὲς παρατηρήσεις, μετὰ τὴν συγκέντρωσί τους, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ προσωπικὸ εἰδικὰ ἐκπαιδευμένο γιὰ νὰ καταχωρηθοῦν στοὺς λεγομένους συνοπτικοὺς μετεωρολογικοὺς χάρτες. Πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὅτι οἱ χάρτες ποὺ συντάσσονται γιὰ τὴν πρόβλεψι τοῦ καιροῦ εἶναι δύο κατηγοριῶν: 1) Χάρτες ἐπιφανείας καὶ 2) χάρτες ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας.

Τὸ Μετεωρολογικὸν Κέντρον τοῦ ἀερολιμένος τοῦ Ἑλληνικοῦ συντάσ-

σει, κάθε εἰκοσιτετράωρο, 16 χάρτες ἐπιφανείας καὶ τοὐλάχιστον 8 χάρτες ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας.

Οἱ χάρτες ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων ποὺ γίνονται μὲ ἠλεκτρονικὰ μηχανήματα. Τὰ μηχανήματα αὐτὰ τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας προσδιορίζουν τὴν θερμοκρασία τοῦ ἀέρος, τὴν ὑγρασία, τὴν διεύθυνσι καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ ἀνέμου στὰ διάφορα ὕψη τῆς ἀτμοσφαίρας μέχρι 30.000 μέτρων.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ «ΠΡΟΓΝΩΣΤΟΥ» ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥ

Ἀφοῦ οἱ συντάκται τῶν χαρτῶν ἑτοιμάσουν τοὺς μετεωρολογικούς τους χάρτες, ἀρχίζει τὸ ἔργο τοῦ εἰδικοῦ προγνώστου μετεωρολόγου, ποὺ θὰ μελετήσῃ καὶ θὰ ἀναλύσῃ τὸν καιρὸ ποὺ ἐπικρατεῖ ἐπάνω ἀπὸ τὴν Εὐρώπη κατὰ τὶς τρεῖς διαστάσεις τοῦ χώρου. Ἐξετάζει δηλαδὴ ὁ προγνώστης ἐὰν τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης καλύπτωνται ἀπὸ πολικὸν ἢ τροπικὸν ἀέρα. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μετεωρολόγου, ποὺ θέλει νὰ κάνῃ πρόγνωσι τοῦ καιροῦ τῆς Ἑλλάδος, στρέφεται πρὸς τὴν Εὐρώπη κυρίως καὶ ὄχι πρὸς τὶς χῶρες ποὺ εὑρίσκονται ἀνατολικῶς τοῦ τόπου μας, ἐπειδή, ἕνεκα τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς καὶ γιὰ ὡρισμένους ἄλλους λόγους, οἱ μεταβολὲς τοῦ καιροῦ στὴν πατρίδα μας προέρχονται κυρίως ἐκ δυσμῶν καὶ ἐκ βορρᾶ.

Ἀφοῦ ὁ «προγνώστης» καθορίσῃ ποία εἶναι ἡ καταγωγὴ τῶν ἀερίων μαζῶν, ποὺ καλύπτουν τὶς διάφορες περιοχὲς τῆς Εὐρώπης, θὰ σημειώσῃ στὸν χάρτη τὰ ὅρια διαχωρίσεως τῶν ἀερίων μαζῶν διαφορετικῆς καταγωγῆς. Τὰ ὅρια αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ οἱ μετεωρολόγοι ὀνομάζουν «μέτωπα» καὶ ἀποτελοῦν ζῶνες, ποὺ χωρίζουν ψυχρὸν πολικὸν ἀέρα ἀπὸ θερμὸν τροπικὸν ἀέρα. Οἱ μετεωρολόγοι χωρίζουν τὰ «μέτωπα» σὲ 2 κατηγορίες: σὲ ψυχρὰ καὶ σὲ θερμά.

ΠΟΤΕ ΠΕΦΤΕΙ ΡΑΓΔΑΙΑ ΒΡΟΧΗ "Η ΧΑΛΑΖΙ

Τὰ «ψυχρὰ μέτωπα» σχηματίζονται ὅταν ὁ ψυχρὸς ἀέρας ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν θερμὸν ἀέρα κινῆται γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν δεύτερο, ὁπότε τὸν συναντᾶ καὶ σὰν βαρύτερός του ποὺ εἶναι διεισδύει κάτω ἀπὸ αὐτὸν ὑπὸ μορφὴν «σφηνός». Μὲ τὴν διείσδυσι αὐτὴν ὁ θερμὸς ἀέρας ἐκτοπίζεται διαίως πρὸς τὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸν ψυχρόν. Μὲ τὴν ἀνοδικὴ κίνησι ψύχεται ὁ ἀνερχόμενος θερμὸς ἀέρας, γίνεται συμπύκνωσι ὑδρατμῶν, σχηματίζονται σύννεφα καὶ πέφτει «ὑετὸς» ὑπὸ μορφὴν ραγδαίας βροχῆς ἢ χαλάζης. Τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ «ὑετοῦ» πέφτει γιατί στὸ «ψυχρὸν μέτωπον» ἡ ἀνοδικὴ κίνησι τοῦ θερμοῦ ἀέρος εἶναι ἔντονη καὶ τὰ σύννεφα ποὺ σχηματίζονται ἀνεβαίνουν πολὺ ὑψηλὰ καὶ παρουσιάζουν μεγάλη κατακόρυφη ἔκτασι.

Τὰ «θερμὰ μέτωπα» σχηματίζονται ὅταν ὁ θερμὸς τροπικὸς ἀέρας, ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν ψυχρόν, κινῆται γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν δεύτερον, ὁπότε θὰ ἔλθῃ μία στιγμὴ ποὺ θὰ τὸν συναντήσῃ καὶ τότε ὁ θερμὸς ἐπειδὴ εἶναι ἐλαφρότερος ἀναγκάζεται νὰ γλιστρήσῃ πρὸς τὰ ἐπάνω—ἐπάνω ἀπὸ τὸν ψυχρὸν ἀέρα.

Ὄχι μόνο στὸ «ψυχρὸν μέτωπον», ἀλλὰ καὶ στὸ «θερμόν», συμβαίνει ἀνοδικὴ κίνησι, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶναι ἐπίσης ἡ πτῶσι τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀνερχομένου ἀέρος, ἡ συμπύκνωσι τῶν ὑδρατμῶν, ὁ σχηματισμὸς νεφῶν καὶ ἡ πτῶσι «ὑετοῦ», ὄχι ὅμως ὑπὸ μορφὴν ραγδαίας βροχῆς ἢ χαλάζης, ἀλλὰ ὡς ἀσθενὴς καὶ συνεχὴς βροχὴ ἢ ὡς χιόνι. Τοῦτο συμβαίνει στὸ «θερμὸν μέτωπον», ἐπειδὴ σ' αὐτὸ ἡ ἀνοδικὴ κίνησι τοῦ θερμοῦ ἀέρος δὲν εἶναι ἔντονη καὶ τὰ σύννεφα ποὺ σχηματίζονται ἔχουν πάχος σχετικὰ μικρὸ (εἶναι στρωματοειδοῦς διατάξεως).

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΙΣΟΒΑΡΕΙΣ ΚΑΜΠΥΛΕΣ»

Ἀφοῦ ὁ «προγνώστης» μετεωρολόγος διερευνήσῃ τὶς μᾶζες τοῦ ἀέρος τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ σημειώσῃ τὶς γραμμὲς τῶν μετώπων, θὰ σχεδιάσῃ ἐπάνω στὸν ἴδιο χάρτη καὶ τὶς «ἰσοβαρεῖς καμπύλες», δηλαδὴ τὶς γραμμὲς ποὺ ἑνώνουν τοὺς τόπους, ποὺ ἔχουν τὴν ἴδια ἀτμοσφαιρικὴ πίεσι. Μὲ τὴν ἐργασία αὐτὴ θὰ ἀντιληφθῇ ποία περιοχὴ καλύπτεται ἀπὸ ἀντικυκλῶνες (=ἔχει ὑψηλὲς ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις) καὶ ποιὰ ἀπὸ κυκλῶνες (=ἔχει ὕφεσι — χαμηλὲς ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις).

ΟΙ ΑΝΤΙΚΥΚΛΩΝΕΣ

Ὁ ἀντικυκλὼν σ' ἕνα συνοπτικὸ μετεωρολογικὸ χάρτη παρίσταται ἀπὸ «ἰσοβαρεῖς καμπύλες» κλειστὲς ἐλλειψοειδοῦς ἢ κυκλικοῦ σχήματος, ὅπου οἱ ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις αὐξάνουν ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὸ κέντρον. Στὸ κέντρον ἑνὸς ἀντικυκλῶνος οἱ ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις εἶναι ἐπομένως ὑψηλότερες. Σ' ἕνα ἀντικυκλῶνα τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου, οἱ ἄνεμοι κινοῦνται κατὰ τὴν φορὰν τῶν δεικτῶν ὡρολογίου, ἀποκλίνοντας ἀπὸ τὸ κέντρον του πρὸς τὰ ἔξω.

ΟΙ ΚΥΚΛΩΝΕΣ

Ὁ κυκλὼν σ' ἕνα συνοπτικὸ μετεωρολογικὸ χάρτη παρίσταται μὲ «ἰσοβαρεῖς καμπύλες» κλειστές, σχήματος κυκλικοῦ ἢ ἐλλειψοειδοῦς. Στὴν περιοχὴ τοῦ κυκλῶνος οἱ ἀτμοσφαιρικὲς πιέσεις ἐλαττώνονται ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὸ κέντρον. Ἑπομένως σ' ἕνα κυκλῶνα ἡ χαμηλότερη ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις εὑρίσκεται στὸ κέντρον του. Στοὺς κυκλῶνες τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου οἱ ἄνεμοι κινοῦνται μὲ φορὰν ἀντίθετη πρὸς τὴν κίνησι τῶν δεικτῶν τοῦ ὡρολογίου, συγκλίνοντας πρὸς τὸ κέντρον.

Η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑΣ

Ἀφοῦ ὁ «προγνώστης» μετεωρολόγος κάμῃ τὶς ἐργασίες ποὺ ἀναφέραμε, θὰ μελετήσῃ ποιὰ διεύθυνσι πρέπει ν' ἀκολουθήσουν καὶ μὲ ποιὰ

→

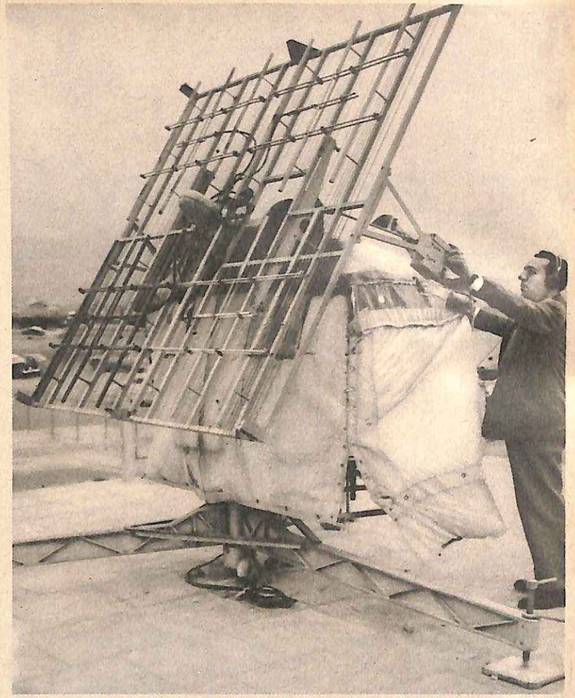

ΡΑΔΙΟΘΕΟΔΟΛΙΧΟΣ ΜΕ ΡΑΝΤΑΡ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

ΠΛΟΗΓΟΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ: ΜΠΑΛΛΟΝΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

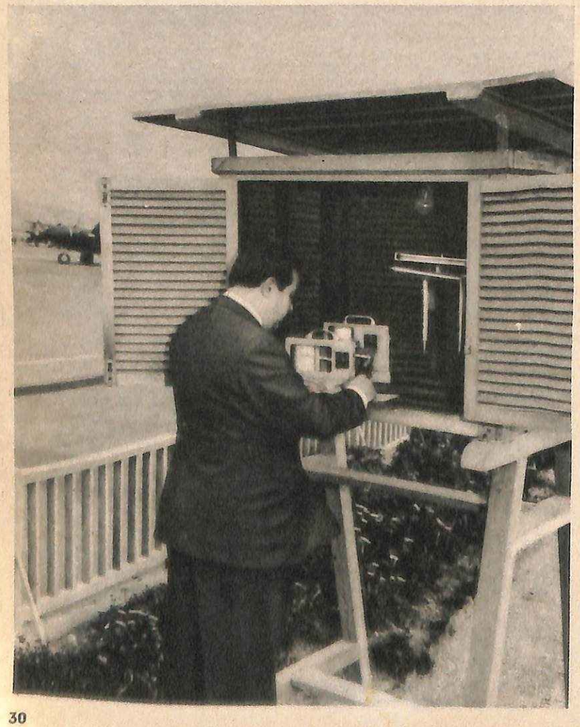

Ο ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΛΩΒΟΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΟΡΓΑΝΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΝ ΤΙΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

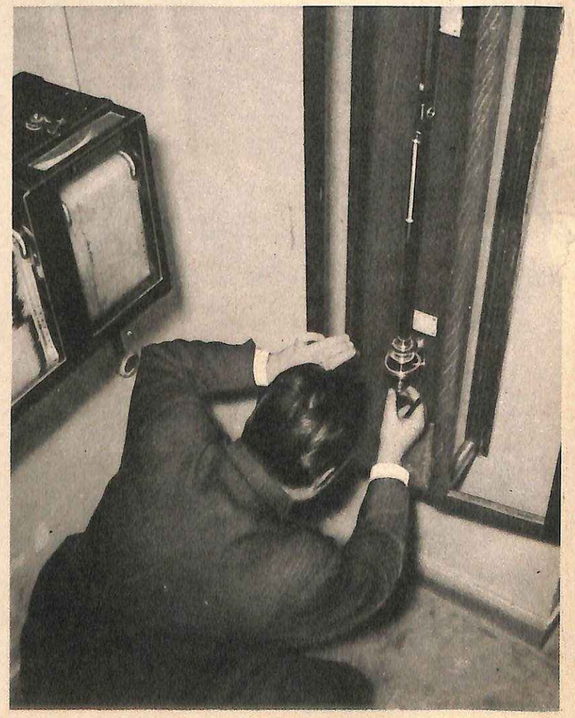

ΚΑΘΕ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΑΙ Η ΒΑΡΟΜΕΤΡΙΚΗ ΠΙΕΣΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΥΔΡΟΓΟΝΙΚΟ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ «ΦΟΡΤΕΝ»

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟΓΡΑΦΟ, ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΙ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΚΤΗ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΙ ΤΟΥ ΠΝΕΟΝΤΟΣ ΑΝΕΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

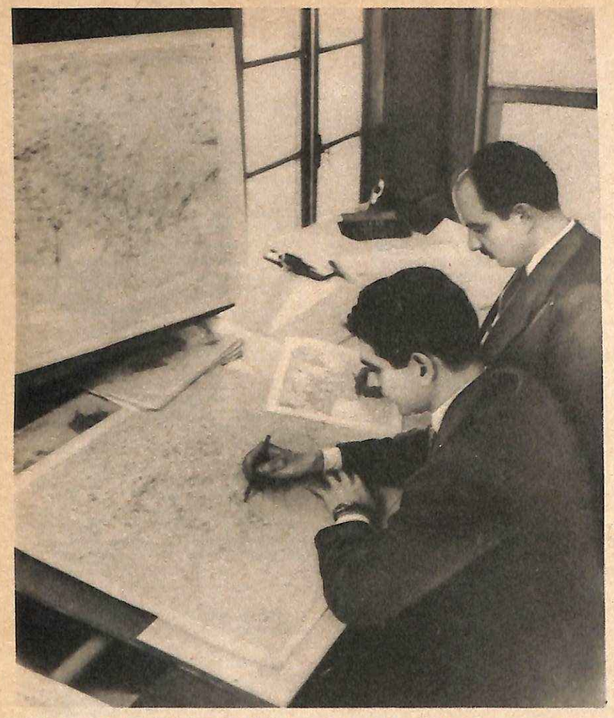

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΤΩΝ ΚΑΙΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΔΙ' ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

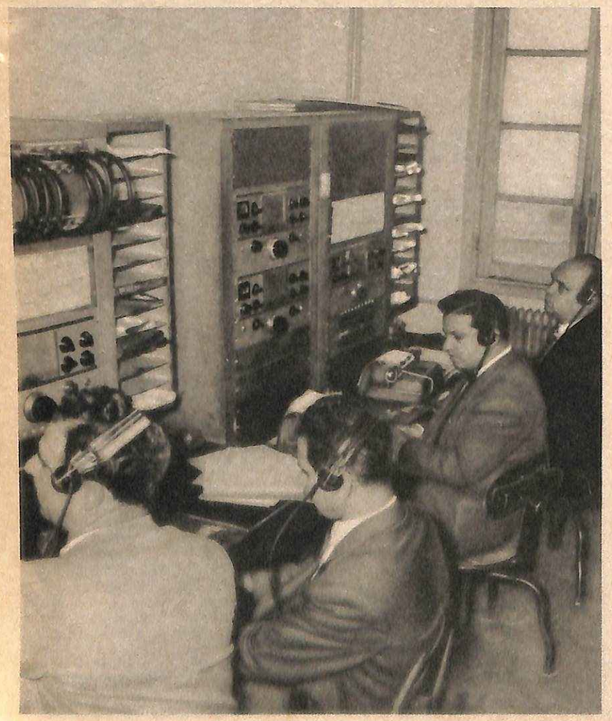

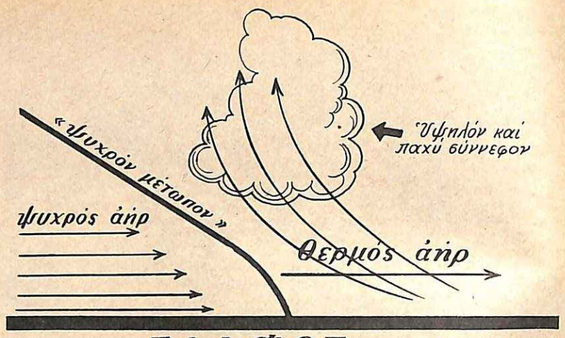

ΡΑΓΔΑΙΑ ΒΡΟΧΗ ΚΑΙ ΧΑΛΑΖΙ: Ὁ ψυχρὸς ἀέρας, ποὺ παρακολουθεῖ τὸν θερμό, κινεῖται γρηγορώτερα καὶ διεισδύει, ἐπειδὴ εἶναι βαρύτερος, ἀπὸ κάτω του σὰ σφῆνα. Τότε ὁ θερμὸς ἐκτοπίζεται ἀπὸ τὸν ψυχρὸ πρὸς τὰ ἄνω καὶ ψύχεται. Ἀκολουθεῖ συμπύκνωσι ὑδρατμῶν, σχηματίζονται σύννεφα καὶ πέφτει ραγδαία βροχὴ ἢ χαλάζι. Τότε, λένε οἱ μετεωρολόγοι, μεταξὺ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἀέρος ἐσχηματίσθη «ψυχρὸν μέτωπον».

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

ταχύτητα θὰ κινηθοῦν οἱ μᾶζες τοῦ ἀέρος, τὰ «μέτωπα», οἱ ἀντικυκλῶνες καὶ οἱ κυκλῶνες, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν του συγχρόνως τὴν ἐπίδρασι ποὺ θὰ ἔχη σ' αὐτοὺς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κινήσεώς τους ἡ ἐπιφάνεια ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ κινηθοῦν. Μετὰ τὴν ἔρευνα καὶ μελέτη ὅλων αὐτῶν τῶν προϋποθέσεων, ὁ «προγνώστης» εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐκδώση τὸ «προγνωστικὸν δελτίον» του, γιὰ τὸν καιρὸ ποὺ θὰ ἐπικρατήση ἐπάνω ἀπὸ τὴν περιοχὴ ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει.

Γιὰ νὰ τὰ κάνη ὅλα αὐτὰ ὁ «προγνώστης» λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του διάφορες θεωρίες ποὺ ἔχουν διατυπωθῆ ἀπὸ παγκοσμίου κύρους μετεωρολόγους, τὴν ἰδική του πεῖρα καὶ τὰ κλιματολογικὰ δεδομένα τῆς περιοχῆς γιὰ τὴν ὁποία θὰ διατυπώση τὴν πρόγνωσί του. Ὁ «προγνώστης» ἐπιβάλλεται νὰ γνωρίζη καλὰ καὶ τὰ θέματα τῆς θερμοδυναμικῆς τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐπίσης στοιχεῖον πολύτιμο γιὰ τὴν ἔκδοσι τῶν προγνώσεων ἀποτελοῦν καὶ οἱ χάρτες τῆς ἀνωτέρας ἀτμοσφαίρας.

Ἔτσι, χάρις σ' ὅλην αὐτὴ τὴν πολύπλοκη καὶ κοπιαστικὴ ἐργασία, φθάνουμε στὸ πασίγνωστο μετεωρολογικὸ δελτίο («ὁ πιθανὸς καιρὸς σήμερον...») ποὺ ἄν καί συχνὰ δὲν τὸ παίρνουμε σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν, παρέχει τόσο πολύτιμες ὑπηρεσίες στοὺς ναυτικούς, τὸν στρατὸ καὶ τὸν γεωργικὸ πληθυσμὸ τῆς χώρας.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Φωτ. Β. Καραμανώλη – ΕΛΚΗΝ

ΑΣΘΕΝΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΗΣ ΒΡΟΧΗ "Η ΧΙΟΝΙ: Ὁ θερμὸς τροπικὸς ἀέρας ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν ψυχρό, ἀναγκάζεται, ὅταν τὸν συναντήση, νὰ ὀλισθήση ὑπεράνω τοῦ ἐπειδὴ εἶναι ἐλαφρότερος. Μὲ τὴν ἀνωδικὴ αὐτὴ κίνησι πέφτει ἡ θερμοκρασία του, γίνεται συμπύκνωσι ὑδρατμῶν, σχηματίζονται σύννεφα καὶ πέφτει ἀσθενὴς καὶ συνεχὴς βροχὴ ἢ χιόνι. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι σχηματίζεται —κατὰ τοὺς μετεωρολόγους— «θερμὸ μέτωπο»

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ ΚΙΘΑΡΑ ΜΕ ΠΙΣΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, ΚΛΩΝΤ, ΚΑΙ ΤΗ ΓΑΤΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ

Ὁ νεώτερος πρωταγωνιστὴς τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς

Ἀλέκο, μπορεῖ κανεὶς νὰ σὲ ἀπασχολήση;

—Μετὰ χαρᾶς, ἀλλὰ νὰ μὲ συγχωρήσης, γιατί, ὅπως βλέπεις, ἔχω πολλὴ δουλειά.

—Δηλαδή;

—Νά, ἦρθε προχθὲς μιὰ γάτα καὶ γέννησε στὸ πλυσταριό μας καὶ τώρα περιποιοῦμαι τὰ μικρά.

—Σοῦ εὔχομαι.... σιδερένια!

—Νὰ μὴ μοῦ εὔχεσαι, γιατί δὲν σκοπεύω νὰ κρατήσω κανένα. Ἡ δική μου ἡ γάτα εἶναι αὐτὴ ποὺ βλέπεις στὸ παράθυρο. Εἶναι, ὅπως ἀντιλαμβάνεσαι ἀπ' τὸν ὄγκο της, στὸν μῆνα της. Λοιπόν, τί θὰ τὰ κάνω τόσα γατιά;

—Σωστά... ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς στέγης παραμένει ἀκόμα... Λίαν ἀκανθώδες, παρ' ὅλες τὶς πολυκατοικίες ποὺ κτίζονται. Γι' αὐτό, τὸ καλύτερο ποὺχεις νὰ κάνης, εἶναι νὰ δώσης τροφὴν καὶ στέγην σ' αὐτὴν τὴν πτωχὴ οἰκογένεια.

—Ἄ, ὄχι, τὰ πετάω αὐτὴ τὴ στιγμή!

—Μὰ γιατὶ σὲ τρομάζουν τόσο οἱ ... πατρικὲς εὐθύνες; Δὲν εἶσαι δὰ καὶ μικρὸ παιδί!... Ἀλήθεια, πότε γεννήθηκες; Οἱ «γόητες» τοῦ θεάτρου συνηθίζουν νὰ κρύβουν τὰ χρόνια τους.

—Εἶμαι τῆς κλάσεως τοῦ 1949, εἶπε σκεπτικά.

—Τίμια πράγματα;

—Ξέρω κι' ἐγώ; Ὁ Θεὸς κι' ἡ ψυ-

→

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ

"Ενας ἐπίδοξος ἀθλητής χάνεται σέ μιά Παλίρροια

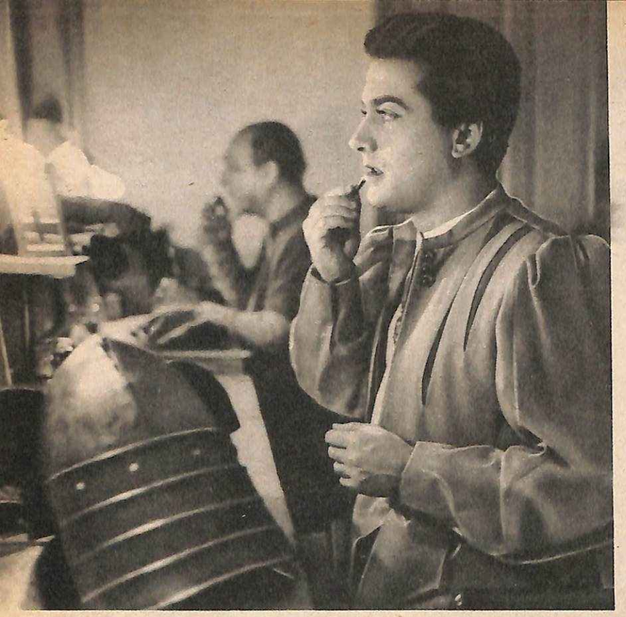

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΒΓΗ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ, ΜΑΚΙΓΙΑΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΤΟΥ

χή τους. 'Εγώ, πάντως, εἶχα ἀντιρρήσεις κι' ὅταν πῆγα νὰ καταταγῶ στρατιώτης, στὰ 1952, ἑκτὸς ἀπ' τὸ «καλῶς ὥρισες» ποὺ μοῦ εἶπαν, ἄκουσα μὲ τρόμο πὼς ἤμουν... ἀνυπότακτος καὶ εἶχα «διετὲς πρόσθετον». Καταλαβαίνεις, λοιπόν, τί ἔγινε.

—Καὶ πῶς ξέμπλεξες;

—Ξέμπλεξα... ἀφοῦ χρειάστηκε ν' ἀπουσιάσω ἀρκετὰ ἀπ' τὸ θέατρο.

—"Α... τὸ θέατρο. 'Οπωσδήποτε, πρέπει νὰ θεωρηθῆς τυχερός, ἂν παραδεχτοῦμε πὼς χρειάζεται καὶ τύχη γιὰ νὰ «πιάσῃ» κανεὶς στὸ θέατρο.

—Φυσικά. Καὶ τὸ περίεργο εἶναι ὅτι δὲν ξεκίνησα γιὰ τὸ θέατρο.

—"Αλλο καὶ τοῦτο. Δηλαδή;

—'Η ἐπιθυμία μου ἦταν νὰ γίνω σκηνοθέτης τοῦ κινηματογράφου. "Ετσι, μόλις τελείωσα τὸ γυμνάσιο, στὰ 1946, ἔδωσα ἐξετάσεις στὴν Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ 'Εθνικοῦ Θεάτρου.

—Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐγκατέλειψες τὴν ἰδέα περὶ κινηματογράφου...

—Καθόλου! "Οταν μάλιστα, μοῦ ἔδιναν ρόλους κι' ἔπρεπε νὰ τοὺς παίξω, διαμαρτυρόμουν, πιστεύοντας πὼς εἶμαι περισσότερο κάτι σὰν «ἀκροατής», παρὰ ἕνας τακτικὸς μαθητὴς τῆς Σχολῆς.

—'Ωστόσο, θὰ βεβαιώθηκες τελικὰ πὼς ἔπρεπε νὰ γίνῃς ἠθοποιὸς καὶ τὸ θέατρο θὰ σὲ αἰχμαλώτισε ὁλοκληρωτικά.

—Αὐτό, βέβαια, εἶναι σωστό, μὰ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶχα κι' ἕνα ἄλλο πάθος!

—Τί, ποιό;

—Μά... τὸν ἀθλητισμό. Τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας τὶς περνοῦσα στὸ γυμναστήριο τοῦ «Πανελληνίου».

—Καὶ τὰ ἀγαπητά σου ἀθλήματα;

—Τέννις, σπαθὶ καί... μπόξ.

—Μπόξ;!

—Βέβαια, μπόξ.

—Δηλαδὴ ὅταν χρειασθῆ, μπορεῖς νὰ τὰ βγάλῃς πέρα, ἀρχίζοντας...

—Δυστυχῶς, δὲν εἶμαι τεχνικὰ τελειοποιημένος, γιατί χρειάστηκα... νὰ διακόψω ἐσπευσμένος, ἂν ἤθελα... τὴ μύτη μου!

—Καταλαβαίνω, θὰ πῆγες σπίτι μὲ πρησμένα μοῦτρα καὶ κατεβασμένο κεφάλι, θἄγινε οἰκογενειακὸ συμβούλιο... κλπ... καὶ κατόπιν τοῦτου...

—"Ε, τί νὰ κάνῃς, παιδὶ ἤμουν!

—Σωστά... Καί, ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡρωϊκὴ ἐποχή, τίποτα δὲν ἔμεινε;

—... Κάτι λίγα. "Ας ποῦμε κολύμπι καὶ πολὺ ὑποβρύχιο ψάρεμα.

—Καὶ αὐτὲς οἱ σοῦστες τί ρόλο παίζουν; Κι' ἔδειξα κάτι ἐλατήρια ποὺ ἔχουν στὰ γυμναστήρια.

—Αὐτὰ χρησιμεύουν γιά... γυμναστικὴ κατ' οἶκον.

—"Α, καταλαβαίνω... 'Ωστόσο τὰ χρόνια τῆς Σχολῆς πέρασαν καὶ σὲ βρίσκουμε στὰ 1949 στὸ θέατρο «Κατερίνας».

—Ναί. Μόλις τελείωσα, ὑπέγραψα ἕνα συμβόλαιο μὲ τὸν θίασο τῆς κ. Κατερίνας.

—Κι' ἔπαιξες ἀμέσως «πρώτους ρόλους»...

—Ναί. (Παῦσι. Στιγμὲς ἀναπολήσεως). Στὴ μνήμη μου μένει πάντα ὁ πρῶτος μου ρόλος. Μοῦ εἶναι πολὺ ἀγαπητός. "Επαιζα, ξέρεις, ἕναν νεαρὸ ζωγράφο στὴν «Φθινοπωρινὴ Παλίρροια». "Ετσι ἔγινε τὸ «ντεμποῦτο» μου στὸ θέατρο.

—Μετά;

—Μετὰ ἔρχεται ἡ τουρνέ. Μὲ τὸν ἴδιο θίασο.

—Κωνσταντινούπολι, Κύπρος, Αἴγυπτος;

—Βέβαια.

—Θὰ ἀπέκτησες πολλὲς ἐντυπώσεις ἀπ' τὴν τουρνὲ αὐτή.

—Αὐτὸ εἶναι σωστό. Μὰ ἐκτὸς ἀπ' τὶς ἐντυπώσεις, σ' αὐτὴ τὴν τουρνὲ ἀπέκτησα καὶ τὴν πρώτη μου... γυναῖκα.

—"Α!

—Ναί... Παντρεύτηκα. (Μικρὴ παῦση). Στὸν θίασο «Κατερίνας» ἔμεινα ἑνάμισυ χρόνο. Κατόπιν ἔπαιξα στὸ «Ρέξ». 'Απ' αὐτὴ τὴ συνεργασία, ἡ πιὸ εὐχάριστη ἀνάμνησί μου εἶναι ὁ «Μονσεράτ».

ΣΤΟ ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΛΑΕΡΤΗΣ (ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΜΛΕΤ») ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

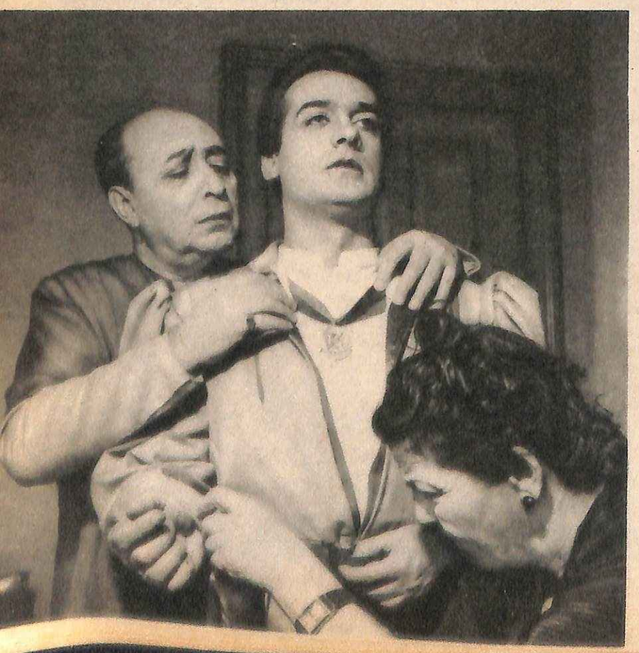

ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΤΗΣ «ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ» (Ε «Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ». ΚΑΤΩ: ΑΚΟΥΜΠΩΝΤΑΣ ΤΟΥ, ΕΝΩ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΟΝ ΠΑ

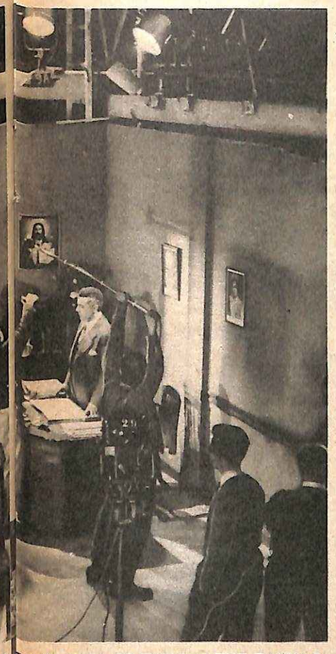

ΑΝΩ) ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΟ ΝΤΙΒΑΝΙ ΜΕΛΕΤΑΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕ ΖΩΗΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

—Καὶ ἔπειτα;

—"Επειτα, ἦταν ἄνοιξι τοῦ 1953. Γιὰ μιὰ περίοδο βρέθηκα πάλι στὸν θίασο «Κατερίνας» στὸ θέατρο τῆς πλατείας Συντάγματος. Καὶ ἐκεῖ εἶχα τὴν χαρὰ νὰ παίζω ὄχι μόνο κοντὰ στὴν κ. Κατερίνα, ἀλλὰ καὶ στὴν κ. Κυβέλη.

—Τοὺς «Τρομεροὺς Γονεῖς», δὲν εἶναι ἔτσι;

—'Ακριβῶς. Μιὰ ἄλλη μεγάλη μου ἀνάμνησι.

—"Υστερα ἀρχίζει ἡ περίοδος τοῦ 'Εθνικοῦ Θεάτρου;

—Ναί. Περίοδος ἐντατικῆς μελέτης καὶ λιγώτερης δράσεως. 'Ωστόσο, μένει πάντα στὸ νοῦ μου ὁ ρόλος τοῦ «'Ιππόλυτου». Αὐτός, νομίζω ὅτι εἶναι τὸ καλύτερο, ποὺ ἔχω κάνει μέχρι σήμερα.

—Εἶπες προηγουμένως, «ἡ πρώτη σου γυναίκα», ἂν θυμᾶμαι καλά.

—Ναί γιατί στὰ 1954, χώρισα καὶ ἀμέσως σχεδὸν ξαναπαντρεύτηκα μὲ τὴν ...

Μὰ δὲν πρόλαβε νὰ συνεχίσῃ, γιατί τὸ σπίτι γέμισε μ' ἕνα παριζιάνικο ἄρωμα. Μόλις εἶχε ἔρθει ἡ Κλώντ, ἡ γυναίκα του, πολὺ κεφάτη, πολὺ χαριτωμένη, πολὺ Γαλλίδα. Ζήτησε συγγνώμη καὶ ρώτησε νὰ μάθῃ τί εἴδους καφὲ προτιμᾶμε: γαλλικὸ ἢ τούρκικο. Τὰ σπασμένα ἑλληνικά της ἔδιναν ἕνα παιδικὸ τόνο στὴν ἔκφρασί της καὶ ἡ κάθε κίνησί της γέμιζε τὰ κενὰ διαστήματα τοῦ κομψοῦ σαλονιοῦ. Μὰ χίλιες φορὲς γαλλικὸ καφὲ προτιμούσαμε, ἀφοῦ θὰ ἦταν τῆς ἴδιας ἐθνικότητος μὲ τὴν Κλώντ.

'Η γαλλικὴ χάρι ἐξαφανίσθηκε πρὸς τὴν κουζίνα.

—'Αλέκο, δὲ μοῦ λές, «ἔρως ἀνίκατε...».

—Βέβαια.

—Πότε καὶ πῶς;

—Τὴν γνώρισα... χμ... μά...γκούχ ... γκούχ...

—Κρύωμα;

—.....

—"Εχει γοῦστο νὰ μὴ θυμᾶσαι;!

—Θὰ τὸ πιστὲψῃς; Δὲν θυμᾶμαι!

Κατέβασμα τὸ κεφάλι. 'Απογοήτευσι. Ξαφνικά, ὅμως, πετάχτηκε:

—"Α, θὰ τὸ μάθουμε. Αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ γιορτάζει. "Οταν κάνῃ κὲκ θἄχουμε τίποτα γενέθλια. Τότε, λοιπόν, θὰ βρῶ τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν ρωτήσω.

—Φρόντισε σὲ παρακαλῶ, θά... περιμένω!

—Ναί... ναί.. εἶπε κατενθουσιασμένος, τρίβοντας τὰ χέρια του μὲ φανερὴ ἱκανοποίησι. Μὰ ταυτόχρονα τὸ μάτι του ἔπεσε πρὸς τὴν μεριὰ τῆς μικρῆς βιβλιοθήκης. Στὸ πρόσωπό του ζωγραφίστηκε ἕνα ἔντονο συναίσθημα ἀνησυχίας.

—Σ' ἀρέσει ἡ λογοτεχνία, 'Αλέκο;

—Μ' ἀρέσει, ἀλλὰ ποῦ καιρὸς γιὰ τέτοια! Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ σωρὸ τὰ δακτυλογραφημένα; Εἶναι θεατρικὰ ἔργα. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ διαβάσω. Τ' ἄλλα ἐκεῖ δίπλα, εἶναι διαβασμένα. Καὶ νἄταν μόνο αὐτά;!

—Εἶναι «ὑποψήφια» γιὰ τὸ θίασό σου;

—'Ακριβῶς. "Οπως θὰ ξέρῃς, ἡ "Αννα Κυριακοῦ κι' ἐγὼ θὰ ἐργασθοῦμε τὸ καλοκαίρι στὴν «Γκλόρια». Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ γίνουμαι θιασάρχης καὶ ὁμολογῶ πὼς οἱ σκοτοῦρες καὶ οἱ ἔγνοιες εἶναι πάρα πολλές. Καταρτισμὸς θιάσου, ρεπερτόριο καὶ χίλια δυὸ ἄλλα ζητήματα ἀπαιτοῦν τὴ λύσι τους. Καὶ μ' ὅλα αὐτὰ μαζὶ οἱ ταινίες.

—'Αλήθεια, γι' αὐτὲς δὲν εἴπαμε τίποτα, ἂν καὶ συμμετέχῃς στὰ 80% τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς. Φαίνεται πὼς δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι;

—Βέβαια, ὄχι. Γι' αὐτὸ ἐμμένω στὴν πρώτη μου σκέψι: Νὰ γίνω σκηνοθέτης κινηματογράφου!

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ ΠΑΝΤΑ ΘΥΜΑΤΑΙ ΟΤΙ ΛΑΤΡΕΥΕ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

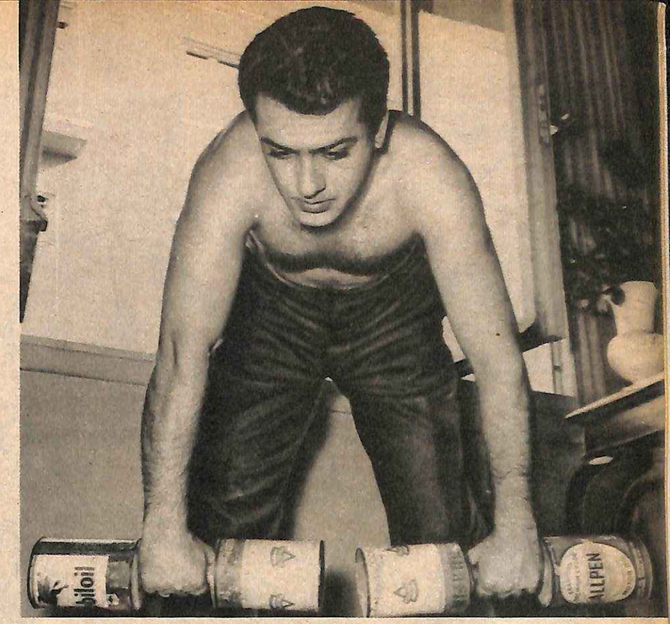

—Γιὰ νὰ ἐκδικηθῆς;

—Δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ. 'Αλλὰ τώρα ποὺ τὸ λές, θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἕνας λόγος κι' αὐτό...

'Η γαλλικὴ χάρι ξαναγυρίζει στὸ σαλόνι. Τοὺς βλέπω καὶ τοὺς δυὸ μαζὶ καὶ αἰσθάνομαι φοβερὰ «τρίτος» —ἤγουν περιττός. Οὔς ὁ Θεὸς συνέζευξε, δημοσιογράφος μὴ χωριζέτω. 'Εφ' ὧ καί:

—'Εμένα, μοῦ ἐπιτρέπετε...

ΙΑΚ. Γ.

Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΜΑ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΦΑ·Ι' (ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ "Η ΠΡΟΛΗΨΙ ΟΔΥΝΗΡΩΝ ΕΚΠΛΗΞΕΩΝ;)

Βιβλικὸ διήγημα τοῦ ΔΑΥ·Ι·Δ ΦΡΙΣΜΑΝ

Εἰκονογράφησις: Μ. Μποσταντζόγλου

Ἦταν κάπου ἑκατὸν δέκα χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ οἱ Ἰσραηλῖται εἶχαν στήσει λημέρι στὴν περιοχὴ τοῦ Γιγώσεν —δυόμισυ χρόνια πρὶν φύγουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ διαβοῦν τὴ μεγάλη ἔρημο καὶ νὰ φτάσουν στὴ γῆ Χαναάν. Λοιπόν, ἀνάμεσά τους ἦταν κι' ἕνα μικρὸ παλληκάρι, ἀπὸ κεῖνα ποὺ δούλευαν στὶς πλίθες καὶ τὴ λάσπη, νὰ χτίσουν τὸ κάστρο τοῦ Ραμσῆ. Ἕνα παλληκάρι ἀδύναμο, τρυφερό· τὸ χνούδι δὲν εἶχε φυτρώσει ἀκόμη στὸ πηγούνι του. Πατοῦσε καὶ δὲν πατοῦσε ἀκόμη τὰ δεκαεφτά. Τὸν ἔλεγαν Μώσι.

Μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποὺ δούλευε στὸ κάστρο, ἔτυχε ν' ἀντικρύσῃ μιὰ κοπέλλα, ἀπὸ κεῖνες ποὺ σκάλιζαν στὰ χωράφια, κατάντικρυ τῆς Πιτώμ. Τὸ μυστρὶ ἔπεσε ἀπὸ τὰ χέρια του. Καὶ τὴν ἴδια ξαφνικὴ σύγχυσι φαίνεται νὰ ἔπαθε κι' ἡ κοπέλλα. Τὴν ἔλεγαν Πουά, κι' ἦταν μόλις δεκατεσσάρων χρόνων. Σὰ νὰ τοὺς εἶχε ἀγγίξει καὶ τοὺς δυὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, κατάλαβαν πὼς δὲν θὰ μποροῦσαν ὁ ἕνας νὰ ζήσῃ δίχως τὸν ἄλλον.

Κι' ἔψαχνε ἀπὸ τότε κι' ἀναζητοῦσε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, δεκατρεῖς ὁλόκληρες μέρες, χωρὶς νὰ βρίσκωνται. Στὶς δεκατέσσερες, δειλινό, τὴν εἶδε ξαφνικὰ ποὺ στεκόταν ὁλομόναχη στὰ χωράφια. Πλησίασε, ὅπως πλησιάζει κανένας ἕνα γνωστό του, καὶ τῆς ἔπιασε μὲ θάρρος τὸ χέρι.

—Γιατί νὰ καθώμαστε ἐδῶ, στὴ σκλαβιά, τῆς λέει. Τί περιμένομε τάχα;

Τὸ κορίτσι ριγοῦσε ὁλόκληρο. Δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ. Μόνο μὲ τὸ βλέμμα της ἀποκρίθηκε πὼς ἦταν κι' αὐτὴ σύμφωνη. Τί περίμεναν τάχα μέσ' στὴ σκλαβιά;

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Μώσι εἶχε χαθῇ ἀπ' τὴν Ραμσὴ κι' ἡ Πουὰ δὲν βρισκόταν πουθενὰ στὴν Πιτώμ. Εἶχανε φύγει μακρυά, πιασμένοι χέρι μὲ χέρι, βαδίζοντας μέρα καὶ νύχτα, κι' οὔτε ἤξεραν κατὰ ποῦ πήγαιναν, οὔτε ἤξεραν τί ζητοῦσαν. Περπατοῦσαν πιασμένοι χέρι μὲ χέρι, κι' ἡ καρδιά τους τιτίβιζε. Ἔφτασαν στὴν Ἐθάμ, κι' ἀπὸ κεῖ στὴ γῆ Ἀχιρώτ. Τὴν τρίτη μέρα, ξημερώνοντας, τί νὰ ἰδοῦν! Εἶχαν πέσει στὴ φοβερὴ ἔρημο Ἐούρ. Μιὰ ἀπέραντη, ἀτελείωτη ἀμμουδιὰ ἁπλωνόταν μπροστά τους. Ἄρχισαν νὰ γελοῦν καὶ νὰ τραγουδοῦν. Τί τοὺς ἔνοιαζε ἡ ἐρημιά; Τί τοὺς πείραζε ἡ ἄμμος; Μπῆκαν στὰ κουραστικὰ μονοπάτια, γελώντας καὶ τραγουδώντας.

Εἶχαν συνηθίσει πιὰ σ' αὐτὴ τὴν ξένοια-στη περιπλάνησι. Ὅπου ἔβρισκαν καρποὺς ἢ φαγώσιμα φύτρα ἢ ἀγριοπέπονα, στέκονταν νὰ χορτάσουν. Ἔκρυβαν κάτι καὶ στὸ σακκούλι τους, σκάλωναν τὸ σακκούλι στὸ ραβδί τους, ἀκουμποῦσαν τὸ ραβδί τους στὸν ὦμο τους, καὶ πάλι δρόμο, μῆνες ὁλόκληρους.

Ὅταν γύρω τους πύρωνε τὸ λιοπύρι, τὸ παλληκάρι κρατοῦσε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους ἕνα πλατύφυλλο κλωνάρι ἀγριοχουρμαδιᾶς ποὺ τοὺς ἴσκιωνε.

Ὅταν ἔμπαιναν στὶς νύχτες τῆς παγωνιᾶς, πλάγιαζαν κι' οἱ δυὸ ἀναγερτοὶ σ' ἕνα χαντάκι, ἡ μιὰ καρδιὰ δίπλα στὴν ἄλλη καρδιά, ἡ μιὰ σάρκα κολλητὰ μὲ τὴν ἄλλη σάρκα, ἔτσι ποὺ τὸ αἷμα τους ἔβραζε καὶ ζεσταινόταν.

Κάποτε ξεσποῦσεν ἄγριος σίφουνας καὶ τὰ θεριὰ ἔτρεχαν ἀλαφιασμένα νὰ χωθοῦν στὶς κρυψῶνες τους. Τὰ δυὸ παιδιὰ κοντοστέκονταν γιὰ μιὰ στιγμή, ἀμήχανα. Καὶ ξαφνικὰ ἔρριχναν ἀνέμελα τὸ κεφάλι τους πίσω, πιάνονταν ἀπ' τὰ χέρια, κι' ἄρχιζαν νὰ χοροπηδοῦν.

Ἔτσι περπατώντας, ἔφτασαν κάποτε στὴ Μαρὰ κι' ἀπὸ κεῖ στὴν Ἐλείμ. Βρῆκαν στὴν Ἐλείμ δώδεκα θρύσες κι' ἑβδομῆντα χουρμαδιές. Κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν ἀπὸ θρύση σὲ θρύση, νὰ δροσίζωνται μὲ τὴ φοῦχτα τῶν χεριῶν τους, νὰ δίνουν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον νὰ πιῇ, νὰ παίζουν καὶ νὰ χασκογελοῦνε μὲ θόρυβο. Κι' ἄρχισαν ὕστερα νὰ τρέχουν ἀπὸ χουρμαδιὰ σὲ χουρμαδιά, ὥσπου σκαρφάλωσαν ἐπάνω τους, κρύφτηκαν πίσω ἀπ' τὰ πλατειὰ φύλλα καὶ ὁ ἕνας ἔψαχνε νὰ βρῇ σὲ ποιὰ κορφὴ κρύφτηκε ὁ ἄλλος. Ἔτσι γελοῦσαν ὅλη μέρα —δυὸ παιδιὰ ἀνέγνοιαστα, ποὺ ἡ καρδούλα τους τραγουδοῦσε ἀπ' τὴν πολλὴ χαρά της.

Ἀπ' τὴν Ἐλείμ, χωρὶς νὰ ξέρουν ποῦ καὶ πῶς, βρέθηκαν στοὺς ἐρημότοπους τοῦ Σίν. Τρία ὁλόκληρα μερόνυχτα πλανήθηκαν, ὥσπου νὰ φτάσουν στὴ Ρεφιδείμ. Ὕστερα, ἔφυγαν κι' ἀπὸ κεῖ, καὶ στὸ δρόμο βρῆκαν ἕνα βουνό. Ἀλλὰ δὲν ἤξεραν οὔτε ποιὸ ἦταν, οὔτε πῶς τὸ ἔλεγαν.

Κι' εἶπε ἡ Πουά:

—Εἶμαι λιγάκι κουρασμένη.

Κι' ὁ Μώσι, εἶπε κι' αὐτός:

—Καὶ γὼ ἤθελα νὰ σφαλίσω λιγάκι τὰ μάτια μου.

Βρῆκαν στὸ βουνὸ ἕνα σπήλαιο, σὰν ἐπίτηδες φκιασμένο γιὰ κατοικία. Τὸ ἔστρωσαν μὲ μαλακὴ ἄμμο καὶ τότε πιὰ εἶπαν κι' οἱ δυό:

—Ἐδῶ θὰ μείνουμε. Δὲν φεύγομε πιὰ ἀπὸ δῶ. Θὰ μείνουμε γιὰ πάντα!

Ὅλος ὁ κόσμος ἔμοιαζε γι' αὐτοὺς σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε. Τὸν οὐρανὸ δὲν τὸν σκέφτονταν, παρὰ σὰν ἤθελαν νὰ δείξουν πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη τους. Τὴ γῆ δὲν τὴν θυμόνταν, παρὰ μονάχα σὰν τῆς ζητοῦσαν λίγη τροφή, καμμιὰν ὀπώρα νὰ δροσίσουν τὸ λαρύγγι τους. Ἀνθρώπους, οὔτ' ἔβλεπαν ἐμπρός τους, οὔτε τοὺς ἤθελαν. Ὁ ἕνας τους ἦταν γιὰ τὸν ἄλλον τὸ πᾶν. Καμμιὰ φορά, σ' ἀραιὰ διαστήματα τύχαινε νὰ ξεστρατίσῃ κατὰ κεῖ κανένας βοσκός. Δὲν εἶχαν τίποτε νὰ τὸν ρωτήσουν. Τοῦ πρόσφερναν λίγα χαρούπια, ἔπαιρναν σ' ἀντάλλαγμα λίγο ψωμὶ κι' ἔτρεχαν νὰ κρυφτοῦν πάλι στὴν κρυψῶνα τους.

Ὅλος ὁ κόσμος γύρω τους ἦταν σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε. Τίποτε δὲν ὑπῆρχε. Μόνον ὁ Μώσι γιὰ τὴν Πουὰ κι' ἡ Πουὰ γιὰ τὸν Μώσι. Αὐτὴ ἦταν ἡ ζωή τους.

Τὸ βράδυ, ποὺ ἔβγαιναν τ' ἄστρα, ξάπλωναν γυμνοὶ στὴν εἴσοδο τῆς σπηλιᾶς, ἐκεῖνος μὲ τὸ δεξὶ χέρι του κάτω ἀπ' τὸν τράχηλό της, ἐκείνη μὲ τὴν παλάμη της ἀκουμπισμένη στὴν καρδιά του.

—Τὰ μαλλιά σου εἶναι ἁπαλά, ἔλεγε τότε ἡ Πουά. Εἶσαι ὅμορφος σὰν παιδὶ Θεοῦ. Εἶσαι γεμᾶτος μυστήριο, σὰν τὸ μεγάλο θαῦμα ποὺ δὲν ἔχει ὄνομα.

—Εἶσαι ἀθῶα σὰ λουλούδι, τῆς ἀπαντοῦσε ὁ Μώσι. Γλυκειά, σὰν τὸ βραδινὸ τραγούδι στοὺς ἀγρούς. Καὶ γλιστρᾶς στὴν ψυχή μου, ὅπως τὸ γαλάζιο φῶς γλιστράει πάνω ἀπ' τὶς ρυτίδες τῆς λίμνης...

Ὕστερα ἀπὸ τέτοια λόγια, τὰ φιλιά τους γίνονταν ἄγρια, νὰ δαγκάσῃ ὁ ἕνας τὰ χείλια τοῦ ἄλλου, ν' ἀφανιστῇ ὁ ἕνας στὴ σάρκα τοῦ ἄλλου...

Ἡ μιὰ μέρα κυλοῦσε κι' ἐρχόταν ἡ ἄλλη, ὁ ἕνας μῆνας ἔφευγε κι' ἐρχόταν ὁ ἄλλος. Ἔτσι πέρασαν τρία χρόνια, μέσα στὴν ἴδια ξεγνοιασιά. Τὸ μόνο ποὺ τοὺς στενοχωροῦσε κάποτε, ἦταν γιατί νὰ ὑπάρχουν πουλιά, δέντρα, ζῶα, πέτρες... Γιατί νὰ ὑπάρχουν κι' ἄλλα πράγματα ἐκτὸς ἀπ' αὐτούς; Ὅλα μποροῦσαν νὰ γίνουν κάποτε ἐχθρὸς στὴν ἀγάπη τους. Γιατί νὰ τὰ πλάσῃ ὁ Θεός; Γιατί νὰ μὴν πλάσῃ μονάχα αὐτοὺς τοὺς δύο;

Ἔτσι ἔλεγαν, χωρὶς νὰ ξέρουν πὼς βρίσκονται στὸ ὄρος Σινᾶ.

Μιὰ μέρα, πρωῒ - πρωῒ, ἀκούστηκε ἕνας μεγάλος θόρυβος ἀπὸ συναγμένο στρατόπεδο μὲ πολλὰ κοπάδια ζῶα. Ὁ Μώσι κι' ἡ Πουὰ δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν. Ποιοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ ἤρθαν νὰ ταράξουν τὸ ἥσυχο ἐρημητήριο τῆς ἀγάπης τους;

Βγῆκαν στὴν εἴσοδο τῆς σπηλιᾶς, ἔρριξαν κάτω τὸ βλέμμα τους, τί νὰ ἰδοῦν. Πλήθη ὁλόκληρα συμπατριῶτες τους μυρμήγκιαζαν ὁλόγυρα τὸ βουνό, περιμένοντας νὰ τοὺς δοθῇ ὁ Νόμος.

Ἡ Πουὰ κι' ὁ Μώσι δὲν καταλάβαιναν τίποτε ἀπ' ὅλ' αὐτά. Τί ἦταν ὁ νόμος; Τί χρειαζόταν;

Κατέβηκαν παρακάτω νὰ μάθουν. Ὁ νόμος, λοιπόν, τοὺς λέει ἕνας γέροντας μὲ ἄσπρη γενειάδα, ὁ νόμος εἶναι κανόνες, διαταγές, πῶς νὰ ζοῦν οἱ λαοί, πῶς νὰ ζοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ νόμος εἶναι ποὺ βάζει περιορισμοὺς στὸν καθένα.

Τοὺς κακοφάνηκε, ποὺ τ' ἄκουσαν. Γιατί νὰ δεσμεύεται ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων; Γιατί νὰ μὴν εἶναι ἐλεύθερη, σὰν τὴ δική τους;

Κρύφτηκαν πάλι στὴ σπηλιά τους, προσπαθώντας νὰ ξεχάσουν ὅ,τι ἄκουσαν. Ἂς κάνουν ὅ,τι θέλουν, εἶπαν. Φτάνει μόνο νὰ μὴ χαλάσουν τὴ δική μας ζωή...

Ἔξω ὁ λαός, ὁ πολὺς λαός, ὁ ἀναρίθμητος, εἶχε βάλει τὰ καλὰ ροῦχα του, μιὰ δυὸ μέρες, καὶ τὴν τρίτη ἦταν ὅλοι τους ἕτοιμοι κι' ἁγιασμένοι.

Ξάφνου ἡ γῆς σείστηκε σύρριζα. Οἱ θόλοι τ' οὐρανοῦ ράγισαν. Λάμψεις κόκκινες καὶ γαλάζιες φτέρωναν τὸν ἀέρα. Ἕνα πράσινο φῶς φάνηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ νοτιᾶ. Ἄλλες φλόγες ἄστραφταν παντοῦ στὸ στερέωμα. Καὶ μέσ' στὴ μέση τῆς μέρας, ἔλαμψαν χαμηλὰ κάτι περίεργα ἄστρα. Ἡ οἰκουμένη ὁλάκαιρη εἶχε βουλιάξει στὸ φόβο. Τὰ ζῶα ἀλαφιάστηκαν, τὰ δέντρα δὲν θλάστησαν, οἱ ἄνθρωποι ζάρωσαν ἀπ' τὸν τρόμο τους.

Μόνο στὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς, στὸ μισοσκόταδο, ὁ Μώσι κι' ἡ Πουά ἀγκαλιασμένοι, μὲ τὰ μάτια στὰ μάτια, δὲν εἶχαν ἀκόμη καταλάβει τίποτε.

Ξάφνου βροντές, ἀστραπὲς καὶ φλόγες ἔζωσαν τὸ βουνό. Ὁ οὐρανὸς ἔμοιαζε τώρα πυρωμένο καμίνι. Ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγας ἀντηχοῦσε στριγγή. Κάτω ἀπὸ τὸ βουνὸ εἶχαν σταθῇ σὲ παράταξι ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖτες καί, πίσω ἀπ' αὐτούς, ἔντρομοι στοὺς λευκούς χιτῶνες τους, ἁπλώνονταν οἱ μυριάδες τοῦ ἀναρίθμητου λαοῦ. Τότε, μέσ' ἀπὸ τὸν ἀνεμοστρόβιλο τῆς βουῆς, ἀκούστηκε φωνὴ τρομακτικὴ καὶ ἐπίσημη, σὰν κλαγγή, ποὺ ἀντηχοῦσε, θαρρεῖς, ὡς τὶς ἄκρες τοῦ κόσμου.

—Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὰ χείλη τοῦ Μώσι ψιθύριζαν στ' αὐτὶ τῆς Πουά.

—Ἐσὺ εἶσαι ἡ ὁμορφότερη γυναίκα τοῦ κόσμου. Ἐσύ, ὄχι ἄλλη!

—Οὐ ποιήσης σ' ἑαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα... Οὐ προσκυνήσης αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς.

—Σὲ λατρεύω, ὅσο λατρεύτηκαν ὡς τώρα ὅλες μαζὶ οἱ κοπέλλες τῆς γῆς, φλυαροῦσε ὁ Μώσι, σφίγγοντας μὲ πάθος στὸ στῆθος του τὴν Πουά.

—Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ...

Ἡ Πουὰ κελαηδοῦσε κι' αὐτή, μεθυσμένη, δικά της τρυφερὰ λόγια.

—Σὲ ξορκίζω στὸν ἥλιο τῆς μέρας καὶ στὸ φεγγάρι τῆς νύχτας, σὲ ξορκίζω στὴ γῆ καὶ στὸν οὐρανό, δός μου τὰ χείλη σου νὰ τὰ ροκανίσω μὲ τὰ δοντάκια μου. Ἄφησέ με νὰ σὲ σφίξω γερὰ στὰ δυό μου χέρια...

—Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζων αὐτήν..., ἀντηχοῦσε τρομακτικὰ ἡ φωνή.

Κι' ὁ Μώσι παρατηροῦσε

—Κύτταξέ με μὲ τὰ φωτεινὰ μάτια σου. Κάνε με νὰ λυώσω κυττάζοντάς σε. Τὰ μαλλάκια σου εἶναι πλεγμένα σὰν τὰ καλαμάκια στὶς ὄχθες τῆς ρεματιᾶς. Οἱ κνῆμες σου μοιάζουν σὰν τοὺς ὀβελίσκους τοῦ Φαραώ, κατάντικρυ στὴ Ραμσέη. Καὶ τὰ δυὸ στηθάκια σου, ὅπου βόσκω τὶς νύχτες, σὰν δυὸ μικροὶ λόφοι ἀπὸ σμυρτιές...

—Οὐ μοιχεύσης... Οὐ κλέψῃς... Οὐ φονεύσης..

Τότε πρόσεξαν πρώτη φορὰ τὴν τρομερὴ φωνὴ καὶ τὸ πρόσωπό τους ἔγινε κίτρινο.

—Οὐκ ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου...

Ἡ Πουὰ ἔφριξε. Σηκώθηκε ἀπὸ τὴν ἄκρη ὅπου ἦταν ξαπλωμένη.

—Ἄκουσες, ἄκουσες, Μώσι;

Καὶ βούλωσαν τ' αὐτιά τους κι' οἱ δυό, νὰ μὴν ἀκοῦνε. Ἕνα παράξενο ρῖγος τοὺς εἶχε πιάσει, ἀνεξήγητο. Ἄρχισαν νὰ φοβοῦνται, δίχως νὰ ξέρουν γιατί.

Ὁ ἀναρίθμητος λαὸς ξέστησε μιὰ μέρα τὶς τέντες του καὶ ξεκίνησε. Ἡ ἔρημος ἔμεινε ἀκατοίκητη, ὅπως καὶ πρίν. Μόνο ποὺ παντοῦ γύρω εἶχε ἁπλωθῇ τώρα ὁ φόβος. Ὁ Μώσι καὶ ἡ Πουὰ εἶχαν χάσει τὴ γαλήνη τους. Στὴν καρδιά τους εἶχε μπεῖ ἡ ἀνησυχία. Οὔτε μιλοῦσαν πιά, οὔτε ἔτρεχαν, οὔτε τραγουδοῦσαν. Κι' ἕνα πρωῒ, ξυπνώντας, ὁ Μώσι βλέπει ἄδεια τὴ θέσι δίπλα του. Ἡ Πουὰ εἶχε ἐξαφανισθῇ. Πῆγε νὰ σμίξῃ μὲ τὸν ἀναρίθμητο λαό της, ποὺ πορευόταν στὴ γῆ Χαναάν, ἔχοντας τὸ Νόμο, τὸ νόμο ποὺ εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὴ ζωή...

■ ■ ■

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΑΛΛΥ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Διά τὸ εὐρωπαϊκόν πρωτάθλημα αὐτοκινήτων τουρισμοῦ

Ὑπάρχουν ὡρισμένες ἐκδηλώσεις ποὺ ἐμφανίζονται σὰν παιγνίδια πλουσίων ἀργοσχόλων, ἐνῶ ἀντιθέτως ἀντιπροσωπεύουν ἀθλητισμό, ἐργασία, τουρισμὸ καὶ ἐμπόριο. Τὰ διεθνῆ αὐτοκινητιστικὰ ἀγωνίσματα, τὰ ὁποῖα, κάθε χρόνο, παίρνουν καὶ μεγαλύτερη σημασία, εἶναι συνδεδεμένα στενώτατα μὲ σημαντικὰ συμφέροντα καὶ ἀποτελοῦν ἕνα μαγνήτη γιὰ τὸν τουρισμό. Τὸ μικροσκοπικὸ Μόντε Κάρλο, ποὺ γνωρίζει καλύτερα ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλον τόπο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τουρισμοῦ, ἔχει, χάρις εἰς τὸ ἐτήσιον Ράλλυ —αὐτὸ τὸ ὁποῖον γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ ὅλα τὰ Ράλλυ οἱ 'Αθηναῖοι,— ἕνα ἀσφαλὲς καὶ σημαντικὸ εἰσόδημα. 'Απὸ ἕνα πρόχειρο λογαριασμὸ βρίσκει κανεὶς ὅτι περὶ τὰ 2.000 ἄτομα ποὺ ἔχουν σχέσι ἢ κατ' εὐθεῖαν μὲ τὰ αὐτοκίνητα ἢ μὲ τὶς φίρμες τῶν αὐτοκινήτων ἢ μὲ περιοδικά, ραδιοφωνικοὺς σταθμούς, τηλεοράσεις, ἐφημερίδες καὶ κινηματογραφικὰ ἐπίκαιρα, περνοῦν 15 ἡμέρες στὸ Μόντε Κάρλο λόγω τοῦ Ράλλυ, ξοδεύουν τουλάχιστον 500 δολλάρια ὁ κάθε ἕνας καὶ συνεπῶς ἀφήνουν στὸ εὐφυὲς πριγκιπᾶτο ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια, γι' αὐτὴ τὴν μικρὴ γιορτή. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐφέτος ἡ 'Ελλὰς ἀπέκτησε θέσιν εἰς τὰ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένα Ράλλυ, καὶ τὸ Ράλλυ 'Ακρόπολις, τὸ ὁποῖον διοργανώνει κάθε χρόνο ἡ ΕΛΠΑ, πῆρε χαρακτῆρα πανευρωπαϊκὸ καὶ οἱ βαθμοὶ τοὺς ὁποίους θὰ κερδίσουν οἱ διαγωνιζόμενοι, θὰ μετρηθοῦν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου γιὰ τὸ πρωτάθλημα Εὐρώπης. Αὐτή, ὅμως, εἶναι ἡ ἀθλητικὴ ἄποψις τοῦ θέματος. Γιὰ μᾶς, γιὰ τὴν 'Ελλάδα, ἡ πιὸ σπουδαία ἀσφαλῶς εἶναι ἡ τουριστική, γιατί οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἔλθουν γιὰ πρώτη φορά, ἄσσοι πασίγνωστοι τοῦ βολάν, διευθυνταὶ μεγάλων ἐργοστασίων αὐτοκινήτων, εἰδικοὶ δημοσιογράφοι καὶ παρατηρηταί, θὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸ νὰ βάλουν τὴν 'Ελλάδα εἰς τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης ἀπὸ ἀπόψεως αὐτοκινητιστικῆς περιηγήσεως. "Εως τώρα, ἡ χώρα μας ἐθεωρεῖτο κάτι μεταξὺ βουνοῦ καὶ ζούγκλας, τὸ ὁποῖον κανεὶς λογικὸς καὶ ἰσορροπημένος ταξιδιώτης δὲν ἐπλησίαζε καὶ δὲν διέσχιζε μὲ αὐτοκίνητο. 'Η πραγματοποίησις ἑνὸς Ράλλυ ἀποδεικνύει παγκοσμίως ὅτι ἡ 'Ελλὰς ἀπέκτησε δρόμους. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι σπουδαῖοι δρόμοι, νὰ εἶναι στενοί, ἐπικίνδυνα χαραγμένοι, μὲ κακὴ ποιότητα ἐπιφανείας, μπορεῖ νὰ σκαρφαλώνουν πάνω ἀπὸ ἀπίθανες βουνοκορφές, ἐνῶ θὰ μποροῦσαν κάλλιστα νὰ βοίσκωνται μέσα στὶς κοιλάδες, ὥστε νὰ μὴ κλείνουν τὸν χειμῶνα μὲ τὰ πρῶτα χιόνια, νὰ εἶναι λιγώτερο ἐπικίνδυνοι καὶ πολὺ συντομώτεροι, μπορεῖ νὰ εἶναι στενοὶ καὶ δύσκολοι, ἀλλὰ ὑπάρχουν, εἶναι δρόμοι, ταξιδεύονται, σὲ πηγαίνουν ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη τῆς 'Ελλάδος στὴν ἄλλη, ὅπως θὰ τὸ ἀποδείξουν οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς ὡρῶν θὰ τὴν διασχίσουν ὁλόκληρη. Καὶ ὅσο κι' ἂν δοῦν κακοὺς δρόμους, θὰ δοῦν τόσο ὡραῖα τοπία, τέτοια ὁμορφιὰ καὶ ποικιλία, ὥστε ἀκόμη καὶ βιαστικοὶ καὶ κουρασμένοι, νὰ μὴ μπορέσουν νὰ ἀγνοήσουν τὸν θαυμάσιο ὁρίζοντα ποὺ ἀνοίγεται μπροστά τους. "Οσοι ἔλθουν, ἀσφαλῶς, θὰ θέλουν νὰ ξανάλθουν. Οἱ ξένοι, αὐτοὶ ποὺ θὰ ἀγωνισθοῦν, ἄλλοι προσκεκλημένοι καὶ ἄλλοι ὄχι, θὰ ἀποτελέσουν τὴν πιὸ ζωντανὴ διαφήμισι καὶ τὴν πιὸ ἀποδοτική. 'Ο λόγος τους ἀκούεται ἀπὸ ἑκατοντάδες χιλιάδες αὐτοκινητιστάς, ἀπὸ ἀνθρώπους δηλαδὴ ποὺ μετακινοῦνται εὔκολα, ποὺ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ξοδεύσουν χρήματα καὶ ποὺ εὐχαρίστως ἀκολουθοῦν κάτι τὸ καινούργιο, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ δύσκολο. Γι' αὐτό, τὸ Ράλλυ «'Ακρόπολις» καὶ γενικὰ ἡ συμβολὴ τῆς ΕΛΠΑ, εἶναι ἴσως ἐφέτος ἡ σπουδαιοτέρα τουριστικὴ προσπάθεια, γιατί ἀνοίγει νέα, ἀνεκμετάλλευτη πηγὴ πλούτου.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τὸ ἐφετεινὸ 4ο διεθνὲς Ράλλυ «'Ακρόπολις», τὸ ὁποῖον σημειωτέον τελεῖ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ βασιλέως, θὰ διεξαχθῆ ἀπὸ τῆς 26ης μέχρι καὶ τῆς 29ης τρέχοντος μηνός. Σκοπός του εἶναι ἡ ἀνάδειξις τοῦ καλυτέρου ὁδηγοῦ μεγάλων ἀποστάσεων, καθὼς καὶ τοῦ πλέον ἀποτελεσματικοῦ συνδυασμοῦ πληρώματος καὶ αὐτοκινήτου, δι' ἕναν ἀγῶνα ὅπως τὸ Ράλλυ,κατὰ τὸν ὁποῖον δοκιμάζονται: τόσον οἱ ἄνθρωποι, ὅσο καὶ οἱ μηχανές.

'Ο ἀγὼν θὰ ἀρχίση τὶς πρωῒνὲς ὧρες τῆς 26ης 'Απριλίου ἀπὸ τὸν πρὸ τῆς 'Ακροπόλεως χῶρον καὶ θὰ διεξαχθῆ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ διεθνοῦς ἀθλητικοῦ κώδικος, τῆς Διεθνοῦς 'Ομοσπονδίας Αὐτοκινήτου, τὰ μετέχοντα δὲ ὀχήματα χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίας. 'Η πρώτη περιλαμβάνει αὐτοκίνητα τουρισμοῦ συνήθους παραγωγῆς καὶ ἡ δεύτερη αὐτοκίνητα μεγάλου τουρισμοῦ, τουρισμοῦ εἰδικῆς παραγωγῆς, σπὰνιας συνήθους παραγωγῆς καὶ σπὰνιας εἰδικῆς κατασκευῆς. Στὶς κατηγορίες γίνεται κατάταξις κατὰ κλάσεις, ἀναλόγως τοῦ κυλινδρισμοῦ. Κάθε αὐτοκίνητο εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ ἔχη πλήρωμα τουλάχιστον δύο ἄτομα.

Τὸ δρομολόγιο τοῦ Ράλλυ καλύπτει διαδρομὴ 2.500 περίπου χιλιομέτρων, τὰ τμήματα τῆς ὁποίας πρέπει νὰ διανηθοῦν ἐντὸς τῶν καθωρισμένων χρόνων, σύμφωνα μὲ τὸν παρατιθέμενον κατωτέρω πίνακα:

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Μερικὰ τμήματα τοῦ ὅλου δρομολογίου χαρακτηρίζονται ὡς «εἰδικαὶ διαδρομαί», τὶς ὁποῖες πρέπει κάθε ὄχημα νὰ καλύψη σὲ ὡρισμένο χρόνο, ἀνάλογα πρὸς τὴν κατηγορία καὶ τὴν κλάσι του. Οἱ διαδρομὲς αὐτὲς εἶναι οἱ ἑξῆς: ΠΥΡΓΟΣ — ΟΛΥΜΠΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ — ΛΑΓΚΑΔΙΑ, ΛΑΓΚΑΔΙΑ — ΒΥΤΙΝΑ, ΒΥΤΙΝΑ — ΑΓΙΩΡΓΙΤΙΚΑ, ΑΓΙΩΡΓΙΤΙΚΑ — 12ο χιλιόμετρο πρὸς τὸ ΑΡΓΟΣ.

ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Ράλλυ περιλαμβάνει καὶ τὶς ἀκόλουθες 4 δοκιμασίες:

α) Στὴν Θεσσαλονίκη τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης 'Απριλίου, δοκιμασία δεξιοτεχνίας.
β) Στὴν Χαλκίδα τὴν ἑσπέραν τῆς 27ης 'Απριλίου, δοκιμασία δεξιοτεχνίας.
γ) Στὴν 'Αθήνα τὴν 29ην 'Απριλίου, δοκιμασία ἀναβάσεως Πάρνηθος (ἐλέγχεται ἡ ταχύτης ἀναβάσεως ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρις 26ου χιλιομέτρου τῆς ὁδοῦ 'Αθηνῶν - Πάρνηθος).
δ) Στὴν 'Αθήνα τὴν 29ην ἢ 30ὴν 'Απριλίου, δοκιμασία ἀκριβείας - ταχύτητος.

Εὐρυτάτη προβλέπεται ἡ συμμετοχὴ στὸ 4ο διεθνὲς Ράλλυ «'Ακρόπολις», μεταξὺ δὲ τῶν ἀγωνιζομένων ἀναμένεται νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ ἀλλοὶ ἱκανοὶ ξένοι ὁδηγοί, ὅπως οἱ Σλύτερ, Σὼκ, Πρέτρ, Λεμέρ, Ζιρώ, Γκατσονίδης, Βούκοβιτς, Κινλὶν κ. ἄ. 'Ο τελευταῖος εἶναι δημοσιογράφος καὶ ἔχει μετάσχει 4 φορὲς τοῦ Ράλλυ Μόντε Κάρλο, μὲ ἀφετηρία τὴν 'Αθήνα.

Μεταξὺ τῶν 'Ελλήνων μετεχόντων εἶναι οἱ Σπηλιωτάκης, Πεσματζόγλου, Παπαμιχαήλ, Χατζηφωτίου - Δρακόπουλος, Μῖχος κ. ἄ.

Ζ.Χ. — Γ.Β.

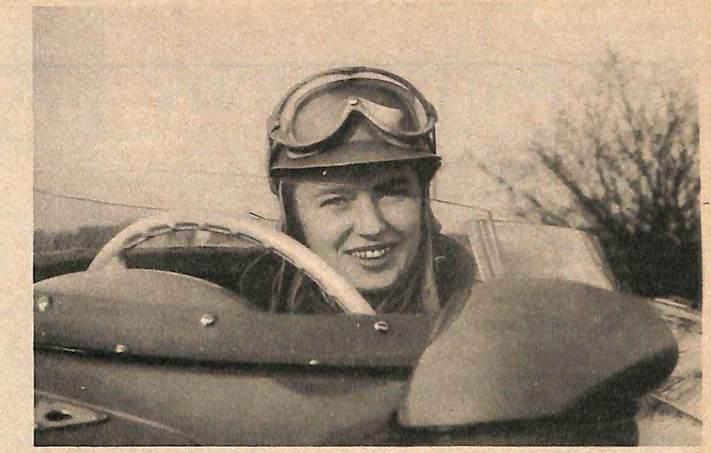

Η ΓΑΛΛΙΔΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΑΝΝΙ ΜΠΟΥΣΚΕ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΟΡΣΕ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΡΑΛΛΥ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

ΤΡΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΣΣΟΙ ΤΟΥ ΒΟΛΑΝ, ΟΙ ΜΕΝΤΣ, ΣΛΥΤΕΡ ΚΑΙ ΜΑ·Ι·ΕΡ (ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΟΥ 1954) ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΝΟΥ ΡΑΛΛΥ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΝΤΕ·ΚΑ·ΒΕ

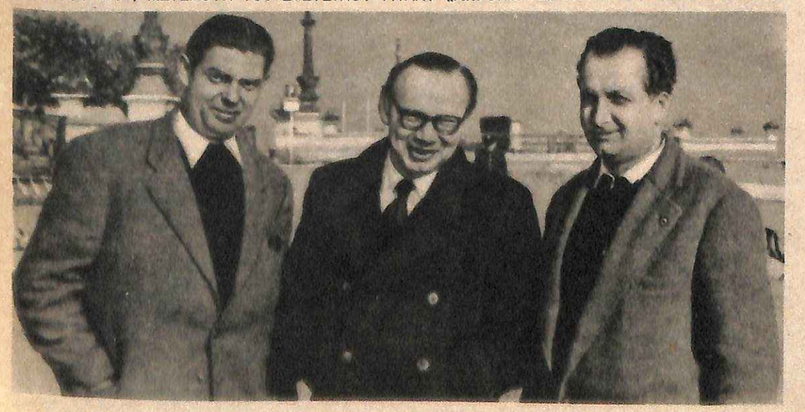

Ἡμερομηνία	Σταθμοὶ Ἐλέγ	κου	Χιλιόμετρα	Χρόνος
26 'Απριλίου	1. ΑΘΗΝΑΙ — ΛΑΡΙΣ	Α	326	5 ὥρ. 30΄
»	2. ΛΑΡΙΣΑ — ΚΟΖΑ	ΝΗ	137	2 ὥρ. 30΄
»	3. ΚΟΖΑΝΗ — ΘΕΣΣ	ΑΛΟΝΙΚΗ...	136	2 ὥρ. 30΄
»	4. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ —	ΕΔΕΣΑ	89	1 ὥρ. 25΄
»	5. ΕΔΕΣΑ — ΚΟΖΑΝ	Η	110	2 ὥρ. —
27 'Απριλίου	6. ΚΟΖΑΝΗ — ΚΑΛΑ	ΜΠΑΚΑ	220	3 ὥρ. 50΄
»	7. ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ — ΙΩ	ΑΝΝΙΝΑ	130	2 ὥρ. 35΄
»	8. ΙΩΑΝΝΙΝΑ — ΑΓΡ	ΙΝΙΟΝ	171	2 ὥρ. 50΄
»	9. ΑΓΡΙΝΙΟΝ — ΛΑ	ΜΙΑ	202	4 ὥρ. —
»	10. ΛΑΜΙΑ — ΛΕΒΑΔ	ΕΙΑ	97	1 ὥρ. 35΄
»	11. ΛΕΒΑΔΕΙΑ — ΧΑΛ	ΚΙΣ	81	1 ὥρ. 20΄
28 'Απριλίου	12. ΧΑΛΚΙΣ — ΔΕΛΦΟ	Ι	129	2 ὥρ. 10΄
»	13. ΔΕΛΦΟΙ — ΑΝΤΙΡ	ΡΙΟΝ	143	2 ὥρ. 50΄
»	14. ΡΙΟΝ — ΠΥΡΓΟΣ	.....	104	1 ὥρ. 45΄
»	15. ΠΥΡΓΟΣ — ΑΡΓΟ	Σ	210	3 ὥρ. 50΄
»	16. ΑΡΓΟΣ — ΑΘΗΝΑ	Ι	135	2 ὥρ. 30΄

Τό ἄστρο καὶ τό στέμμα

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 25)

μήν της ἕνα «κοκτέϊλ». Τὸν ἀποχαιρετᾶ μὲ μιὰ ὑπόκλισι, ἀπὸ τὶς γραφικώτερες ποὺ μελέτησε γιὰ τὸν «Κύκνο» —ἕνα φίλμ ὅπου θὰ παίζη τὴν Πριγκιπέσσα, ὡς εἶδος «ὀρεκτικὸ» τῆς τύχης ποὺ τὴν περιμένει.

Ἀπὸ τὸ παράθυρό του ὁ Ραινιέ, τὴν βλέπει νὰ φεύγη. Φαίνεται γελαστή. Δὲν γυρίζει νὰ δῆ τὸ παλάτι. Κι' αὐτὸς μένει σκεπτικός, ἐπειδὴ ἀκούει κάποια γωνιὰ τοῦ τοίχου νὰ γρατσουνίζη. Γύρισε τὸ κεφάλι κι' εἶδε νὰ μπαίνη ὁ αἰδεσιμώτατος...

Μιὰ «ἰατρικὴ ἐξέτασις»

Θὰ ἦταν παρακεκινδυνευμένη ἡ ἐκδοχὴ ὅτι ἡ πρώτη ἐκείνη συνάντησις ἀπετέλεσε τὸν θεμέλιο λίθο τῆς εὐτυχίας των. Κεραυνοβόλος δὲν ὑπῆρξε ὁ ἔρως, οὔτε σ' αὐτὸν, οὔτε σ' αὐτήν. Ἐσημειώθησαν ὅμως ὀχὶ χαρακτηριστικὰ περιστατικά, ποὺ ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀναφερθοῦν, γιατὶ μᾶς δίνουν ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῶν αἰσθημάτων τους. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1955, δηλαδὴ ἕνα μήνα μετὰ ἀπὸ τὸ Φεστιβάλ, ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς Λιζέττας Κέλλυ μὲ ἕναν κ. Νταίηβις. Ὅταν ἐφίλησε τὴν νεόνυμφη ἀδελφή της, ἡ Γκρέης τῆς εἶπε:

—Χαίρομαι γιὰ τὴν τύχη σου. Νὰ ἤξερες πῶσο θὰ ἤθελα κι' ἐγὼ νὰ πανδρευθῶ καὶ ν' ἀποκτήσω παιδιά...

Ὅλοι ἐξεπλάγησαν ὅταν ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, γιατὶ κανεὶς δὲν φανταζόταν ὅτι μποροῦσε νὰ εἶχε τέτοιες σκέψεις μιὰ στὰρ σὰν κι' αὐτή. Ἡ μητέρα της μάλιστα, γελώντας τῆς εἶπε νὰ μὴν παραπονῆται, γιατὶ θὰ βρεθῆ καὶ γι' αὐτὴν ἡ κατάλληλη ὥρα ποὺ θὰ φθάση τὸ χαριτωμένο βασιλόπουλο νὰ τὴν στεφανωθῆ.

Κατὰ σύμπτωσιν τὴν ἴδιο καιρὸ ἔπαιζαν τὴν «Χωριατοπούλα» καὶ τὸ «Παράθυρο στὴν αὐλὴ», ὅπου πρωταγωνιστοῦσε ἡ Γκρέης, στὶς Κάννες, στὸ Μαντὸν καὶ στὴ Γένοβα. Ποῦ τὸν ἔχανες ποὺ τὸν εὕρισκες τὸν Ραινιέ; Στὶς Κάννες, στὸ Μαντὸν καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν Γένοβα... Κανεὶς ἐν τούτοις δὲν συνεδύαζε τὰ ταξίδια αὐτὰ τοῦ Πρίγκιπος μὲ τὴν ἐντύπωσι ποὺ πιθανὸν νὰ τοῦ εἶχε κάνει ἡ μὶς Κέλλυ. Καὶ ὅμως. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅλα ἐξηγοῦνται. Καὶ γι' αὐτὴν ποὺ θέλει παιδιά, γιατὶ σίγουρα θὰ εἶχε ἀκούσει τὴν ρήτρα περὶ διαδοχῆς. Καὶ γιὰ τὸν Ραινιὲ ποὺ τρέχει νὰ δῆ καὶ νὰ ξαναδῆ τὴν εἰκόνα της στὰ φίλμ, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξαναδῆ ὁλοζώντανη.

Συνέβη ὅμως καὶ κάτι ἄλλο πιὸ περίεργο. Μιὰ φιλικὴ οἰκογένεια τῶν Κέλλυ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ὅστιν ἀπὸ τὸ Μαργκέϊτ τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ, ζητοῦσε πληροφορίες ἀπὸ τὴν Γκρέης σχετικὰ μὲ τὸ ταξίδι της στὴν Κυανὴ Ἀκτή, ὅπου σὲ λίγο θὰ ἐπήγαιναν. Φυσικά, αὐτὴ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ τόπου καὶ θὰ περιέγραψε τὴν ἐπίσκεψί της στὸ Μονακό, λέγοντας πολλὰ καλὰ καὶ γιὰ τὸν Πρίγκιπα καὶ γιὰ τὸν «παπᾶ-Τούκ», τὸν χαριτωμένο αἰδεσιμώτατο ποὺ ἦταν μάλιστα καὶ συμπατριώτης των (ἀπὸ τὸ Βίλιγκτον τοῦ Ντελαγουαίαρ). Δὲν ἔδωσε ὅμως περισσότερη προσοχή. Καὶ ἔξαφνα, στὴν ντάλα τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τὴν ὥρα ποὺ τὰ τζιτζίκια χαλοῦσαν τὸν κόσμο στὸ Μονακό, ὁ αἰδεσιμώτατος πάτερ Φράνσις, μὲ τὸ συνηθισμένο διακριτικὸ θυροκτύπημά του καὶ τὸ ἀναπόφευκτο γρατσούνισμα τῆς γωνιᾶς, ἀνήγγειλε στὸν Πρίγκιπα:

—Ὁ μίστερ Ὅστιν ἀπὸ τὸ Μαργκέϊτ τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ, ἐπιμένει νὰ σᾶς μιλήση στὸ τηλέφωνο... Τὸν συνιστᾶ ἡ μὶς Κέλλυ.

Τινάχθηκε ἀπὸ τὴν πολυθρόνα, ὅπου ἀνεπαύετο ὁ Πρίγκιψ καὶ χωρὶς νὰ περιμένη ἄλλο ἄρχισε τὴν συνομιλία του. Οἱ Ὅστιν δὲν βρῆκαν τραπέζι γιὰ τὴν νυκτερινὴ ἑορτὴ στὸ Καζίνο, καὶ τοῦ ζητοῦσαν νὰ μεσολαβήση, μὲ τὴν καλωσύνη ποὺ τὸν διέκρινε, καθὼς τοὺς εἶχε πῆ ἡ μὶς Γκρέης.

Φυσικά, τὸ ἴδιο βράδυ οἱ Ὅστιν εἶχαν τὸ καλύτερο τραπέζι, καὶ μάλιστα ὑπεράριθμο μπροστά - μπροστά, καὶ ὅταν ζήτησαν τὸν λογαριασμό, τοὺς ἐβδήλωσαν ὅτι ἦσαν προσκεκλημένοι ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα ποὺ τοὺς ἐπερίμενε τὴν ἐπιοῦσαν γιὰ νὰ προγευματίσουν μαζί, μὲ τὴν πιὸ μεγάλη ἀμερικανικὴ ἀφέλεια. Φυσικά, ὁ πάτερ Φράνσις ἦταν ὁ λαλίστερος δαιτυμόν, καὶ τὰ γυαλάκια του ἔλαμπαν ἀπὸ χαρά, τόσο πολύ, ὥστε θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐφαίνοντο σὰν φάροι αὐτοκινήτων.

—Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης, ἔλεγε στὴν κυρία Ὅστιν, ὁ λαμπρὸς αὐτὸς Ἱερεύς, σκέπτεται νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διὰ νὰ τεθῆ ὑπὸ Ἰατρικὴν ἐξέτασιν... Ἔχω λάθος, Ὑψηλότατε;

—Κάθε ἄλλο, αἰδεσιμώτατε. Φαντάζομαι ὅτι τὸν Δεκέμβριο θὰ εὑρίσκωμαι ἐκεῖ.

—Ἔξοχα, εἶπαν οἱ Ὅστιν. Θὰ μᾶς κάνετε μεγάλη τιμὴ καὶ εὐχαρίστησι νὰ περάσωμε μαζὶ στὸ Μαργκέϊτ τὰ Χριστούγεννα.

Ἔτσι, ἀποφασίσθηκε τὸ μοιραῖο ταξίδι. Ἡ προετοιμασία του ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ πολλὲς συνομιλίες μέσα στὸ παλάτι, καὶ μὲ διάφορα ὑπονοούμενα ὁ «παπᾶ-Τούκ» ἄφηνε νὰ πιστευθῆ ὅτι αὐτός, ποὺ θὰ τὸν συνώδευε σὰν πνευματικός του πιλότος, θὰ τὸν ξαναγύριζε, ἂν μὴ παντρεμένο, πάντως ὅμως ἀρραβωνιασμένο.

Κι' ὅταν τὸν ρωτοῦσαν πῶς ὠνειρεύόταν τὴ νύφη ποὺ θὰ γινόταν Πριγκίπισσα τοῦ Μονακό, ἔκλεινε τὸ μάτι καὶ θαυμαστικὰ ἀπαντοῦσε, σὰν νὰ τραγουδᾶ μιὰν ἐπωδό:

—Μὰ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ὄμορφη, στὸ εἶδος τῆς μὶς Κέλλυ, γιὰ νὰ ἔχη μεγαλοπρέπεια ἡ Πριγκιπέσσα μας!...

Καὶ μιὰ «ἐκδρομὴ»

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ζοῦσε καὶ ὁ πατέρας τοῦ Ραινιέ, ὁ παρ' ὀλίγον Πρίγκιψ τοῦ Μονακό, κόμις Πέτρος τοῦ Πολινιάκ. Ἔλεγαν, μάλιστα, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῆ τὴν μίστρες Ἔμμερυ, ποὺ ἦταν κάποτε γυναίκα τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Δημήτρη Παύλοβιτς, τοῦ γυιοῦ τῆς Πριγκιπίσσης τῆς Ἑλλάδος Ἀλεξάνδρας. Ἐν τούτοις, ὁ Ραινιὲ μόλις ἔφθασε στὴν Ἀμερικὴ δὲν ζήτησε νὰ συναντήση τὸν πατέρα του, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν τὰ εἶχε καλὰ ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια. Ἐπῆγε ἀμέσως στὸ Ἄτλαντικ - Σίτυ ὅπου καὶ ἐφιλοξενήθη ἀπὸ τοὺς Ὅστιν, ἀκριβῶς τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Μεταξὺ λοιπὸν δυὸ πιοτῶν, ξαφνικὰ ὁ κ. Ὅστιν ἐπρότεινε νὰ πᾶν στὸ σπίτι τῶν Κέλλυ.

—Δὲν εἶναι διόλου κακὴ ἰδέα, εἶπε ὁ «παπᾶ-Τούκ», μολονότι ὁ ἰατρὸς τοῦ Πρίγκιπος ζητοῦσε ν' ἀποτρέψη τὴν ἐκδρομή.

Καὶ ἔτσι ἕνα καραβάνι αὐτοκίνητα μὲ ὅλους τοὺς κεκλημένους, ἔφθασαν κατὰ τὶς 11 ἡ ὥρα τὸ βράδυ στὸ σπίτι τῶν Κέλλυ στὴν Φιλαδέλφεια. Μὲ τὴν συνηθισμένη ἁπλότητα στὸ ζήτημα τῆς φιλοξενίας ὁ Τζὰκ Κέλλυ Σένιορ, δλέποντας τὴν ἀνησυχία τοῦ γιατροῦ, εἶπε ὅτι θὰ ἐλογίζετο εὐτυχὴς νὰ μείνη ὁ Πρίγκιψ στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ μὴν κουρασθῆ μὲ τὴν ἐπιστροφή του στοὺς Ὅστιν.

Ὁ Ραινιὲ ἐδίσταζε. Μὲ ἕνα ὅμως νόημα ὁ αἰδεσιμώτατος, τὸν ἐνεθάρρυνε. Καί, σὰν φρόνιμος ἄνθρωπος ποὺ ἦταν, τὸ ἔσκασε ἀκροποδητί, λέγοντας στὶς μίστρες Κέλλυ ὅτι ἔπρεπε νὰ πάη στὸ Βίλιγκτον, γιατί, τὸ ἑπόμενο πρωΐ, ἐπρόκειτο νὰ ἱερουργήση σὲ μιὰ λειτουργία, ποὺ ἐτελεῖτο πρὸς χαιρετισμὸν τῆς «ἐπιστροφῆς τοῦ ἀσώτου»

Ἔτσι, τὰ Χριστούγεννα ὁ Ραινιὲ κοιμήθηκε στὸ σπίτι τῆς Γκρέης. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἂν ἔβαλε τὰ παπούτσια του μπροστὰ στὸ τζάκι, γιὰ νὰ δῆ ποιὸ δῶρο θὰ τοῦ ἔφερνε ὁ «Πὲρ Νόελ», ὅπως λένε ἐκεῖ τὸν δικό μας Ἅγιο Βασίλη. Ἀλλὰ εἶναι βέβαιο ὅτι ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα, πέρασε μιὰ θαυμάσια βραδυὰ στὸ σπίτι τῆς Πέτζη, τῆς μεγάλης ἀδελφῆς τῆς Γκρέης. Ἐκεῖ ὅλοι καμάρωναν τὸ ὡραῖο ζευγάρι ποὺ δὲν ἔπαυσε νὰ χορεύη ὅλο τὸ βράδυ. Καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι ἐκεῖ διεπιστώθη τὸ ἀμοιβαῖο αἴσθημα πού, φυσικά, δὲν ἄργησε νὰ πραγματοποιηθῆ σὰν ἕνα ἀληθινὸ εἰδύλλιο. Αὐτὸ τουλάχιστον ἐβεβαίωνε ἡ Πέτζη. Ἐν τούτοις πιθανώτερο εἶναι ὅτι ἡ ἀλήθεια βρίσκεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τζὰκ Κέλλυ Σένιορ. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, αὐτὸς συνώδευσε ἕως τὸ τραῖνο τὸν «παπᾶ-Τούκ» ποὺ πήγαινε στὸ Βίλιγκτον. Ὅταν γύρισε, τὴν ὥρα ποὺ μόνη ἡ μίστρες Κέλλυ ἀγρυπνοῦσε, τῆς εἶπε χαρούμενος:

—Φαίνεται πὼς ὁ Πρίγκιψ θὰ ἦταν εὐτυχὴς νὰ νυμφευθῆ τὴν Γκρέης...

Καὶ ἐνῶ ἡ μίστρες Κέλλυ ἔμενε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸ ἀπὸ τὴν κατάπληξι, ἐξακολούθησε:

—Περιμένοντας τὸ τραῖνο ὁ πάτερ Φράνσις μοῦ τὸ ἐβδήλωσε ἀπερίφραστα, ἐκ μέρους τοῦ Πρίγκιπος. Αὐτὸ δὲν συνηθίζεται στὸν τόπο μας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔτσι κάνουν στὴν Εὐρώπη... Καλὴ νύκτα γυναίκα...

Ἡ νέα Ντεβότα

Φυσικά, μόλις ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πρίγκιψ Ραινιὲ ἐφιλοξενήθη ἀπὸ τοὺς Κέλλυ, ἄρχισε τὸ γαϊτανάκι νὰ συμπλέκεται καὶ νὰ περιπλέκεται σὰν τὴν ἀράχνη ποὺ ἀγωνίζεται νὰ αἰχμαλωτίση στὰ δίχτυα της τὸ μυστικὸ ποὺ κρυβόταν στὴν παράξενη αὐτὴ φιλοξενία.

Πῶς; Ἕνας Πρίγκιψ στὸ σπίτι τοῦ ἄλλοτε μαθητευομένου κτίστου; Καὶ γιατὶ ὄχι; Τί δημοκρατία θὰ ἦσαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ξιππάζωνται οἱ ἐλεύθεροι των πολῖται ἀπὸ ἕναν οἱονδήποτε τίτλον; Ἄλλοτε οἱ νεόπλουτοι, γύρευαν ἕναν «γαλαζοαίματος» γιὰ γαμπρό. Ἀλλὰ γρήγορα αὐτὰ ἔπαψαν νὰ γίνωνται, ὕστερα ἀπὸ τὶς οἰκτρὲς ἀποτυχίες ποὺ παρουσίασαν πολλὰ τέτοια ἀνάρμοστα συνοικέσια.

Οἱ σκεπτικώτεροι ὅμως δὲν παρεδέχοντο ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ γάμοι ἔπαυσαν ὁριστικά. Ἀπόδειξις ὅτι, ὄχι μόνον ὁ νεόπλουτος Τζὰκ Κέλλυ Σένιορ κάνει γαμπρὸ ἕναν «κυανόαιμο», ἀλλὰ τὸν διαλέγει μάλιστα καὶ «ἐστεμμένο». Τί δισεκατομμυριοῦχος εἶναι, ἂν δὲν μπορῆ ν' ἀγοράση ἕνα «ἀριστοκρατικὸ μπιμπελό». Ἄλλοι πάλι ἀπεκρίνοντο: «Καὶ ἔχει ἀνάγκη ὁ βασιλεὺς τῆς Ρουλέττας ἀπὸ τὰ παραδάκια τοῦ κτίστη;» Καὶ οἱ πιὸ σκεπτικοὶ ἔλεγαν: «Δὲν βαρειέσθε, αὐτὴ εἶναι μιὰ τεράστια ρεκλάμα τῆς Μέτρο—Γκόλντουϊν—Μάγερ». Καί, τέλος, οἱ περισσότεροι, καθ' ἑαυτὸ Ἀμερικάνοι, διάβαζαν τοὺς τεράστιους τίτλους, ἔβλεπαν τὶς διάφορες εἰκόνες, πετοῦσαν ἔπειτα τὴν ἐφημερίδα καὶ πήγαιναν στὴ δουλειά τους, χωρὶς νὰ σκοτίζωνται ἂν ὁ Ραινιὲ ἀγαπᾶ τὴν Γκρέης, ἢ ἂν ἡ Ζιζὲλ Πασκάλ, ποὺ ἀνεφέρετο κάπου - κάπου, ἦταν δυνατὸν νὰ διεκδικήση τὴν καρδιὰ τοῦ Πρίγκιπος ἢ, ἐπὶ τέλους, ἂν ἡ μὶς Κέλλυ θέλη νὰ κατακτήση τὸν Ραινιὲ Γκριμάλντι ἢ τὸ Πριγκιπᾶτο τοῦ Μονακό. Πολλοί, μάλιστα, δύσπιστοι ἐκ παραδόσεως, ἔλεγαν ὅτι αὐτὰ ποὺ λέγονται εἶναι παραμύθια καὶ τίποτε περισσότερο.

Καὶ ἔξαφνα, στὶς 5 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὰς 5 τὸ ἀπόγευμα, τὴν ὥρα τοῦ τσαγιοῦ, τὸ ραδιόφωνο, στὴν συμβολικὴν ἐκπομπή του μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ εὐτυχία, κυρίες μου», διεκήρυξε ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον μὲ τὰ βραχέα, τὰ μεσαῖα καὶ τὰ μακρὰ κύματα, ἀπὸ τὸ Μόντε - Κάρλο: «Προσοχή, προσοχή. Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ Πρίγκιψ Ραινιὲ εἶναι εὐτυχὴς κλπ. κλπ.» («ἔνθ' ἀνωτέρω» ὅπως γράφουν τὰ σοφὰ συγγράμματα), ἐνῶ ἀπὸ τὸ καλοζωγραφισμένο της «Νινίον» ἡ Ἁγία Ντεβότα χαμογελοῦσε ἀπὸ εὐτυχία ποὺ ἔβλεπε ὅτι γρήγορα θὰ ἐφθανε μιὰ ἄλλη κόρη τῶν κυμάτων νὰ τῆς κάνη συντροφιά.

Εἰς τὴν «Προγονικὴν Γαλαρίαν», ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται ἡ μουσειακὴ αἴθουσα ὅπου, ἁράδα - ἁράδα, χρονικῶς, ἔχουν καθηλωθῆ οἱ προσωπογραφίες τῶν εὐκλεῶν προγόνων τῆς οἰκογενείας, βλέπει κανεὶς ὅλες τὶς πριγκιπέσσες τοῦ Μονακό, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πανούργου Φραντσεσκίνου Γκριμάλντι ἕως τὴν μητέρα τοῦ Ραινιέ, ποὺ κλείνει τὴν εἰκονογράφησι τῆς αἰθούσης. Τώρα θὰ προστεθῆ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς μὶς Κέλλυ, ποὺ ὄχι μόνον θὰ μετονομασθῆ Πατρικία, ἀλλὰ θὰ γίνη καὶ ἡ Πριγκιπέσσα ποὺ θὰ διαθέτη τοὺς περισσότερους τίτλους. Εἴκοσι τέσσερα ἐπίθετα θὰ συμπληρώσουν τὸ πατρικό της ὄνομα στὴν προσεχῆ ἔκδοσι τοῦ «Γκότα» καὶ θὰ τὴν τιτλοφοροῦν: Δούκισσαν τοῦ Βαλεντινουά, τῆς Μαϋένης, τοῦ Μαζαρίνου, Πριγκιπέσσαν τοῦ Σατὼ - Πορσιέν, μαρκησίαν τοῦ Μπὼ καὶ τοῦ Γκισκάρ, Κόμισσαν τοῦ Καρλάντ, τοῦ Τορρινί, τῆς Φερρέτης, τοῦ Μπελφόρ, τῆς Τάννης καὶ τοῦ Ροζεμόν, βαρώνην τοῦ Σαὶν-Λό, τοῦ Ἄλτκιρς, τῆς Χαμβάης, τῆς Λουτηνιέρας, τοῦ Μπουή, Κυρίαν τοῦ Σαὶν-Ρεμὺ καὶ τοῦ Ἰσενχάϊμ —καὶ ἔπεται συνέχεια τόση, ὥστε θὰ μποροῦσαν νὰ οἰκονομηθοῦν ὅλοι οἱ ἀστέρες τοῦ Χόλλυγουντ...

ΤΕΛΟΣ

ΕΝΩ Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΤΟΥ, Ο ΠΙΩΜΕΝΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΒΛΕΠΕΙ, ΧΑΜΟΓΕΛΩΝΤΑΣ, ΤΟ ΑΝΤΙΚΡΙΝΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ ΝΑ ΧΟΡΕΥΗ...

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

ΕΝΑ ΣΟΦΟ ΜΕΤΡΟ

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἱστορία τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῆς ὑποχρεωτικῆς αἱμοδοσίας.

Ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία πῆρε αὐτὴν τὴ ριζοσπαστική, ὁμολογουμένως, ἀπόφασι, γιατὶ τὰ δυστυχήματα γίνονται καθημερινῶς περισσότερα καὶ ἡ ὑπαιτιότης τῶν ὁδηγῶν, ποὺ εἶχαν «ἔρθει στὸ κέφι» ἔπειτα ἀπὸ μιὰ γερὴ κρασοκατάνυξι, ἀποτελεῖ πιὰ κοινὸ μυστικό.

Μ' ὅλο ποὺ ὅλοι συμφωνοῦσαν, κατ' ἀρχήν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν δραστικὰ μέτρα γιὰ ν' ἀντιμετωπισθῆ τὸ κακὸ στὴ ρίζα του — ἡ ἀπόφασι ὡστόσο τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως προκάλεσε ἀρκετὲς συζητήσεις καί, ὡρισμένοι κύκλοι, ἐκφράζουν δυσπιστία γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μέτρου. Ἄλλοι λένε ὅτι, ἄσχετα ἀπὸ τὴν χρησιμότητά του θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῆ ἂν ἔχη δικαίωμα ἡ ἀστυνομία ἑνὸς δημοκρατικοῦ κράτους νὰ ἐφαρμόζη τέτοιες μεθόδους.

Ὅπως καὶ νὰ εἶναι, ἡ ὑποχρεωτικὴ αἱμοδοσία ἄρχισε κιόλας νὰ ἐφαρμόζεται καὶ θὰ συνεχισθῆ, παρὰ τὶς ἀντιδράσεις τῶν ἐλαχίστων ὀπαδῶν τοῦ τροχοφόρου Βάκχου.

Ἀλλ' ἂς δοῦμε μὲ τί τρόπο ἐφαρμόζεται τὸ μέτρο.

Στὴ μέση τοῦ Μπουλβὰρ Ζουρντὰν, μιὰ μεγάλη Σιτροὲν προχωρεῖ μὲ δέκα χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Ὁ ὁδηγὸς της βγάζει τὸ χέρι γιὰ νὰ στρίψη ἀριστερὰ καὶ ἐνῶ τὰ πίσω ὀχήματα κανονίζουν τὴν πορεία τους, στρίβει ξαφνικὰ δεξιὰ καὶ ἀναπτύσσει ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Ὁ μοτοσυκλετιστὴς τῆς ἀστυνομίας, ὅμως, τὸν πῆρε μυρωδιὰ καὶ τὸν κυνηγάει. Χωρὶς πολλὲς διαδικασίες τὸν ὁδηγεῖ στὸ κοντινώτερο νοσοκομεῖο, ὅπου τοῦ παίρνουν αἷμα.

Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ μέτρου εἶναι διπλός: πρῶτα ὑπάρχει ἕνα ἀπόθεμα αἵματος γιὰ τὰ θύματα αὐτῶν τῶν «κυρίων» καὶ δεύτερον διαπιστώνεται κατὰ ἐπιστημονικὸ καὶ ἀδιαμφισβήτητο τρόπο, ἂν ὁ ὁδηγὸς εἶναι πράγματι μεθυσμένος ἢ ὄχι —καὶ τί ποσοστὸ ἀλκοὸλ ἔχει καταναλώσει.

Φυσικά, μετὰ τὸ πόρισμα, ἐπιβάλλονται κυρώσεις. Ἡ ἐλαφρότερη εἶναι ἡ ἀφαίρεσις τοῦ διπλώματος, ἡ κατακράτησις τῆς ἀδείας καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ παραβάτου στὸ σπίτι του... μὲ τὰ πόδια. ■ ■ ■

(Interpress)

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ «ΚΛΟΠΕΝ - ΚΛΟΠΑΝ» ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ...ΟΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗ «ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕ» ΤΟ ΚΕΦΙ ΤΟΥ

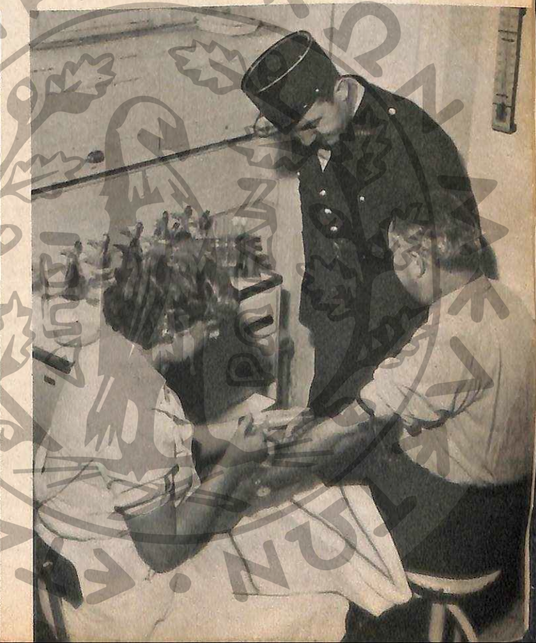

Ὁ κύριος Ἀρκάντιν

Πρωτότυπο μυθιστόρημα

ΤΟΥ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ὁ Γκάϋ Βὰν Στράττεν, ἕνας τύπος τυχοδιωκτικός, νέος, ὡραῖος, διαρκῶς μπλεγμένος μὲ γυναῖκες καὶ μὲ ἐπιχειρήσεις ὕποπτες, βάζει σκοπὸ στὴ ζωή του νὰ πλησιάσῃ τὸν θαυμάσιο Ἀρκάντιν, τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶναι ἀνακατεμένος στὶς πιὸ κολοσσιαῖες ἐπιχειρήσεις καὶ ποὺ ζῇ τυλιγμένος μ' ἕναν πέπλο μυστηρίου. Μαθαίνει πὼς ὁ Ἀρκάντιν ἔχει μιὰ κόρη, τὴν δμορφη καὶ ἀπρόσιτη Ράϊνα, καὶ μὲ πολλὴ τέχνη κατορθώνει νὰ τὴν πλησιάσῃ. Ὁ Ἀρκάντιν μαθαίνει ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του τὴ φιλία τῆς κόρης του μὲ τὸν Βὰν Στράττεν καὶ ὅταν τὸν θλέπῃ στὸ χορό, τὸν καλεῖ στὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ συζητήσῃ μαζί του. Ἐκεῖ τοῦ ἐκμυστηρεύεται κάτι καταπληκτικό. Δὲν ξέρει —λέει ὁ Ἀρκάντιν στὸν Βὰν Στράττεν— ποιὸς ἀκριβῶς εἶναι. Δὲν θυμᾶται τίποτε ἀπ' τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του. Οἱ ἀναμνήσεις του ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ 1927, ἀπὸ κάποιο δράδυ ποὺ, μέσ' στὸ κρύο, τριγύριζε ἄσκοπα στοὺς δρόμους τῆς Ζυρίχης μὲ διακόσιες χιλιάδες ἐλδετικὰ φράγκα στὴν τσέπη, χωρὶς νὰ ξέρῃ οὔτε ὁ ἴδιος ποῦ τὰ εἶχε δρῆ. Δὲν ξέρει κἂν τ' ὄνομα ποὺ ἔχει—τ' ὄνομα Ἀρκάντιν—εἶναι δικό του. Ἀναθέτει λοιπὸν στὸν Γκάϋ Βὰν Στράττεν νὰ κάνῃ ἐρευνες γιὰ νὰ τοῦ πῇ «ποιὸς ἀκριβῶς εἶναι». Τὸν πληροφορεῖ γενναῖα. Ὁ Βὰν Στράττεν ἀρχίζει τὶς ἐρευνές του. Ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες μαθαίνει πὼς κάποια Σοφία ἔχει παίξει ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ Ἀρκάντιν καὶ ἀνακαλύπτει τὰ ἴχνη της. Ἡ Σοφία αὐτὴ ἦταν μιὰ Πολωνέζα ποὺ εἶχε ἀρχίσει τὴ σταδιοδρομίας της διευθύνοντας ἕνα κακόφημο σπίτι στὴ Βαρσοδία. Ἀργότερα εἶχε γίνει ἀρχηγὸς μιᾶς μεγάλης σπείρας σωματεμπόρων. Τώρα —κατόρθωσε νὰ μάθῃ ὁ Βὰν Στράττεν— ἦταν παντρεμένη μ' ἕνα στρατηγὸ κι' ἔμενε στὸ Μεξικό. Ὁ περίφημος Ἀρκάντιν ἦταν κάποτε, ὅπως ἔδειχναν τὰ πράγματα, μέλος τῆς σπείρας τῆς Σοφίας. Στὸ Μεξικό, ὁ Βὰν Στράττεν κατορθώνει νὰ πλησιάσῃ τὴν Σοφία.

16

Δὲν μὲ εἶχε χαρετήσει μὲ χειραψία. Οἱ τρεῖς ἄντρες ἐξακολουθοῦσαν τὸ παιγνίδι σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχα. "Ημουνα κοντὰ κι' ὡστόσο ἔξω ἀπ' τὴ συντροφιά τους. Ἡ Σοφία μὲ κύτταζε χωρὶς νὰ λέῃ λέξη, μὲ μιὰ ἐπιμονὴ ποὺ μ' ἔκανε νὰ χάσω τὴν ψυχραιμία μου. "Ενα χοντρὸ, ρωσικὸ τσιγάρο, βαμμένο κόκκινο ἀπ' τὸ ροὺζ τῶν χειλιῶν της, κρεμόταν στὸ στόμα της καὶ ὁ καπνὸς τὴν ἔκανε νὰ ζαρώνῃ κάπου - κάπου τὰ φρύδια.

—Λοιπόν; ρώτησε τέλος. Τί ἔχετε νὰ πῆτε... γιὰ νὰ ἐξηγήσετε τὸ φέρσιμό σας;

Ἡ φωνή της ἦταν δραχνή, φωνὴ γυναίκας ποὺ καπνίζει ἢ πίνει πολύ. Ἡ ἐρώτηση μ' ἀνησύχησε. Προσπάθησα νὰ κρύψω ὅσο μποροῦσα τὴν ἀμηχανία μου πίσω ἀπ' ἕνα χαμόγελο.

—Πολὺ φοβοῦμαι πὼς δὲν ἔχω νὰ πῶ πολλὰ πράγματα γιὰ τὴν ὑπεράσπισή μου, κυρία Ράτζηντς...

Φαίνεται πὼς εἶχε ἀδιάκοπα ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα της κι' αὐτὸ εἶχε παραμορφώσει κάπως τὴ γραμμὴ τῶν χειλιῶν, δίνοντάς τους μιὰ ἔκφραση πικρίας ποὺ τὴν ἐξουδετέρωναν τὰ ὡραῖα, ἡδυπάθειά τους.

—Σενόρα Μαρτινέθ, μὲ διώρθωσε ἤρεμα.

Μέ μιὰ κίνηση τοῦ κεφαλιοῦ μοῦ ἔδειξε τὸν χοντρό, μελαχροινὸ ἄντρα.

—Ὁ ἄντρας μου, εἶπε, ὁ στρατηγός.

Ἐκεῖνος σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ μὲ κύτταξε. Μιὰ λάμψη πέρασε μέσα ἀπὸ τὰ πονηρά, κατάμαυρα σὰν Ἐσκιμώου μάτια του. Μὲ χαιρὶς νὰ περιμένῃ νὰ τοῦ ἀνταποδώσω τὸν χαιρετισμό.

—Σᾶς ἀκούω, εἶπε ἡ Σοφία.

"Οπως κάθε φορὰ ποὺ βρίσκομουν σὲ τροπερὴ ἀμηχανία, ἀποφάσισα καὶ τῶρα νὰ γίνω ἐπιθετικός.

—Μὲ συγχωρῆτε, εἶπα, ἔκανα ὅλο τὸ ταξίδι ὡς τὸ Μεξικὸ γιὰ νὰ βρῶ μιὰ ἀπάντηση σὲ μερικὰ ἐρωτήματα. Ἑπομένως, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ ρωτᾶ.

"Ερριξε στὴ μέση ἕνα χαρτὶ μὲ ὄψος ἀδιάφορο, σάμπως στὴν τύχη, ὡστόσο μάζεψε ὅλα γὸς μούγκρισε θυμωμένα.

—Κάνετε λάθος, εἶπε ἡ Σοφία. Σᾶς διώχνουν ἀπ' τὸ Μεξικό, γιατὶ εἰπαστε μὲ τὸ παραπάνω περίεργος, κύριε Βὰν Στράττεν. Καί, κυρίως, γιατὶ ἡ μέθοδος ποὺ χρησιμοποιεῖτε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσετε τὴν περιέργειά σας εἶναι ἀπαράδεκτη. Πῶς τολμήσατε νὰ βασανίσετε ἔτσι ἕναν κακόδὲ χωράει ἐδῶ.

Τὰ δραχιόλια κουδούνισαν καθὼς ἀνακάτευε καὶ μοίραζε μὲ τὴ σειρά της τὰ χαρτιά. Ἡ ὡραία μου αὐτοπεποίθηση πῆγε πάλι περίπατο.

—Σᾶς βεβαιῶ, πὼς λυποῦμαι πάρα πολὺ σκληρή, ὁμολογῶ, μέθοδο. Ἀλλά, πιστέψτε με, δὲ μοῦ ἔμενε τίποτ' ἄλλο νὰ κάνω. Ἦταν μεγάλη ἀνάγκη νὰ φέρω σὲ αἴσιο τέλος μιά... πολὺ λεπτὴ ἔρευνα...

Ἀνάμεσ' ἀπὸ τὶς πυκνές, μαῦρες βλεφαρίδες, τὸ ἀστραφτερὸ βλέμμα στηλώθηκε πάλι ἐπάνω μου.

—Ὥστε ἔτσι... Μιὰ πολὺ λεπτὴ ἔρευνα. Γιατί δὲν ἀφήνετε, λέω ἐγώ, στὴν ἡσυχία τους ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἐνοχλοῦν κανένα; Τί σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ζωή μου; Εἶμαι παντρεμένη. Ἔχω μιὰ ἰσημαντικὴ θέση στὴν κοινωνία. Καὶ ἡ ἐπιχείρησή μου εἶναι νόμιμη. Κανεὶς ἀπολύτως δὲ μπορεῖ νὰ μὲ κατηγορήσῃ γιὰ τίποτε.

Κάτι στὸ ὄψος της —ὄψος πυργοδέσποινας ποὺ ἔχει πάρει ὑπὸ τὴν προστασία της τοὺς δυστυχισμένους— μὲ ἐξόργισε. "Ολα κι' ὅλα, δὲ θὰ μοῦ ἔπαιρνε τὸν ἀέρα μ' αὐτά. "Εσκισα ἕνα φύλλο χαρτὶ ἀπ' τὸ μπλὸκ ποὺ εἶχε δίπλα της γιὰ νὰ σημειώνῃ τὰ κέρδη της κι' ἔγραψα βιαστικὰ λίγες λέξεις.

Πῆρε τὸ σημείωμα, τοῦ ἔρριξε μιὰ ματιὰ καὶ τὸ ἔδωσε στὸν στρατηγό. Ἐκεῖνος, ξαφνιασμένος, τὸ διάβασε προσεκτικὰ κι' ἔπειτα τὸ πέταξε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ συνεχίσῃ ἀδιάφορος τὸ παιγνίδι του. Σταγόνες ἱδρῶτα ἀνάβλυζαν στὸ μέτωπό μου ἀπὸ τὴν ταραχή.

—Εἶμαι δίγαμη, λοιπόν, εἶπε ἡ Σοφία σχεδὸν εὔθυμα. Καὶ σᾶς τὸ εἶπε ὁ "Οσκαρ αὐτό;

Αἰσθανόμουν τὸν ἑαυτό μου γελοῖο.

—Ναί, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ πράγματα ποὺ μοῦ εἶπε, τραύλισα, προσπαθώντας ἀπεγνωσμένα νὰ διατηρήσω τὸ μαχητικὸ ὕφος μου.

Γέλασε. "Ενα γέλιο καταπληκτικὰ νεανικὸ κι' ἀνάλαφρο. Κούνησε τὸ κεφάλι της καὶ τὰ χρυσὰ σκουλαρίκια τρεμούλιασαν κι' ἄστραψαν.

—Σᾶς εἶπε πὼς εἴχαμε παντρευτῆ ἐκεῖνος κι' ἐγώ, στὴν Πολωνία, καὶ πὼς ὁ γάμος μου μὲ τὸν στρατηγὸ εἶναι ἄκυρος;

Ἡ ὑπηρέτρια πλησίασε μ' ἕνα δίσκο γεμάτο καθαρισμένα πορτοκάλια, χωρισμένα στὰ τέσσερα καὶ πασπαλισμένα μὲ ζάχαρη. Ἡ Σοφία μοῦ πρόσφερε ἕνα κομμάτι κι' ἄρχισε νὰ τρώῃ μὲ ὕφος λαίμαργο, πιάνοντας μιὰ - μιὰ τὶς φέτες μὲ τὴν ἄκρη τῶν δακτύλων της.

—Σᾶς βεβαιῶ πὼς οὔτε στιγμὴ δὲ μοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὴ τὴν πληροφορία, εἶπα. Γιὰ τίποτε στὸν κόσμο δὲ θάθελα νὰ σᾶς προξενήσω τὴν παραμικρὴ στενοχώρια...

Μὲ κύτταξε ἀπ' τὴν κορφὴ ὡς τὰ νύχια, ὅπως μὲ εἶχε κυττάξει ἡ γάτα της πρὶν ἀπὸ λίγο. Μὲ τὴν ἴδια περιφρόνηση. Οἱ κόρες τῶν ματιῶν τους εἶχαν τὸ ἴδιο χρῶμα. Οἱ δυό τους ἐμοιαζαν.

—Δὲν εἶστε σὲ θέση νὰ μοῦ προξενήσετε καμμιὰ στενοχώρια, νεαρέ μου, μάθετέ το μιὰ καὶ καλή. Ἐξ ἄλλου, θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ ἕνα μικρὸ μυστικό: Μὲ τὸν "Οσκαρ εἶναι ποὺ δὲν ἔκανα νόμιμο γάμο.

Χαμογέλασε. Φαινότανε πολὺ νέα ὅταν χαμογελοῦσε μ' αὐτὴ τὴν λεπτότατα εἰρωνικὴ ἔκφραση στὰ μάτια.

—Τὸν κατηγόρησε ὁ "Οσκαρ, συνέχισε. Τί νὰ σοῦ κάνῃ κι' αὐτός;... Δὲν εἶναι πιὰ ἱκανὸς γιὰ τίποτε. Ζῆ εἰς βάρος μου. Πολὺ φυσικό, λοιπόν, νὰ θέλησε νὰ δρῇ ἕνα τρόπο γιὰ νὰ περισώσῃ τὸ φιλότιμό του. "Επεισε τὸν ἑαυτό του πὼς ὁ παλιὸς δεσμός μας ἦταν κάτι παραπάνω ἀπὸ δεσμός, καὶ τώρα φαντάζεται πὼς μὲ κρατάει στὰ χέρια του καὶ πὼς τοῦ δίνω λεπτὰ γιὰ νὰ μὴ μὲ λήσῃ. Ἐμένα, βλέπετε, μοῦ εἶναι ἀδιάφορο. Κι' ἐκεῖνος ἔχει τὴν αὐταπάτη πὼς παίζει ἀκόμη κάποιο ρόλο στὴ ζωή μου... Τὸν κακομοίρη τὸν "Οσκαρ!

Πρόφερε τὶς τελευταῖες λέξεις μὲ τρυφερότητα μητρική.

—Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε, κύριε Βὰν Στράττεν, ἐσεῖς τί δουλειὰ ἔχετε μ' ὅλα αὐτά;

Τὰ δάκτυλά μου κολλοῦσαν ἀπ' τὸ ζαχαρωμένο πορτοκάλι. Ἡ Σοφία μοῦ ἔδωσε εὐγενικὰ τὸ μαντῆλι της γιὰ νὰ τὰ σκουπίσω. Ἡ κάθε ἐκδήλωσή της ἦταν ἀπρόοπτη καὶ πολυσύνθετη κι' ὅμως ἡ ἔκφρασή της εἶχε ὅλη τὴν ὥρα τὴν ἀκαμψία ἑνὸς ἀγάλματος.

—"Ηθελα νὰ μάθω μερικὰ ὀνόματα... Τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἐργασθῆ μαζί σας... τότε, στὴ Βαρσοδία.

Νὰ ἔκλεισε τὰ μάτια της ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ξαναδῆ μὲ τὴ φαντασία της ἕνα παρελθὸν λησμονημένο;... "Η τὰ ἔκλεισε, ἁπλούστατα, ἐπειδὴ τὴν ἐνοχλοῦσε ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου της;

—Ἀλήθεια;... Μιὰ ἱστορία τόσο παλιά! Καὶ πόσοι νεκροὶ ἀπὸ τότε! Ὁ Σάσκιελ κι' ὁ Σμοὺλς πέθαναν τὸ 42 στὸ γκέττο κι' ὁ νεαρούλης Στὰς πέθανε φυματικός... Ὡστόσο, δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ ποιὸ λόγο θέλετε...

—Εἶναι κι' ἄλλοι ἀκόμη, εἶπα.

Ἡ στιγμὴ ἦταν κρίσιμη. Εἶχα φτάσει στὸ τέρμα ὅλων μου τῶν προσπαθειῶν. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσω τὴν συνομιλία μας νὰ ξεφτύσῃ ἀνόητα, δίνοντας σ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν διευθύνῃ ὅπως ἤθελε ἐκείνη.

Ἀλλὰ ἡ Σοφία δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὴ στενοχώρια.

—Ναί, εἶπε, εἶναι κι' ἄλλοι. Ὁ Σίμον κι' ὁ Βούλγαρος ξαναγύρισαν στὴ Βαρσοβία, ὅπως ἄκουσα. Ὁ "Οσκαρ θὰ σᾶς τὸ εἶπε κι' αὐτό, φυσικά. Ὁ Πάκο, τὸ κακόμοιρο παιδί, τριγύριζε κάμποσο καιρὸ ἐδῶ, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς κάτι θὰ κατάφερνε. Ἐπειδὴ εἶχε χάσει τὸ ἕνα του πόδι στὸν ἱσπανικὸ πόλεμο, νόμιζε, ὅπως τόσοι ἄλλοι, πὼς στὸ Μεξικὸ θὰ τοῦ ἔδιναν ἕνα ἐπίδομα.

Ρίγησα. Πάκο;

—Ὁ κατάλογός μου δὲν ἀναφέρει αὐτὸ τ' ὄνομα, εἶπα.

Ἡ Σοφία δὲν εἶχε τώρα τὸ νοῦ της στὰ χαρτιά, ἀλλὰ ἕνα μουγκρητὸ τοῦ ἀντρός της τὴν ἐπανέφερε στὴν τάξη. Ζήτησε συγγνώμη.

—Ναί, εἶπε τέλος, γυρίζοντας σὲ μένα, ὁ Πάκο... Θέλω νὰ πῶ ὁ Φέρεντς Μπλόχ. Στὴν Ἱσπανία καὶ ἐδῶ τὸν φωνάζαμε Πάκο... Φραντσίσκο, ἂν προτιμᾶτε...

Σὰν τὶς φυσαλλίδες ποὺ ἀνεβαίνουν βαρειὰ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ βάλτου, μιὰ ἀνάμνηση συγκεχυμένη καὶ σκοτεινὴ ζητοῦσε νὰ δρῇ τὸ δρόμο της μέσ' ἀπ' τὰ βάθη τοῦ μυαλοῦ μου. Φέρεντς Μπλόχ... Πάκο... Εἶχε χάσει τὸ ἕνα του πόδι στὸν ἱσπανικὸ πόλεμο...

—Τί ἀπέγινε αὐτὸς ὁ Πάκο; ρώτησα.

—Ξαναγύρισε στὴν κεντρικὴ Εὐρώπη, σὰν τοὺς ἄλλους... Ζῆ, πέθανε, δὲν ἔχω ἰδέα.

—Πέθανε, κυρία μου.

Παρακολουθοῦσε ἀπρόσεκτα τὸ παιγνίδι καὶ οἱ φίλοι της εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἐκνευρίζωνται.

—Εἶστε βέβαιος; ρώτησε.

—Ἀπολύτως βέβαιος.

Ὁ ἄντρας ποὺ εἶχε δώσει τὴ μαχαιριὰ στὸν Μπράκκο στὴ Νεάπολη καὶ ποὺ ἡ ἀστυνομία τὸν εἶχε κυκλώσει στὸ λιμάνι, ὁ κουτσὸς μὲ τὸ ξύλινο πόδι, λεγότανε Πακώ, σύμφωνα μὲ τὰ χαρτιὰ ποὺ εἶχαν δρεθῆ ἀπάνω του. Φρανσουὰ Πακώ. Εἶχε ἔρθει στὴ Νεάπολη μ' ἕνα φορτηγὸ καράβι ἀπ' τὰ Βαλκάνια, μαζὶ μὲ τὸν Μπράκκο. Αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες τὶς εἶχα μάθει ὅταν εἶχα ἀρχίσει τὶς πρῶτες μου ἔρευνες γιὰ τὸν Ἀρκάντιν. Εἶχα πάει μάλιστα καὶ ὡς τὴ Σμύρνη, ἀκολουθώντας αὐτὸ τὸ ἴχνος, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Καὶ ἐξα καταλήξει στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Πακὼ ἦταν ἕνας κομπάρσος καὶ τίποτε περισσότερο. "Ενας ἀσήμαντος ἀλήτης σὰν τὸν Μπράκκο. Οἱ δυό τους, εἶχα σκεφθῆ τότε, εἶχαν φαίνεται νὰ κανονίσουν ἕνα προσωπικὸ λογαριασμὸ μεταξύ τους. Ἂν ὅμως ὁ Πακὼ κι' ὁ Φέρεντς ἦταν τὸ ἴδιο πρόσωπο...

—Δὲ σᾶς καταλαβαίνω καλά, ἔλεγε τώρα ἡ Σοφία. Μοῦ λέτε πὼς αὐτὸς ὁ κουτσὸς μὲ τὸ ξύλινο πόδι ἔδωσε μιὰ μαχαιριὰ στόν... Μπράκκο καὶ πὼς ἔπειτα πυροδόλησε τοὺς ἀστυνομικούς. Ἀφοῦ εἶχε πιστόλι ἀπάνω του, γιατὶ σκότωσε μὲ μαχαίρι τὸν Μπράκκο καὶ δὲν τὸν πυροδόλησε;

—Δὲν ξέρω.

Δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ αὐτό. Καὶ τώρα ποὺ τὸ σκεπτόμουν, μοῦ φαινότανε ἀλήθεια παράξενο.

Ἡ Σοφία μὲ κύτταζε μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ της καθὼς τακτοποιοῦσε τὰ καινούργια χαρτιὰ ποὺ εἶχε μαζέψει ἀπὸ κάτω καὶ τότε, σὰ νὰ φωτίσθηκε ἄξαφνα τὸ μυαλό μου ἀπὸ μιὰ ἀστραπιαία ἀναλαμπή, κατάλαβα τί ἦταν αὐτὸ ποὺ μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωση ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ σ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα —κάτι γνώριμο ποὺ ὡστόσο μοῦ προξενοῦσε ἀπροσδιόριστη ταραχή. Ἡ Σοφία μοῦ θύμιζε τὸ Θαδδαῖο. Τὸ χρῶμα, τὰ χαρακτηριστικὰ ἦταν διαφορετικά, ὡστόσο ὑπῆρχε μεταξύ τους μιὰ ὁμοιότητα. Ἡ ἴδια αὐτοπεποίθηση, τὸ ἴδιο ἀπροσπέλαστο ὕφος ποὺ ὥρθωνε ἕνα τεῖχος ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἡ ἴδια ἱκανότητα νὰ μένουν ἀδιάφοροι, ἀτάραχοι, ἄτρωτοι. Στὸν Ἀρκάντιν, ἦταν ἡ αὐτοκυριαρχία, ἡ δύναμη, τὸ χρῆμα, ποὺ τοῦ ἔδιναν αὐτὸ τὸ ὕφος. Στὸν Θαδδαῖο, ἦταν ἕνα κράμα πικρίας, σκληρότητας καὶ μίσους. Ἡ Σοφία ὅμως κατώρθωνε νὰ μεταμορφώνῃ τὴν πηγαία αὐτὴ ἔκφραση ἑνὸς ἀναμισθήτητα ἀπύθμενου ἐγωϊσμοῦ, σὲ γοητεία καὶ θέλγητρο. "Οπως ἡ περσικὴ γάτα της δὲν ἔχανε τίποτε ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειά της ὅταν σκάλιζε τὸ γεμάτο στάχτη δοχεῖο ποὺ τῆς εἶχαν σὲ μιὰ γωνιά, ἔτσι καὶ ἡ Σοφία ἀναδυόταν ἀπὸ τὶς δρωμερὲς περιπέτειες χωρὶς νὰ μειώνεται —περιπέτειες σὰν τὸ ἐμπόριο ποὺ ἔκανε στὴ Βαρσοβία καὶ σὰν τὸ γάμο της μ' αὐτὸν τὸν χυδαῖο Μεξικανό.

"Εβλεπα τὰ πιὸ ταπεινὰ ἐλαττώματα νὰ καθρεφτίζωνται στὸ πρόσωπο ἢ τὸ χαμόγελο τῆς Σοφίας —κατεργαριά, ἀπληστία, λαιμαργία— κι' ὅμως δὲν ἔπαυε νὰ μοῦ ἐμπνέῃ ἕνα θαυμασμὸ γεμᾶτο σεβασμὸ καὶ —πῶς νὰ πῶ;— καὶ τρυφερότητα. Ναί, αἰσθανόμουν γι' αὐτὴ τὴ γυναῖκα ποὺ εἶχε περάσει τὰ πενῆντα καὶ ποὺ δὲν ἦταν —τδξερα— παρὰ μιὰ πονηρὴ ἀνήθικη γυναίκα μιὰ παράξενη ἔλξη. "Ηθελα νὰ κάνω κάτι γι' αὐτήν, ἢ τουλάχιστον νὰ τῆς ἀφήσω καλὴ ἐντύπωση. Μπροστὰ της αἰσθανόμουν σὰν ἕνα ζωῦφιο, ὅπως ὅταν ἤμουν μαζὶ μὲ τὸν Θαδδαῖο. Μὲ τὴ διαφορὰ ποὺ ἐκεῖ τὸ συναίσθημα αὐτὸ ἦταν ὀδυνηρὸ καὶ ταπεινωτικό, ἐνῶ μὲ τὴ Σοφία γινότανε σχεδὸν ἡδονικό.

—Μιλῆστε μου γιὰ τὸν Ἀτάμπατζ, εἶπα.

Ἡ φωνή μου πρόδινε μιὰ ταραχὴ ποὺ δὲν ἦταν μονάχα ἀπὸ περιέργεια.

"Ενα ἀνεπαίσθητο χαμόγελο ἁπλώθηκε στὰ χείλη της, τὸ πρόσωπό της ὅμως ἔμεινε ἀτάραχο.

—Βάσαφ..., ψιθύρισε.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς της ἦταν τρυφερὸς, τραγουδιστός. "Ετσι θὰ πρόφερε τ' ὄνομά του ἐκεῖνον τὸν καιρό.

—"Ημουνα τρελλὰ ἐρωτευμένη μαζί του, εἶπε, ἂν αὐτὸ σᾶς ἐνδιαφέρῃ... Καὶ ἔπειτα;

Ὡμολογοῦσε πὼς ἦταν ἐρωτευμένη μαζί του καὶ ἤξερα πὼς ἐκεῖνος τὴν εἶχε προδώσει. Ἀλλὰ οὔτε αὐτὸ δὲν φαινόταν νὰ τὴν ἀγγίζῃ. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἀγωνίζονται νὰ κρύψουν τὰ σημάδια ποὺ τοὺς ἔχει ἀφήσει ἕνα τραῦμα, ἄλλοι ποὺ θέλουν νὰ τὰ ἐπιδεικνύουν. Εἶναι καὶ μερικοὶ ποὺ τὰ δέχονται τόσο ἀπόλυτα, ποὺ δὲν μποροῦν οὔτε κὶν νὰ φαντασθοῦν πὼς αὐτὰ τὰ σημάδια δὲν ἦταν πάντα ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ τους.

Ὡστόσο, εἶχα τώρα τὴν ἐντύπωση πὼς κρατοῦσα στὰ χέρια μου τὸ μυστικὸ ὅπλο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐγγυήσῃ τὴν εὐαίσθητη χορδὴ τῆς ἀτάραχης γυναίκας ποὺ μοῦ χαμογελοῦσε αἰνιγματικὰ σὰν μιὰ Ἰνδὴ θεὰ πίσω ἀπὸ τὴν πανοπλία τῶν πολύτιμων πετραδιῶν της.

—Ὀφείλω νὰ σᾶς πῶ πὼς ἐργάζομαι γιὰ τὸν Ἀτάμπατζ... Φυσικά, ἔχει ἄλλο ὄνομα τώρα...

Κύτταζα ἐρευνητικὰ τὸ πρόσωπό της καραδοκώντας νὰ δῶ τὴν παραμικρὴ συγκίνηση, ἔστω κι' ἕνα ἐλαφρὸ τρεμούλιασμα στὰ ὡραῖα, στιλπνὰ βλέφαρα. Ἀλλὰ ἡ Σοφία εἶπε μονάχα:

—Ναί... Τώρα τὸν λένε Γκρέγκορυ Ἀρκάντιν.

"Εμεινα ἐμβρόντητος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εἰκονογράφησις Χρ. Κουσέντου

Δὲν εἶστε σὲ θέση νὰ μοῦ προξενήσετε καμμιὰ στενοχώρια νεαρέ μου, μάθετέ το μιὰ καὶ καλή.

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

ΕΝΑ ΜΑΓΙΩ ἀπὸ λευκὰ φτερὰ ἐπεδείχθη σ' ἕνα φιλανθρωπικὸ χορὸ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπὸ τὴν ὡραιοτάτη Μάριον Χουάϊτ. Σχεδιαστὴς: ὁ Στὴβ Ράντου. Σκοπός: ἡ δημιουργία ἑνὸς ἀδιαβρόχου μαγιό. Ἀποτέλεσμα: γενικὸς θαυμασμὸς γιὰ τὸ πιὸ τέλειο καὶ καλλίγραμμο μοντέλο...
(United Press)

● Ο ΦΑΡΟΥΚ στὸν ὀδοντογιατρό του, τὸν κ. Μπρυνέλ:

—Εἴσαστε ὁ πιὸ συμπαθητικὸς ἄνθρωπος ποὺ γνώρισα αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Εἴσαστε ὁ μόνος ποὺ μοῦ προτείνατε νὰ μοῦ βάλετε κορῶνα!

● ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΙΤΙ δὲν ἀνεβαίνει ποτὲ ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς γυναίκας ποὺ ζῆ σ' αὐτό.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

... Τὰ σχέδια γιὰ τὶς ἐκδρομὲς ἔχουν γίνει καὶ μὲ μελαγχολία τὰ λιγοστὰ μας ξενοδοχεῖα διώχνουν τὸν κόσμο. Δελφοί, Ναύπλιο, Καστοριά, Κέρκυρα, Μύκονος, ἑτοιμάζονται γιὰ ζωηρότατο καλοκαιρινὸ Πάσχα. Ἐπίσης, κόσμος πολὺς θὰ συγκεντρωθῆ γύρω ἀπὸ τὶς νεόκτιστες καμπίνες τῆς Γλυφάδας, ποὺ θὰ ἀποτελέσουν ἐφέτος τὴν πιὸ εὔθυμη γειτονιὰ τῆς Ἀττικῆς... Ἡ Ὁ ρ ι σ μ ο ί. Ἡ συνείδησις εἶναι μιὰ μικρὴ φωνίτσα ποὺ μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι κάποιος μᾶς θλέπει. — Μὴ διηγῆσθε εἰς τοὺς ἄλλους τὰ θάσανά σας. Οἱ περισσότεροι ἀδιαφοροῦν καί, ἀπὸ ὅσους δὲν ἀδιαφοροῦν, οἱ περισσότεροι... χαίρονται... Ἡ Τ ί π ρ ό ο δ ο ς! Στὴν Ἀγγλία, σέ πολλὰ γκαράζ σερβίρουν στὰ αὐτοκίνητα ἀρωματικὴ βενζίνη. Κανεὶς δὲν ξέρει ἂν μ' αὐτὴ τὴν ἐξέλιξι εὐχαριστοῦνται τὰ αὐτοκίνητα ἢ οἱ ὁδηγοί... Ἡ «Φ λ ό γ α κ α ὶ π ά λ ι φ λ ό γ α κ α ὶ π ά ν τ α φ λ ό γ α». Ἡ γαλλικὴ ἑταιρία Ἀεριόφωτος ἐγέμισε μὲ τόση φλόγα τὶς διαφημίσεις της τοῦ περασμένου χρόνου, ὥστε κέρδισε τὸ πρῶτο βραδεῖο, τὸ γαλλικὸ «Ὄσκαρ», τὸ ὁποῖον στεφανώνει τὴν καλύτερη διαφημιστικὴ καμπάνια τοῦ ἔτους... Ἡ 125 ἄ ν θ ρ ω π ο ι καὶ 60 σπίτια (ἑπάνω σὲ ρόδες) ἑτοιμάζονται νὰ ἀποβιβασθοῦν ὁμαδικῶς στὴν Εὐρώπη. Μὲ τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ τὰ «τρέϊλερ» ποὺ σέρνουν ἀπὸ πίσω, θὰ ἀποτελοῦν ἕνα ἀνεξάρτητο χωριὸ ποὺ θὰ σταματᾶ ὅπου θέλει καὶ θὰ κάμῃ πρόχειρη ἀμερικανικὴ κατοχὴ σὲ ὅποια γωνιὰ τῆς Εὐρώπης διαλέξει... Ἡ Θ ρ ί α μ β ο ς. Ἡ Εἰρήνη Παπᾶ ἔφθασε! Ὄχι ἀπ' αὐτὰ ποὺ λέμε γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦμε τὴν μικρή μας ἐθνικὴ φιλοτιμία, ἀλλὰ πραγματικά. Ἡ ἐπιτυχία της στὸ Χόλλυγουντ τὴν φέρνει στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν νέων στὰρ καὶ τὸ μέλλον ποὺ ἀνοίγεται μπροστά της εἶναι λαμπρό. «Ἡ θαυμασία νέα ἡθοποιὸς ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὰ κατάμαυρα μάτια, τὴ φλογερὴ ἀπειλὴ καὶ τὴ φλόγα ποὺ σφραγίζει τὴν προσωπικότητά της στὴ μνήμη τοῦ θεατοῦ», γράφει γιὰ παράδειγμα ὁ συνήθως ψυχρὸς κριτικὸς τοῦ ἀγγλικοῦ Νταίηλυ Μαίηλ... Ἡ Μ π ὸ ξ κ α ὶ μ ό δ α. Ὁ Ζὼρζ Καρπαντιέ, ὁ ἄλλοτε πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου, διευθύνει τώρα ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σὶκ μπὰρ τοῦ Παρισιοῦ σέ ἕνα μοντέρνο ὑπόγειο κοντὰ στὴν πλατεῖα Μαντελέν. Ἐκεῖ τὸν συγχαίρουν τώρα ὅλοι οἱ γνωστοὶ γιὰ τὴν τελευταία του κατάκτησι, τὴν νέα κ. Καρπαντιέ, ξανθὸ μαννεκέν 35 χρόνια νεώτερή του καὶ προφανῶς εὐτυχεστάτη μὲ τὸν πάντα κομψὸ καὶ συμπαθέστατο Καρπαντιέ... Ἡ Ἱ π τ ά μ ε ν ο ι δ ί σ κ ο ι. Οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι ποὺ ἐγκατέλειψαν τελευταίως τὸν οὐρανὸ ἔχουν προσγειωθῆ προφανῶς στὰ κεφαλάκια τῶν γυναικῶν. Τὰ καινούργια καπέλλα μοιάζουν μὲ ἀεροπλάνα, μὲ πιάτα, μὲ πιατάκια, μὲ καπάκια: Ἀκόμη τὸ μάτι ἀσυνήθιστο τὸ θλέπει ἀρκετὰ ἄχαρα. Γρήγορα ὅμως θὰ ὑποκύψῃ καὶ θὰ τοὺς ἀνακαλύψῃ κολακευτικὲς ἰδιότητες...

ΗΗΗ

● ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΧΑΝΕΙΣ ἂν εἶσαι εὐγενής... Ἐκτός, ἴσως, ἀπὸ τὴ θέσι σου στὸ λεωφορεῖο!

● ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ: «Τὴν ἐποχὴ τοῦ μπαμπᾶ μου», ὁ συγγραφεὺς Γκοντρὰν ντὲ Πονσὲν διηγεῖται:

«Ἕνας κοσμικὸς κύριος θλέπει πὼς τὰ πούρα του ἐξαφανίζονται μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ φωνάζει τὸν ὑπηρέτη του:

—Ἰωσήφ! Καπνίζομε πολύ!»

● ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΣΟΦΙΑΣ: Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουν ἀμέσως τὴν ἀξία ἑνὸς πράγματος, μόλις κάποιος ἄλλος τὸ δεῖ πρῶτος.

● ΓΡΙΦΟΣ: — Ἐρ. Ἔχω πόλεις χωρὶς σπίτια, δάση χωρὶς δένδρα, ποτάμια χωρὶς νερό. Τί εἶμαι;
Ἀπ.: Χάρτης.

● ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ διπλωματικὸ ἀστεῖο: Ξέρετε ποιὰ διαφορὰ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸν Ντὴν Ἄτσεσον καὶ τὸν Τζὼν Φόστερ Ντάλλες, ἂν ἐπρόκειτο νὰ φύγουν ὡς πρέσβεις; Ὅτι κανένα Κογκρέσσο δὲν θὰ ἐνέκρινε τὸν Ἄτσεσον καὶ καμμία ξένη χώρα δὲν θὰ παραδεχόταν τὸν Ντάλλες.

● Ο ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ ὁ ὁποῖος, μεταξὺ ἄλλων, φημίζεται καὶ γιὰ τὸν κακό του χαρακτῆρα, γκρίνιαζε καὶ παραπονιόταν σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἀεροπορικοῦ ταξιδιοῦ του ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη στὴ Ρώμη. Ὅταν ἦρθε πιὰ ἡ ὥρα νὰ κατεβῆ, μουρμούριζε:

—Ποτέ μου δὲν ξαναμπαίνω σὲ ἀεροπλάνο...

Καὶ ἡ συνοδός, μὲ εὐγενικὸ χαμόγελο:

—Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο εὐχάριστο πρᾶγμα ποὺ ἀκοῦμε ἀπὸ τὸ στόμα σας, κ. Οὐέλλες!

● ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ συναντᾶ μία κυρία μὲ μαυρισμένο μάτι:

—Ποιὸς σᾶς ἔφερε σ' αὐτὴν τὴν κατάστασι;

—Ὁ ἄνδρας μου.

—Μπᾶ, νόμιζα πὼς ἔλειπε σὲ ταξίδι.

—Μὰ κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο νόμιζα...

● ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ εἶναι γεμᾶτο κυρίες, ἡ συζήτησις ἔχει ἀνάψει. Μιλοῦν γιὰ πίστη, συνθῆκες, «σαβουὰρ φαὶρ» καὶ ... ἐπεισόδια τῆς ἐρωτικῆς τους ζωῆς.

Σὲ μία στιγμή, μία κυρία ἀρκετὰ παχουλὴ λέει:

—Ἴσως μὲ βρῆτε λίγο ἀπηρχαιωμένον ἀντιλήψεων, ἀλλά, σὲ ὅλη μου τὴ ζωή, εἶχα μόνο ἕνα πάθος...

—Ἄ! Καὶ μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε ποιό;

—Τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ!

● ΕΝΑΣ ΜΟΝΟΝ στρατιώτης ποὺ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν θάνατο, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἕναν ὁλόκληρο στρατὸ ποὺ τὸ θάζει στὰ πόδια.

● Η ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ Μισὲλ Ἀρνὼ παρουσιάζει σὲ δίσκους τὸ «Ἡ καρδιά μου θρῆκε τ' ὄνειρό της», γραμμένο ἀπὸ τὴν διάσημη μικρὴ ποιήτρια Μινοὺ Ντρουέ. Τὰ ὑπόλοιπα ποιήματά της, ἡ ὀκταέτις Μινοὺ τὰ ἀπήγγειλε ἡ ἴδια σὲ δίσκους. Στὰ διαλείμματα τῆς ἐγγραφῆς τῶν δίσκων, τὸ παιδὶ - θαῦμα αὐτὸ τῆς γαλλικῆς λογοτεχνίας χόρευε στὸ στούντιο καὶ λέγεται ἐπίσης ὅτι μελετᾶ τὸ πιάνο της μὲ πολὺ σοβαρότητα. Ἄρα; Ἄρα περιμένομε τὸ πρῶτο της ρεσιτάλ!

ΟΡΙΣΜΟΣ:
Ἐγωϊστὴς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει πὼς ἂν δὲν εἶχε γεννηθῆ, οἱ ἄνθρωποι θ' ἀναρωτιόντουσαν γιατί.

ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Ἐμπάϊαρ» τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, συνεκεντρώθησαν στὶς 23 Μαρτίου εἰκοσιτέσσερις συμπαθέστατες νεαρὲς Ἑλληνοαμερικανίδες γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλο τῆς «Μὶς Ἑλληνικὴ Ἀνεξαρτησία». Στὴν φωτογραφία οἱ ὑποψήφιες σὲ μιὰ σάλα τοῦ ἀπεράντου ξενοδοχείου.
(United Press)

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Μόρφωσις εἶναι αὐτὸ ποὺ μένει ὅταν ξεχάσωμε ὅ,τι διδαχθήκαμε.

Λόρδος Χάλιφαξ

Ἂν δὲν ἀπολαμβάνετε αὐτὰ ποὺ ἔχετε τώρα, πῶς θὰ γίνετε πιὸ εὐτυχισμένοι μὲ περισσότερα;

Οἱ ἐξομολογήσεις κάνουν καλὸ στὴν ψυχή, ἀλλὰ κακὸ στὴν καλή μας φήμη.

Τόμας Ντιούαρ

Χιλιάδες γυναῖκες θὰ ἦσαν πολὺ πιὸ ὥριμες... ἂν ἀποφάσιζαν νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀληθινή τους ἡλικία.

Ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ ἔχη λιγώτερη σωματικὴ δύναμι ἀπὸ ἕναν ἄνδρα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σφίξῃ τὸ κατπάκι ἑνὸς δοχείου μαρμελάδας μὲ τρόπο ποὺ κανένας ἄνδρας νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸ ἀνοίξῃ.

Χ. Ρόουλαντ

● ΤΑ ΚΑΗΜΕΝΑ τὰ μωρά. Αὐτὰ τουλάχιστον δὲν πάνε ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἱστορώντας τό τί ἐξυπνάδες εἶπαν οἱ γονεῖς τους!

● ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ ἀκολουθεῖ, ὁλομόναχο καὶ κλαίγοντας μὲ λυγμούς, ἕνα φέρετρο, στὴν ἐξοχή. Ἕνας ἀγαθὸς ἄνθρωπος, συγκινημένος, τὸ ρωτᾶ:

—Ἡ μανοῦλα σου πέθανε;

—Ὄχι καλέ, ἡ μαμὰ εἶναι στὸ σπίτι!

—Ἡ γιαγούλα σου;

—Μπᾶ! Τὶς ἔχω καὶ τὶς δύο!

—Ὁ παππούλης σου;

—Δὲν γνώρισα ποτέ μου, οὔτε τὸν ἕναν οὔτε τὸν ἄλλον!

—Τότε ὁ... μπαμπάκας σου;

—Ὄχι καλέ! Ὁ μπαμπάς μου εἶναι ὁ ἀμαξᾶς τῆς νεκροφόρας καὶ εἶναι κακός! Δὲν μ' ἀφήνει ν' ἀνεβῶ κι' ἐγώ...!

● ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ καρκινολόγος ποὺ εἶχε μεγάλη ἰδέα γιὰ τὴ φήμη του, πάει σ' ἕνα συνεργεῖο αὐτοκινήτων γιὰ νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὸ δικό του. Ἀνακοινώνει δὲ στὸν ἰδιοκτήτη τ' ὄνομά του, βέβαιος πὼς θὰ κάνῃ μεγάλη ἐντύπωσι. Ὁ ἄλλος ὅμως δὲν δείχνει νὰ ἐπηρεάζεται καὶ συνεχίζει τὴν συζήτησι γύρω ἀπὸ τὸ ποσό, ποὺ τελικὰ θὰ στοιχίσῃ ἡ ἐπιδιόρθωσις.

—Μὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ σᾶς λέῃ τίποτε τ' ὄνομά μου, διακόπτει ὁ καθηγητής. Οἱ μελέτες ποὺ ἔχω δημοσιεύσει εἶναι πασίγνωστες καὶ γιατρεύω ἕναν καρκινοπαθῆ στοὺς τρεῖς.

—Καὶ σᾶς φαίνεται πολύ; κάνει ὁ μηχανικός. Τί θὰ λέγατε ἂν κατάφερνα νὰ ἐπιδιορθώσω ἕνα αὐτοκίνητο στὰ τρία;

● ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ! Ὁ Ροσσίνι, ποὺ κατοικοῦσε στὸ Παρίσι, ἔμαθε πὼς μία ὁμὰς πλουσίων Γάλλων θαυμαστῶν του, σχεδίαζαν νὰ τοῦ κάνουν τὸ ἀγαλμά του.

—Πόσο θὰ κοστίσῃ; ρώτησε ὁ συνθέτης.

—Περίπου δέκα ἑκατομμύρια!

—Δέκα ἑκατομμύρια; Γιὰ τέ μισὰ δέχομαι ν' ἀνεβῶ ὁ ἴδιος στὸ ἄθρο!

Ρὶπ Κίρμπυ

Ρὶπ Κίρμπυ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 23—29 Ἀπριλίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου:
Ἂν δείξετε ὑπομονὴ κι' ἐπιμονή, οἱ ἐνέργειές σας θὰ καρποφορήσουν. Παραμερίσετε τὶς συνηθισμένες ἀσχολίες καὶ ἐρευνήσατε περισσότερο τὰ προσωπικά σας θέματα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου - 20 Μαΐου:
Τὰ ἄστρα εὐνοοῦν ὅλες σας τὶς προσπάθειες στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Τὰ οἰκονομικά σας προβλήματα θὰ πάρουν εὐχάριστο τέλος. Λαβαίνετε αἰσθηματικὴ ἐπιστολή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου - 21 Ἰουνίου:
Νὰ εἶσθε προνοητικὸς καὶ νὰ μὴ κρατᾶτε κακία στοὺς ἐχθρούς σας. Μερικοὶ διπλωματικοὶ ἐλιγμοὶ θὰ σᾶς βγάλουν ἀπὸ τὴν δύσκολη αὐτὴ καμπὴ τῆς ζωῆς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν. - 22 Ἰουλίου
Ἡ ἐπιτυχία ἀπαιτεῖ ὁρισμένες ἐπικίνδυνες ἀλλαγές. Δείξετε θάρρος καὶ καταγόνησι. Τὰ αἰσθηματικά σας θὰ παρουσιάσουν περιπλοκές. Φροντίσατε λίγο τὸν ἑαυτό σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 4.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου:
Κάνετε λίγη ὑπομονὴ ἀκόμη καὶ ἡ εὐτυχία εἶναι πολὺ κοντά σας. Ὑποφέρατε βέβαια ἀπὸ τὶς ἀντιξοότητες, ἀλλὰ ἔχετε δυναμικὸ χαρακτῆρα ποὺ θὰ σᾶς βγάζη νικητή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σ)βρίου:
Τίποτε πλέον δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίση τὴν ἐπαγγελματική σας ἐπικράτησι. Ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν σας θὰ δημιουργήση μεγάλο ἐχθρικὸ περιβάλλον. Κουράγιο. Εὐνοϊκὲς ἡμέρες: Πέμπτη καὶ Τρίτη, ἀριθ. 8.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ. - 22 Ὀκτωβρίου:
Ἡ τολμηρότης σας δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῆ τὰ ὅρια. Συγκεντρώσετε τὰς δυνάμεις σας γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ τὰς χρησιμοποιήσετε στὴν κατάλληλη στιγμή. Ἀναπαυθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. - 22 Νοεμβρ.:
Εἶσθε φοβερὰ ἀπαισιόδοξος ὁρισμένες στιγμές, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χάνετε πολλὲς εὐκαιρίες. Πρέπει νὰ ἐνεργῆτε μὲ τὸ ἴδιο κέφι ποὺ δείξατε παλαιότερα. Σκεφθῆτε! Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρ.:
Ἐφαρμόσετε τὶς καινούργιες σας ἰδέες. Θὰ ἐκπλαγῆτε μὲ τὴν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῶν αἰσθηματικῶν σας ἀνωμαλιῶν. Θὰ γνωρίσετε κάποιο καινούργιο πρόσωπο. Μὴ διστάσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰανουαρ.:
Ἀποφύγετε τοὺς ἐξωφρενισμούς. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ξέρουν νὰ εἶναι καλοὶ νικηταὶ καὶ καλοὶ νικημένοι. Μὴ παίρνετε λοιπὸν προσωπικὰ ὡρισμένα κοινωνικὰ θέματα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβ)ρίου:
Ἐξακολουθοῦν νὰ παρεμβάλλωνται ἐμπόδια στὰ συναισθηματικά σας προβλήματα. Μὴ στρέψετε ὅμως εἰς αὐτὰ ὅλη τὴν προσοχή σας, διότι θὰ μετανοήσετε πολὺ σύντομα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.— Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ. - 18 Μαρτίου:
Τὸ συντηρητικό σας πνεῦμα θὰ σᾶς προφυλάξη ἀπὸ τὶς ἄκαιρες ἐνέργειες. Νὰ εἶσθε εὐγενικοί, προσεκτικοὶ καὶ νὰ ἔχετε αὐτοπεποίθησι. Ἔχετε πάρα πολλὲς ἱκανότητες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 4.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

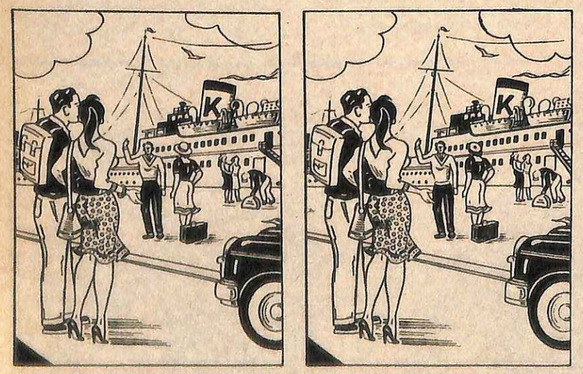

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1. «...λογαριασμός, μεγάλη /φιλία» λέγει μιὰ παροιμία.
2. Ρῆμα ποὺ περιέχει ἡ θιάχη ἢ ὑλικὴν ἱκανοποίησιν — Κοντὰ στὸ κοντὰ γίνεται... ἔργον τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη.
3. Ὑπὸ τοῦ Μισσισσιπῆ διαρρεομένη πολιτεία τῶν ΗΠΑ (αἰτ.) — Πνευματικὲς σπαζοκεφαλιές.
4. Μεμολυσμένη, ἀκαθαρτη — Δυτικῶς τῆς Κολωνίας πόλις τῆς Ρηνανίας, ὅπως τὴν ὀνομάζουν οἱ Γερμανοί.
5. Προηγοῦνται αὐτονόμων ὀργανισμῶν — Ἕνας ὠκεανός (γεν.).
6. Ἀπασχολοῦν ὀδοντιάτρους καὶ μαθηματικούς... — Ἄρθρον — Θέτει τὸν βασιλέα ἐν κινδύνῳ... εἰς τὸ σκάκι.
7. Ἐκτελεῖ Ἐλεγχον στρατιωτικὸν — Φωνῆεν καὶ δύο σύμφωνα ποὺ δίδουν ἀριθμητικῶς τὸ π.Χ. ἔτος θανάτου τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐρ:πίδου! — Δύο συνεχόμενα σύμφωνα. ἠχητικῶς ἕνα ἀρχαῖον ρῆμα.
8. Ἐπιφώνημα δυσαρεσκείας — Ἀριθμητικῶς αἱ Ἑστιάδες — Πόλις καὶ λιμὴν τοῦ Μαρόκου ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἢ... ἑνὸς χαζοῦ ἡ κλητική.
9. Ὅρος τοῦ παδοσφαίρου — Οἱ πιὸ ἐπικίνδυνοι ἐχθροί...
10. Αἱ κάτοικοι ἀσιατικοῦ κράτους — Ἄρθρον.
11. Τὸ βλέμμα των ἐμπνέει φόβον — Αἰτιατικὴ ἄρθρου.
12. Εἶδος μικροῦ δόρατος τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, ἐνάρθρως.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. Αὐτὸς ἀνοίγει τὸν τάφον του μὲ τὰ δόντια του... κατὰ τὴν παροιμίαν.
2. «... ἀγαπιώνται συχν' ἀπαντιῶνται» (παροιμ) — Ἡ γενικὴ ἑνὸς οὐρανίου σώματος (ἀντιστρ.).
3. Εἶδος γυναικείου ὑποδήματος (δημ.) — Πνέει ἐκ δυσμῶν.
4. Ἐξ τῶν τριῶν αἰχμαλώτων Ἰσραηλιτοπαίδων οἱ ὁποῖοι ἐρρίφθησαν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων μετὰ τοῦ Δανιὴλ — Ὑποκορ. γυναικείου ὀνόματος.
5. Βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Γερμανίας (γεν.) — Δεσποτικὸς τίτλος.
6. Ἀντιστροφὴ νότας — «Ὅμοιος μὲ τὸν ὅμοιον πρέπει νὰ κάμη...» (παροιμ.).
7. Ἑλληνικὴς θαλάσσης ἡ γενικὴ — Τὸν ἑτίμησε ὁ Κύριος τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
8. Τραχὺ ὕφασμα χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ἱππικόμων διὰ τὴν τριβὴν καὶ καθαρισμὸν τῶν ἵππων — Εἷς τῶν διασημοτέρων συγχρόνων Τσέχων διηγηματογράφων (σημαίνει ὄρυζαν... γερμανιστί).
9. Τὸ γεώτερον ἑλληνικὸν ἔπος ἀντιστρόφως — Ἀφέψημα.
10. Κινηματογράφος Α' προβολῆς — Ἀντίστροφον ἄρθρον.
11. Βουνὸ τῆς Σαμοθράκης (αἰτ.) — Ἡ τοῦ ντυσίματος προδίδει καλὸ γοῦστο.
12. Μουσικὸς φθόγγος — «Τῶν... ἡ γιορτὴ λίγο καιρὸ κρατεῖ» λέγει μιὰ γνωστὴ παροιμία μας.

ZIGK ZAGK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο, ὁριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, ποὺ βρήκατε καὶ σβήστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.

Ψάξετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίσετε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ι	Β	Σ	Ι	Σ	Π	
Α	Α	Κ	Μ	Ο	Υ	
Σ	Υ	Τ	Ο	Ρ	Δ	
Ι	Ο	Σ	Ι	Α	Η	
Β	Υ	Ζ	Α	Ο	Μ	
Ν	Ο	Κ	Ο	Τ	Α	

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Βαθμοὶ ἀπὸ 1 - 29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30 - 35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36 - 40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41 - 45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Νὰ ἡ πούδρα σας

Σᾶς κάνει νὰ φαίνεσθε πολὺ πιὸ ὥμορφη!

Ἡ Μοὺς ντὲ Κρὲμ εἶναι ἡ πιὸ πολύτιμη ἀνακάλυψις ποὺ ἔγινε στὸ πεδίον τῶν καλλυντικῶν καὶ ὅταν ἐπιτύχουν τὴν ἑνσωμάτωσι μέσα στὴν πούδρα, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καταπληκτικά. Πουδράρεσθε μόνον μία φορὰ τὴν ἡμέρα καὶ διατηρεῖσθε δαυμάσια πουδραρισμένη ἕως τὸ βράδυ, ἔστω καὶ ἂν βγήκατε στὸν ἀέρα, στὸν ἥλιο ἢ στὴ βροχή. Πάει πιὰ ἡ μύτες καὶ τὰ πρόσωπα ποὺ γυαλίζουν Ἡ πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ ἀποτελεῖ ἕνα σῶμα μὲ τὴν ἐπιδερμίδα σας.
Μόνο ἡ Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ περιέχει Μοὺς - ντὲ Κρέμ, αὐτὸ τὸ δαυμάσιο συστατικό. Δοκιμάσετέ την ἀμέσως σήμερα καὶ θὰ δῆτε ὅλα τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν καρφωμένα ἐπάνω σας, γεμάτα δαυμασμὸ καὶ ὑποσχέσεις.

Tokalon PETALIA

ΤΟ Σταυρόλεξο ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Γωνία Ἑλ. Βενιζέλου — Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1. «Ὅποιος πουλεῖ τὸ σπίτι, γελοῦν τά...» (παροιμ.).
2. Ὅλοι βρίζουν τὴν θάλασσαν ὅταν ἔχουν ναυτίαν, ἐνῶ πταίει... αὐτὸς — Συνδέει συχνὰ ἰταλικοὺς μουσικοὺς ὅρους.
3. Κινεζικὸν νόμισμα — Κρῆμα! (ἀντιστρ.).
4. Πόλις τῆς Δυτικῆς Φλάνδρας — Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα (ἠχητικῶς)
5. Ὀλιγοστεύω — Ὑποφορέον δέιδρον (γεν.).
6. Τὴν δημιουργεῖ συχνὰ καὶ ἡ πολυφαγία — Πρόθεσις.
7. Ἡ αἰτιατικὴ ἑνὸς Εὐρωπαίου (δημ.) — Συνάφι.
8. Ἀρχικὰ κάμματος τῶν ἐθνικοφρόνων — Ἕνα ζῶον, ἀρχαϊστί.
9. Βούλιαγμα, καταπάθισμα.
10. Στερεῖται ὤτων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. Οἱ κάτοικοι μιᾶς τῶν Δωδεκανήσων.
2. Παραπόταμος τοῦ Πηνειοῦ εἰς τὴν Θεσσαλίαν — Δύο φωνήεντα, ἕνα ἀρχαῖον μετεωρολογικὸν ρῆμα.
3. Νότα — Γνωστὸς Γάλλος ποιητὴς παζογράφος καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς (1849—1926).
4. Ὅταν — Θαλάσσιος λέων.
5. Δοτικὴ προσ. ἀντωνυμίας — Ὄνομα γνωστῆς καλλονῆς τῆς οἰκογενείας τῶν Κουντουριώτηδων.
6. Βαβυλωνία θεὰ τοῦ πολέμου — Ἀντιστροφὴ ἄρθρου.
7. Ἀμερικανικὴ συναίνεσις — Ἀρχὴ πολλῶν λέξεων ποὺ ἐκφράζουν ἀμοιότητα.
8. Γνωστὴ διὰ τὰς ἰαματικὰς πηγάς της ἑλληνικὴ νῆσος (γεν.) — Νηματίτον.
9. Σ' αὐτοὺς δίδομεν συχνὰ τὸν ὀβολόν μας (αἰτ.).
10. Τελικὸς σύνδεσμος — Ἀρχαία πόλις τῆς Αἰγύπτου.

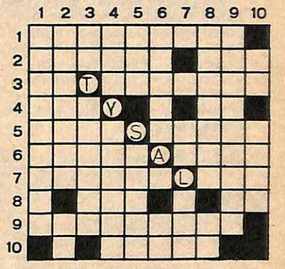

Η ΛΥΣΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΑΔΕΛ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΤΗΣ **BP**

Δὲν ἀρκεῖ ὁ πελάτης νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ προϊόντα ποὺ τοῦ δίνουμε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ τὰ δίνουμε... Στὰ Πρατήρια τῆς BP, τὸ αὐτοκίνητό σας θὰ βρῆ τὴν πιὸ ἰδανικὴ περιποίησι.

BP

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

B1/49

Ὁ σκελετὸς τοῦ νεκροταφείου

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Στὸ προηγούμενο τεύχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ σκελετοῦ ποὺ βρέθηκε ἄταφος στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Χάμστηντ. Ἐβεβαιώθη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὴν Μάριον Γκουέντολιν Ντούιναν. Ἰδοὺ τὰ τελευταῖα συμπεράσματα τῆς Σκώτλαντ Γυάρδ.

ΕΠΙΚΛΗΜΑ ἢ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ;

Ὑστερα ἀπὸ μιὰ «συσκότισι» πολλῶν ἡμερῶν, οἱ ἀρμόδιοι ἀστυνομικοὶ τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ ἔλυσαν τὴν σιωπή τους. Ἐντελῶς ἀνεπισήμως ἐπληροφόρησαν τοὺς δημοσιογράφους διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐρευνῶν γύρω ἀπὸ τὸν σκελετό, ποὺ εὑρέθη ἄταφος στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Χάμστηντ. Ἰδοὺ τί ἔγινε γνωστό:

10 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ ντετέκτιβ κ. Σάμουελ Πρίγκιλτον εἶπε: «Μάλλον λάθος ἔκανε ὁ ἰατροδικαστής. Δὲν θὰ πέθανε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1955, ἀλλὰ στὶς 4 Αὐγούστου 1953, ἡ Μάριον. Ἀδικα ψάχνουμε τὸ μεταξὺ διάστημα...».

12 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ κ. Γκλάντερ ἰσχυρίζεται ὅτι εὑρήκε τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου. Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἡ Μάριον δὲν ὑπῆρξε θῦμα ἀνθρωποκτονίας, ἀλλ' ηὐτοκτόνησε δηλητηριασθεῖσα. Ἡ ἐξήγησις δέον νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸν πλατωνικόν της ἔρωτα μὲ ἕνα 70ετῆ γείτονά της, ἀφωσιωμένον ἐξ ἴσου εἰς τὸν πνευματισμόν.

17 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Τζὼν Μπώλ: «Θεωρεῖ ὡς δεδομένον ὅτι τὴν 4ην Αὐγούστου 1953 ἡ Μάριον ἔκαμε τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὅπου μετέβη ἀνυπόδητος ἴσως διὰ μίαν τελευταίαν μετάνοιαν, στὸν τάφον τοῦ ἀγαπημένου της». Ἐρωτηθεὶς ποῖος ἦτο αὐτός, ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Μπὼλ ἠρνήθη νὰ ἀπαντήσῃ.

18 ΜΑΡΤΙΟΥ

Οἱ ἀστυνομικοὶ πιστεύουν ὅτι ὁ θάνατος χρονολογεῖται ἀπὸ 2½ ἐτῶν καὶ ὄχι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ περασμένου θέρους ὡς ἀπεφάνθησαν κατ' ἀρχὰς οἱ ἰατροδικασταὶ τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ. Κι' αὐτό, γιατὶ ἂν ἡ Μάριον ἔζη, ἀσφαλῶς θὰ συνέχιζε τὰς ἐπισκέψεις της στὸν ὀδοντοϊατρό, ἀφοῦ πάντοτε ὑπῆρξε πολὺ προσεκτικὴ στὴν θεραπεία τῶν δοντιῶν της.

22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ κ. Ρόμπερτ Πέητον εἶπε γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἡ Μάριον ἐθαύμαζε: «Ἦταν γέρος καὶ ἀπέθανε τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1950. Ἔκτοτε ἡ Μάριον ἐπεζήτησε νὰ ἀποκατασταθῇ ἐπαφὴν μὲ τὸ πνεῦμα του. Κάθε ἑβδομάδα μετέβαινεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον διὰ νὰ ἀποθέσῃ ἄνθη ἐπὶ τοῦ τάφου του, εὑρισκομένου 30 μόλις μέτρα ἀπὸ τοῦ σημείου ὅπου πρὸ ἡμερῶν ἀνευρέθη τὸ πτῶμα της. Τέλος, τὸν Αὔγουστον τοῦ 1953 ἡ Μάριον Ντούιναν ἀπεφάσισε νὰ αὐτοκτονήσῃ, ὕστερα ἀπὸ μίαν τελευταίαν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀγαπημένου της. Τί τὴν ὤθησεν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν; Ἐπίστευσεν ἄραγε ὅτι εἶχε «κληθῇ» εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἢ κατελήφθη ὑπὸ ἀπελπισίας λόγῳ τῆς ἀδυναμίας νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐπαφὴν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ μακαρίτου; Αὐτό, δὲν θὰ τὸ μάθωμε ποτέ».

29 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ «κόρονερ» (ἀνακριτὴς) τῆς περιφερείας τοῦ Ἁγίου Παγκρατίου κ. Μπέντλεϋ Πέρτσας, κατὰ τὴν εἰδικὴν δικάσιμον τῆς χθές, ἀπεφάνθη ὅτι «οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος. Πρόκειται περὶ τῆς Μάριον Γκουέντολιν Ντούιναν, κατοίκου τῆς ὁδοῦ Τάντζα, τῆς συνοικίας Χάμστηντ, ἐτῶν 49... Ὅσον ἀφορᾶ τὰ αἴτια τοῦ θανάτου οὐδὲν ἀποδέχομαι ὡς βεβαιωμένον, τόσον διὰ τὴν αὐτοκτονίαν, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἔγκλημα...».

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ὁ Ἰατροδικαστὴς δρ. Φράνσις Κέμπς ἐδήλωσεν ὅτι «αἱ θλάσεις τοῦ κρανίου εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ προξενήθησαν ἂν τὸ θῦμα ἔχανε τὶς αἰσθήσεις του καὶ ἔπεφτε κάτω... Ἂν ἐπῆγε στὸ νεκροταφεῖο μόνη της, δὲν ἀποκλείεται νὰ ζαλίσθηκε, ὁπότε θὰ κτυποῦσε στὴν ταφόπετρα... Ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ φίλου της, ἕως ἐκεῖ ποὺ εὑρέθη, σκελετὸς πλέον, ἡ ἀπόστασις εἶναι ἐλαχίστη...».

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ὑπόθεσις συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

* Ὁ θάνατος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἔγκλημα.
* Ἡ αὐτοκτονία δὲν θεωρεῖται ἀπίθανος.
* Τὸ θῦμα ἦτο ἄνθρωπος νευρωτικός, ὑπερευαίσθητος καὶ εὐφάνταστος.
* Συνεδέετο διὰ «πλατωνικοῦ» αἰσθήματος πρὸς τὸν ἡλικιωμένον γείτονά του Ντελμόντ. Τὸν ἀποκαλοῦσε «ὁ πνευματικός μου ἐραστής».
* Τὸ «αἴσθημα» ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τὸ 1936, ἀλλὰ οὔτε ὁ Ντελμὸντ οὔτε ἡ γυναίκα του ἔλαβαν ποτὲ σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν τους τὶς «ἀερολογίες» τῆς Μάριον.
* Ὁ Ντελμὸντ ἀπέθανε τὸ 1951 καὶ ἐτάφη στὸ Χάμστηντ.
* Ἡ Μάριον δὲν ἠκολούθησε τὴν κηδεία τοῦ «ἐραστοῦ» της, οὔτε ποτὲ τὴν εἶδε κανεὶς κοντὰ στὸν τάφο τοῦ ἀγαπημένου της.
* Ὁ σκελετός της εὑρέθη 30 μέτρα μακρύτερα ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Ντελμόντ.
* Οὐδὲν ἴχνος ζωῆς, τῆς Μάριον, ἀπεκαλύφθη μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισί της.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔκλεισε. Ηὐτοκτόνησε ὅμως ἡ Μάριον; Ἐλιποθύμησε καὶ πέθανε, κτυπώντας στὴν ταφόπετρα; Τὴν σκότωσε ἐκεῖ, ὅταν ἔμεινε χωρὶς αἰσθήσεις, κανένας σαδιστής; Μήπως τὴν ἐλήστευαν τὴν ὥρα ποὺ συνήρχετο; Ἀλλοῦ τὴν ἐδολοφόνησαν καί, μετά, τὴν μετέφεραν; Ζεστὸ πτῶμα τὴν ἐπῆγαν; Ἐν ἀποσυνθέσει; Ἡ σκελετὸν μόνο;

Σ' ὅλα αὐτά, οἱ ἀρμόδιοι λένε: «Τρελλὴ ἦταν, στοῦ «καλοῦ» της τὸ μνημεῖο θέλησε νὰ πεθάνῃ». Καὶ προσθέτουν: «Πάλι καλὰ πού, χάρις στὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, μπορέσαμε ἀπὸ τὰ δόντια ν' ἀποκαλύψωμε τὴν ταυτότητά της».

Ἔτσι, ἂν δὲν πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας, ἡ Μάριον Γκουέντολιν Ντούϊγκναν θὰ μπῇ στὸν τεράστιο ἀριθμὸ τῶν προσώπων ποὺ ἐξαφανίζονται.

Ὀκτὼ χιλιάδες (8.000) ἄνθρωποι χάνονται κάθε χρόνο στὴν Μεγάλη Βρεταννία. Ἀπὸ αὐτούς, οἱ πέντε χιλιάδες (5.000) εἶναι γυναῖκες. Κι' ὅπως λένε τὰ παραμύθια: «Τὶς παίρνει τὸ ποτάμι...». Κανεὶς δὲν μαθαίνει τίποτα γι' αὐτές... Κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρεται... Οὔτε ἀκόμη ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ, (ὅπως φαίνεται στὴν φωτοτυπία).

Λίγα κόκκαλα σ' ἕνα κιβώτιο καὶ μερικὰ χαρτιὰ στὸ «Ἀρχεῖο» τῆς Ἀστυνομίας, ἀποτελοῦν πλέον τὰ μόνα ἐνθύμια τῆς Μάριον Γκουέντολιν Ντούϊγκναν. ■ ■ ■

EMMA

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 27)

Ἡ Ἔμμα τὸν ὑποδέχτηκε μόνη, πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, ἄρρωστος πάλι, εἶχε ἀναγκασθῇ νὰ πέσῃ νωρὶς στὸ κρεβάτι του. "Οχι πὼς δὲν λυπόταν τὸν ἄντρα της, τὸν λυπόταν. Δὲ μποροῦσε ὅμως καὶ νὰ μὴ σκεφθῇ πὼς ἡ τύχη ἦταν μὲ τὸ μέρος της.

—Καλῶς ἤλθατε, λόρδε Νέλσων! ἀναφώνησε. Βαρῶνε Νέλσων τοῦ Νείλου!

Ἕνα ἀχνὸ χαμόγελο φώτισε τὸ πρόσωπο τοῦ ναυάρχου.

—Ὁ τίτλος τοῦ βαρώνου εἶναι ὁ τελευταῖος στὴ σειρὰ τῶν τίτλων εὐγενείας, Ἔμμα.

Ἡ Ἔμμα πρόσεξε πὼς, γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἀσφαλῶς ἀσυναίσθητα, ὁ Νέλσων τῆς εἶχε ἀπευθύνει τὸ λόγο μὲ τὸ μικρό της ὄνομα.

—Ὁ Χάμιλτον εἶναι ἕξω φρενῶν, εἶπε. Τὸ ἴδιο κι' ἐγώ. Λέει πὼς θἄπρεπε νὰ σᾶς δώσουν τουλάχιστον τὸν τίτλο τοῦ ὑποκόμη. "Οσο γιὰ μένα, νομίζω πὼς ἔπρεπε νὰ σᾶς κάνουν δοῦκα.

—Ὁμολογῶ πὼς ἀπογοητεύθηκα κι' ἐγώ, εἶπε ὁ Νέλσων.

Ἡ Ἔμμα τὸν ὡδήγησε στὸ δωμάτιο ποὺ εἶχε ἑτοιμάσει μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τὸν εἶχε πάλι κοντά της στὴ Νεάπολη, ὄχι στὸ «βασιλικὸ διαμέρισμα», ἀλλὰ σ' ἕνα ἄλλο τμῆμα τοῦ παλάτσο μὲ μιὰ καλύτερη, πιὸ ρομαντικὴ θέα πρὸς τὴ θάλασσα. Κι'ἔστειλε μήνυμα στὸν ἀρχιμάγειρό να τὰ καλύτερα φαγητὰ ποὺ μποροῦσε νὰ ἐπινοήσῃ ἡ τέχνη του.

—Τώρα, εἶπε ζωηρά, πρέπει νὰ δῆτε τὰ δῶρα ποὺ σᾶς ἔστειλε ὁ σουλτᾶνος τῆς Τουρκίας! Κυττάξτε! Τὰ ἔχω βάλει ὅλα στὴ σειρὰ γιὰ νὰ τὰ θαυμάσετε.

Μὲ παιδικὸ ἐνθουσιασμὸ τοῦ ἔδειξε τὴν πολύτιμη ζιμπελίνα, τὴ διαμαντένια καρφίτσα, τὸ πουγγὶ ποὺ εἶχε μέσα δυὸ χιλιάδες φλουριὰ καὶ —δῶρο τῆς μητέρας τοῦ σουλτάνου αὐτὸ— τὴ στολισμένη μὲ διαμαντότπετρες κασσετίνα. Φόρεσε ἡ ἴδια τὴ ζιμπελίνα κι' ἅπλωσε τὰ χέρια της δείχνοντας τὰ φαρδειὰ μανίκια.

—Ἀλλά, φυσικά, εἶπε σοβαρὰ χαμηλώνοντας τὰ μάτια, ἡ γοῦνα αὐτὴ προορίζεται γιὰ τὴ γυναῖκα σας.

Ὁ Νέλσων ἔκανε μιὰ ἀόριστη κίνηση. Τότε μόνον ἡ "Εμμα πρόσεξε πόσο κουρασμένος κι' ἐξαντλημένος ἦταν.

—"Ω, Νέλσων, μὲ συγχωρῆτε ποὺ σᾶς κουράζω!

Τὸν ἔβαλε νὰ καθήσῃ καὶ τοῦ πρόσφερε ἕνα ποτῆρι κρασί.

—Πέρασα δύσκολες στιγμὲς, εἶπε ὁ Νέλσων.

—Ἀλλὰ ἐπιτύχατε αὐτὸ ποὺ θέλατε. Δὲν ἀμφιβάλλω.

—Ναί. Καταλάβαμε τὸ νησὶ Γκότσο χωρὶς νὰ ρίξωμε οὔτε μιὰ τουφεκιὰ —ἔφερα τὴ γαλλικὴ σημαία γιὰ νὰ τὴν κάνω δῶρο στὸν βασιλέα— τὸ λιμάνι ὅμως τῆς Βαλέττας θὰ μᾶς παρουσιάση δυσκολίες. Οἱ Γάλλοι εἶναι γερὰ ἐγκαταστημένοι ἐκεῖ. Ὁ ἀποκλεισμὸς θὰ συνεχισθῇ, φυσικά.

Μιὰ μικρὴ σιωπὴ ἔπεσε ἀνάμεσά τους. Ἡ "Εμμα ἤθελε πὼς ὁ Νέλσων ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιτικὴ συζήτηση, ν' ἀναβάλῃ ὅσο γινόταν αὐτὸ ποὺ τώρα πιὰ ἦταν ἀναπότρεπτο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

...ἢ ξέρετε πότε καὶ ποῦ ἔγινεν ἡ ἐπίδειξις αὐτὴ τῶν μαννεκέν;

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924 ἀπετέλεσε μεγάλο κοσμικὸ γεγονὸς γιὰ τὸ Παρίσι, ἡ ἐπίδειξις τῆς νέας μόδας, στὸ θέατρο τῶν Ἡλυσίων.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 26.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ. 2. ΑΠΟΖΗΜΙΩ — ΡΑΣ. 3. ΙΟΒΑΝ — ΓΡΙΦΟΙ. 4. ΜΙΑΡΑ — ΑΑΧΕΝ. 5. Α.Ο. — ΙΝΔΙΚΟΝ. 6. ΡΙΖΑΙ — ΟΙ — ΣΑΧ. 7. ΕΣΑ — ΥΣΤ' = 406 π.Χ! — Π.Ρ (Πυρῶ). 8. ΟΥΦ — ΣΤ' — ΣΑΛΕ. 9. ΣΟΥΤ — ΑΟΡΑΤΟΙ. 10. ΙΡΑΚΙΝΑΙ — ΤΩ. 11. ΒΛΟΣΥΡΟΙ — ΤΗΝ. 12. Η «ΣΑΡΙΣΣΑ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΑΙΜΑΡΓΟΣ. 2. ΟΠΟΙΟΙ — ΗΛΙΟΥ. 3. ΓΟΒΑ — ΖΕΦΥΡΟΣ. 4. ΑΖΑΡΙΑΣ — ΤΑΣΑ. 5. ΡΗΝΑΝΙΑΣ — ΚΥΡ. 6. ΜΙ — ΤΑΙΡΙ. 7. ΑΙΓΑΙΟΥ — ΟΝΟΣ. 8. ΣΩΡΑΚΙΣ — ΡΑΪ·Σ. 9. ΟΧΙ — ΤΣΑ·Ι'. 10. ΟΡΦΕΥΣ — ΤΑ. 11. ΣΑΟΝ — ΑΠΛΟΤΗΣ. 12. ΣΙ — ΑΧΡΕΙΩΝ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 26.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὰς λέξεις: ΚΑΘΑΡΙΟΣ — ΒΑΣΙΒΟΥΖΟΥΚΙΣΜΟΥΣ — ΔΗΜΑ — ΤΑ, σύνολον 50 βαθμῶν.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς πάρα πολλὲς λέξεις ποὺ σχηματίζονται ἐδῶ: ΒΟΥΣΤΑΣΙΟΝ — ΔΡΟΣΙΖΟΥΝ — ΑΒΑΣΙΜΟΥΣ — ΚΑΘΑΡΜΟΣ — ΑΡΜΟΣΤΑΙ — ΜΑΤΘΑΙΟΣ — ΒΙΑΣΜΟΥΣ — ΚΑΣΤΟΡΟΣ — ΤΟΚΙΣΜΟΥ — ΔΡΑΜΑΤΑ — ΑΤΟΚΟΥΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 26.

1. Βραχιόλι πρώτης κοπέλλας λείπει. 2. Εἰς τὸ σακκίδιο τοῦ κυρίου μία πόρτη ἀντὶ δύο. 3. Εἰς τὸν κύριο ποὺ χαιρετᾶ, τὸ πουλόβερ μακρύτερο. 4. Εἰς τὴν δευτέραν κυρίαν καπέλλο διαφορετικό. 5. Ἀεραγωγὸς πλοίου (ὅπισθεν καπνοδόχου) γυρισμένος. 6. Σκάλα πλοίου μὲ μεγαλυτέραν κλίσιν. 7. Γέφυρα καπετάνιου διαφορετική. 8. Σύννεφο ἄνω δεξιὰ διαφέρει. 9. Κάτω μέρος προφυλακτῆρος αὐτοκινήτου διαφέρει.

ΛΥΣΙΣ ΤΥΖΑΛ ΑΡ. 26.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ. 2. ΑΝΕΜΟΣ — ΚΟΝ. 3. ΛΙ — ΑΜΑΡΤΙΑ. 4. ΥΠΡ — ΡΜ (ΡΩΜΗ). 5. ΜΕΙΩ — ΡΟΙΑΣ. 6. ΝΥΣΤΑ — ΚΑΤΑ. 7. ΙΣΠΑΝΟ — ΣΟΙ. 8. Ε.Ρ.Ε. — ΥΣ. 9. ΣΥΝΙΖΗΣΙΣ. 10. ΑΩΤΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΑΛΥΜΝΙΟΣ. 2. ΕΝΙΠΕΥΣ — ΥΩ. 3. ΡΕ — ΡΙΣΠΕΝ. 4. ΑΜΑ — ΩΤΑΡΙΑ. 5. ΜΟΙ — ΑΝΕΖΩ. 6. ΙΣΤΑΡ — ΤΗ /. ΟΚ — ΙΣΟ. 8.ΙΚΑΡΙΑΣ — ΙΣ. 9. ΑΟΜΜΑΤΟΥΣ. 10. ΝΑ — ΣΑ·Ι·Σ.

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Ἡ Μαρία ἔκαψε τὸ ἀγαπημένο σου φαΐ.. Θὲς ἕνα φιλάκι γιὰ νὰ παρηγορηθῆς;
—Ναί, πές της νἄρθη!

—Ἔχει κορηοὺς τὸ κρεβάτι;
—Ὄχι... ἀλλ' ἂν θέλετε, μπορῶ νὰ σᾶς βάλω μερικούς...

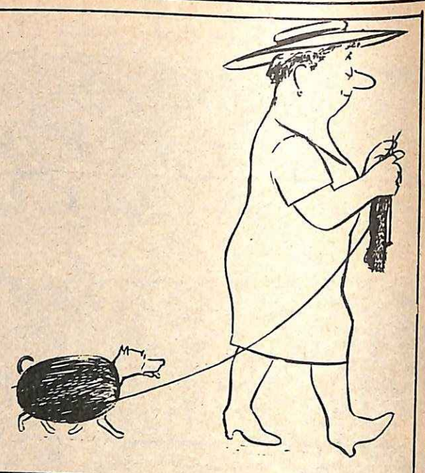

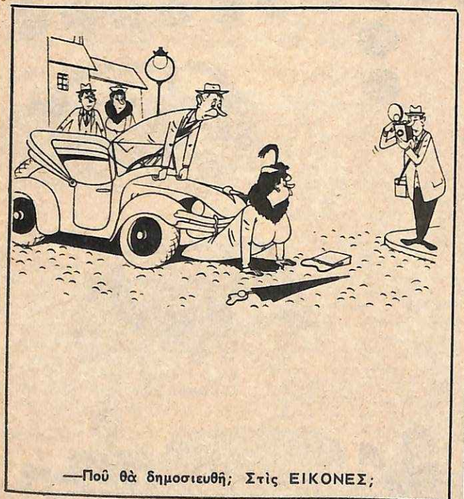

—Ποῦ θὰ δημοσιευθῆ; Στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ;

—Πονᾶνε τὰ δόντια σου, καλέ μου ἄνθρωπε;
—Ὄχι, ἀλλὰ βαρέθηκα ν' ἀκούω τὸ ἴδιο κομμάτι.

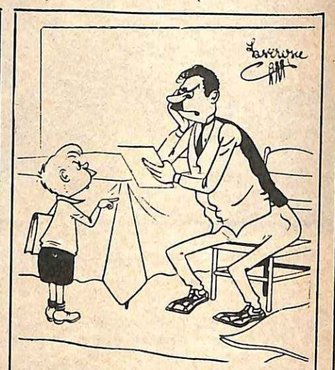

—Ἀντὶ νὰ μὲ μαλλώνης θἄπρεπε νὰ μὲ συγχαρῆς ποὺ εἶχα τὸ κουράγιο νὰ σοῦ παρουσιάσω τέτοιους βαθμούς...

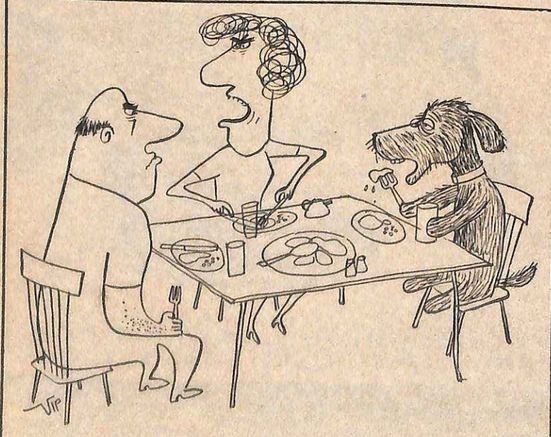

—Δὲν εἶναι καλύτερα ἔτσι παρὰ νὰ μᾶς ζητιανεύη ὅλη τὴν ὥρα;

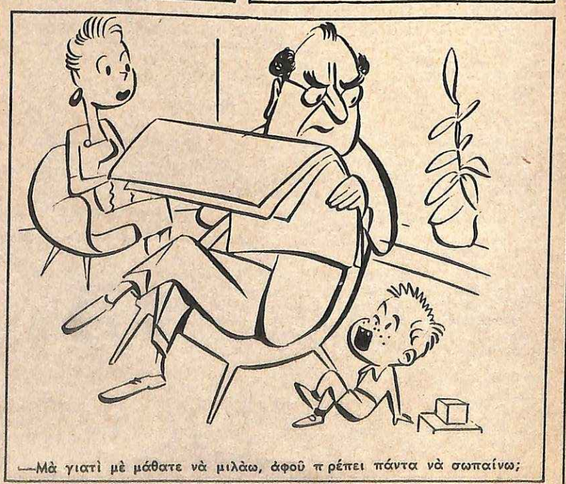

—Μὰ γιατὶ μὲ μάθατε νὰ μιλάω, ἀφοῦ πρέπει πάντα νὰ σωπαίνω;

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἀπάντηση: Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἀκόμα.

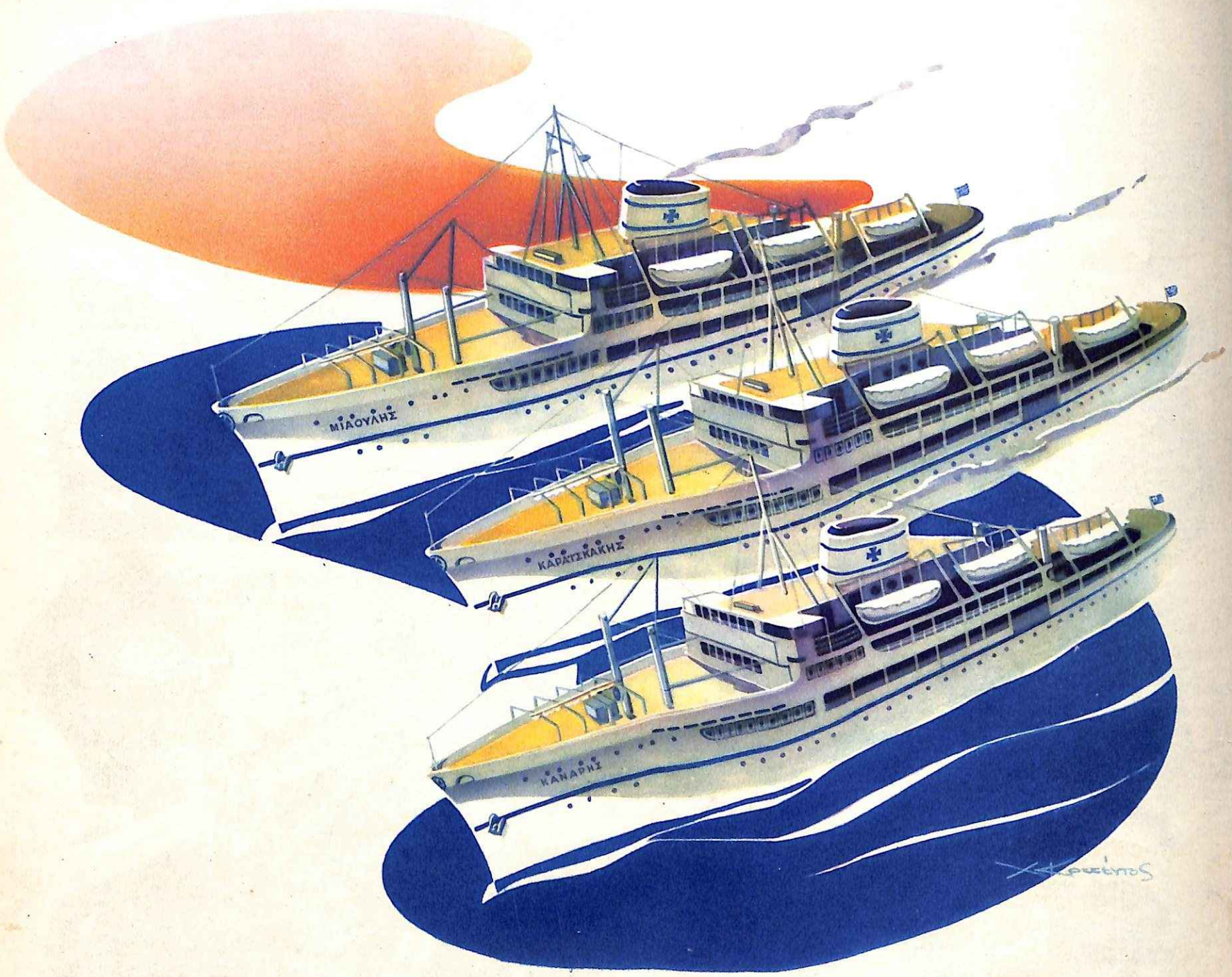

Δ Π «ΜΙΑΟΥΛΗΣ» ● **Δ/Π «ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ»** ● **Δ/Π «ΚΑΝΑΡΗΣ»**

Τὰ σκαφη τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀπ᾽ εὐθείας ἐκ τῶν Ναυπηγείων. Ἡ εὐστάθεια, ἄνεσις καὶ πολυτέλειά των τὰ ἐπέβαλον ὡς τὰ καλύτερα ἀκτοπλοϊκὰ σκάφη.
Τακτικὰ καὶ ἀκριβῆ δρομολόγια διὰ τοὺς κυριωτέρους Ἑλληνικοὺς λιμένας.

ΓΡΑΜΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὸ Δ/Π «ΜΙΑΟΥΛΗΣ» ἀναχωρεῖ κάθε Πέμπτην ἀπόγευμα ἐκ Πειραιῶς διὰ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
Τακτικὰ δρομολόγια Εὐρώπης-Μ. Ἀνατολῆς μὲ τὰ μοναδικὰ Μεσογειακὰ πλοῖα: Δ/Π «ΑΧΙΛΛΕΥΣ», Δ/Π «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ, ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ